mavi

IRMAK OKULLARI GAZETECİLİK KULÜBÜ YAYINIDIR • SAYI 1 • OCAK 2012

KALEMİN UCUNU AÇTIK, YAYINA BAŞLADIK...

Çağan Irmak'tan sürgün hayatların hikayesi: "DEDEMİN İNSANLARI"

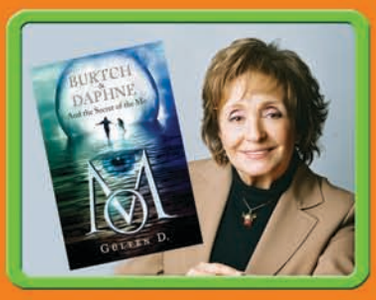

"Her yaratık korkunç değildir." Gülten Dayıoğlu'ndan Mo'nun Gizemi...

Bir gezginin not defterinden İspanya..

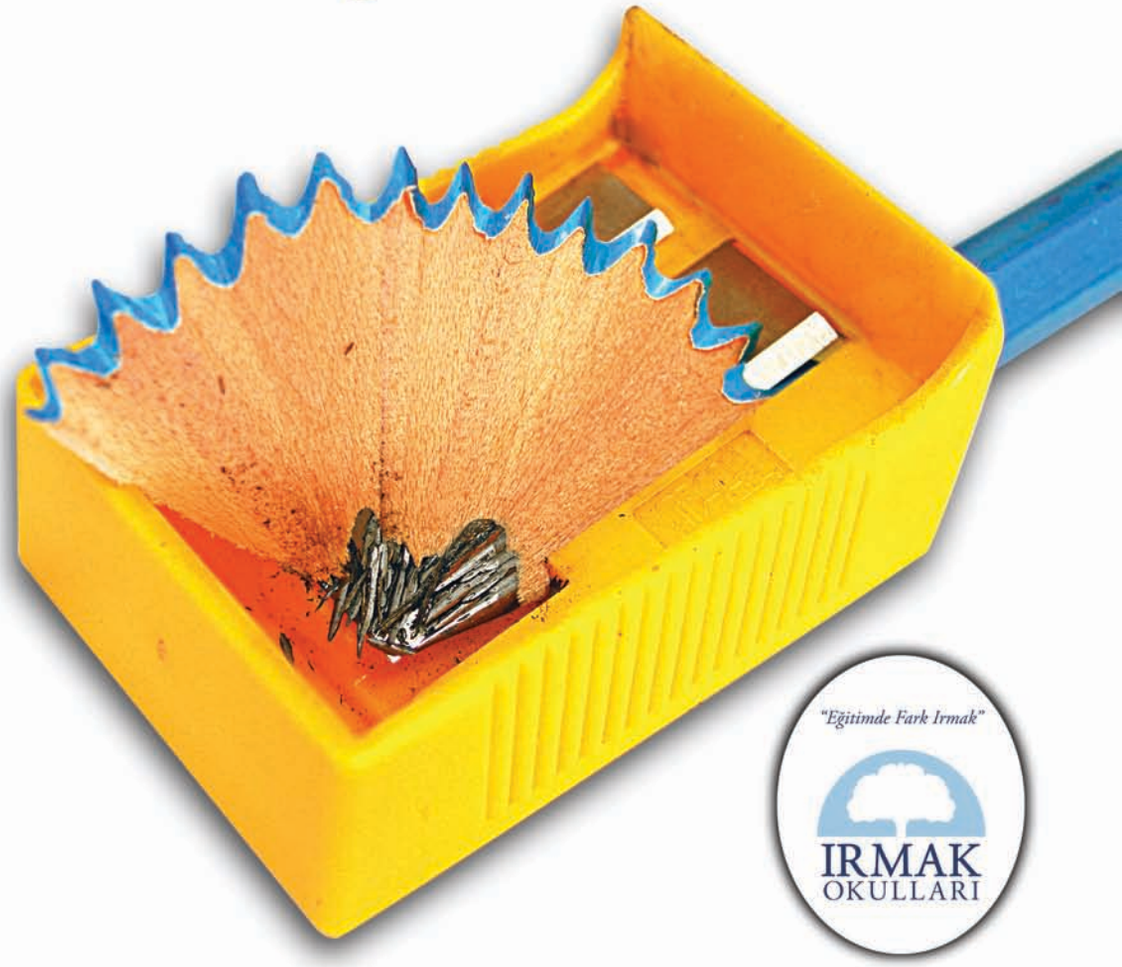

"Eğitimde Fark Irmak"

IRMAK OKULLARI

Bizler, gazeteciliğe gönül verenler, bir araya gelerek "Mavi"ye yelken açtık. Bu "Mavi" yolculukta, Vatan gazetesi çalışanları ve grafik tasarımcısı Nihan Bilkay'ın deneyimleri bizlere yol gösterdi...

IRMAK OKULLARI

İÇİNDEKİLER

Gazetecilik Kulübü

Sayı : 1

Yayın Tarihi : Ocak 2012

Genel Yayın Yönetmeni

Okul Müdürü

Meral BİLGİN

Yayın Kurulu

Gazetecilik Kulübü

Danışman Öğretmenleri

Serap Gökcan KUTLU

Sermin KONAK

Kapak Tasarım

Nihan BİLKAY

Kulüp Öğrencileri

Senem YURDAKUL

Emre GÖKSU

Efe ÇEKİRGE

Ege TATOĞLU

Şölen CERAN

Begüm ORTAOĞLU

Mine Deniz İLHAN

Aslı ÖZDEN

Özgür TUNCER

Elif ÖZER

Serra OĞUZ

Onur TUNÇ

İzem ÖZAVCI

Bilun ARAS

Derin KÖSEOĞLU

MATBAA

Ekim Matbaacılık

Litros Yolu 2. Matbaacılık Sitesi

1 NA 10 Topkapı/İstanbul

Tel:0212 567 47 21

Fax: 0216 567 47 23

İLETİŞİM

Cemil Topuzlu Cad. No: 100 34728

Caddebostan/İstanbul

E-posta: bilgi@irmak.k12.tr

Tel:+90 216 411 39 23 –24-25

Fax: +90 216 411 39 26

EDİTÖRDEN 2

İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ İLE RÖPORTAJ 3-4

KOMİK HABERLER 5

SEN NASIL BİRİSİN? 6

RENKLER VE KİŞİLİĞİMİZ 7

YEMEK 8

MODA 9

SÜRGÜN HAYATLARIN HİKAYESİ 10-11

AKIL OYUNLARI 12

KİLİT ALTINDAKİLER 13

SÖZLÜK DEĞİLİZ Kİ 14

BEN BİR GEZGİNİM 15

IRMAK GÜNEŞ SİSTEMİNDE 16-17

BİLUN VE DERİN 'E SORUN 18

KİTAPLARIN DÜNYASINDAYIZ 19-20

TEKNOLOJİ YOLCULUĞU 21

BİLGİSAYARIN GELİŞİMİ 22

TUNÇ DEVRİ BAŞLIYOR 23

ÇİZİYORUZ 24

BİR GİZEM 25

EMRE 'NİN KALEMİ 26

SENEM DİYOR Kİ 26

PYP 27

SİZCE PYP NEDİR? 28

SENEMCE GÖZLEMLER 29

BİZDEN HABERLER 30-36

VELİLERİMİZ YAZIYOR 37

WE WROTE THESE 38-39

KALEMİMİZDEN 40-56

BEN KİMİM? 57

BİZDEN BİRİ 58

KULÜPLERE MİSAFİR OLDUK 59

TASARIMLARIMIZ 60

EDİTÖRDEN BİR DAMLA…

Virginia WOOLF, döneminin ilk ve tek kadın yazarı, belki diğer tüm yazarlardan bile daha iyi. Bir ilki başlatmış, sürdürmüş ve bizlere, yani şu anki kadın yazarlara devretmiştir. "Yazarlar küçükken nasıl yazmaya başlar?" sorusunun cevabını hep merak etmişimdir ve bu cevabı, bu kadında buldum. Virginia WOOLF ve ailesi her yaz Cornwall'de geçirir günlerini. Bu günlerde kardeşleri koşup oynarken Virginia bir köşede makale yazar, deneme yazar. Ev gazetesi yapıyordur. Uzun makaleleriyle tüm gazete koca bir ansiklopedi olmuştur sanki. Bu kadın yazmaya gazete yaparak başlamış ve devam etmiştir. Sonralarda iyi, kötü demeden bulduğu her gazetede yazmıştır. Biz de görevimize böyle başladık, sizler için ve kendimiz için yazdık. Haberler, köşe yazıları, hepsi bizi yazma konusunda geliştirdi. Sizi de mutlu etsin istedik, çok çalıştık. Bu konu adına geziler yaptık. Biz de ilk adımımızı böyle attık,.Hepimiz için önemli bir adım, sağlam bir basamaktı. Şimdi tüm bu emeklerimizi, çalışmalarımızı size aktarmak istiyoruz. Umarım dergimizi seversiniz.

Zevkli okumalar…

Senem YURDAKUL 6B

GAZETECİLER DİYOR Kİ…

Biz bir yolculuğa çıktık. Sizi size anlatmak, "bize göre" , "bizim için" bir şeyler yazmak istedik. Çok heyecanlıydık, içimizde üretmenin, yeni işler çıkarmanın coşkusu vardı. Elbette bazı güçlüklerle karşılaştık: haber bulmak, bulduğumuz haberleri seçmek ve bunları sizin ilginizi çekecek biçimde yazmaya çalışmak… Bu bizim ilk sayımız, kalemimizin ilk rengi, ilk "Mavi" miz oldu. Hayatımızı güzelleştiren ve canlı kılan renkler gibi umarım bizim "Mavi"miz de sizi zenginleştirir. İçinde sizi düşündüren, güldüren, bizce güzel birçok yazı var. Önce okul müdürümüze sorularımız oldu ve onun hakkında sizin merak ettikleriniz… Komik haberlerle sizi biraz güldürmek istedik sonra renklerin kişiliğimiz üzerine etkilerini merak ettik, bu yılın modasını takip ettik,"Cooking Club"tan tarifler aldık, yıldızlara baktık ve astroloji sayfasını hazırladık. Çağan Irmak'tan sürgün hayatların hikâyesini izledik: "Dedemin İnsanları" ile hüzünlü bir yolculuğa çıktık. Haritayı elimize aldık "Ben Bir Gezginim" dedik, dünyada gizemi çözülmemiş ne çok yer var diyerek "Bir Gizem" sayfasını hazırladık. Derin ve Bilun aklınıza gelen, akıl almaz sorulara cevaplar verdi. Karikatüristlerimizin çizgileriyle anlamlandırdık dünyayı, kitaplarla yeniden yorumladık hayatı…Sonra en güzeli sizin kaleminizden dökülen damlalardı…

Ve tüm bu çalışmalarda bize deneyimleri ile yol gösteren değerli velimiz Nihan Bilkay'ı unutmamak gerek , kendisine çok teşekkür ederiz. Hem paylaşımları hem de yaratıcı fikirleriyle bize yeni ufuklar açtı.

Umarım severek okuyacağınız ve kitaplığınızın bir köşesinde okulunuzdan güzel bir hatıra olarak saklayacağınız bu "Mavi", hep canlı kalır.

İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜMÜZLE RÖPORTAJIMIZ

- **Bu sene okulumuzdaki en önemli yenilik nedir?**

  En önemli yeniliklerden birinin Irmak Caddebostan Anaokulunun açılışı olduğunu söyleyebilirim.

- **Nöbetçi öğrenci sistemi, niçin bu kadar önemli? Nöbetçi öğrencilerden beklenen davranışlar nelerdir?**

  Okul yönetiminde demokratik yaklaşımların önemine inanan bir yönetim olarak, öğrencilerimizi yönetim sürecine katmanın oldukça olumlu bir adım olduğunu düşünüyorum. Gözlemlerimiz, bu konuda yanılmadığımızı bize gösterdi. Nöbetçi öğrencilerimizin kuralları uygulama anlamında arkadaşlarına yönlendirici şekilde davranmaları, işleyişi bizim açımızdan kolaylaştırdı.

- **"Irmaklı farklıdır, fark yaratır." diyoruz. Peki, sizce Irmaklının farkı nedir?**

  Irmaklı öğrencinin en büyük farkı, davranışlarında ve ürettiklerinde gizli aslında. Ürettikleri özgün çalışmalar, duyarlılıklarıyla yürüttükleri sosyal sorumluluk projeleri sayabileceğim farklılıklardan sadece iki tanesi.

- **Bu sene öğrenci meclis başkanımızdan ne bekliyorsunuz?**

  Sizlerin sesi olmasını, etkinliklerin planlama sürecinde okul yönetimine desteğini.

- **Birçok öğrenci sınav stresinden yakınıyor, siz bu konu hakkında ne öneriyorsunuz?**

  Sınavları stres kaynakları olarak değil de bilgilerini ölçebilecekleri araçlar olarak görmelerini ve iyi planlama ile sosyal etkinliklerden kopmamalarını önerebilirim.

- **PYP' nin öğrencilere etkisi nedir, okulumuzdaki PYP çalışmalarından biraz bahseder misiniz?**

  Sizlerinde bildiği gibi "Uluslar arası Bakalorya İlk Yıllar Programı" okulumuzda 2008 yılından beri uygulanmakta olan bir program. Aslında PYP felsefesi Irmak Okulları kuruluş felsefesi ile de örtüşmekte. Irmak Okulları misyonu ve ilkelerinde yer alan " yaşam boyu öğrenen, farklı kültürlere saygılı olan, doğa ve çevre sorunlarına duyarlı ve bilgi okur yazarı olan bireyler" ifadesinin PYP profil ve tutumlarına birebir uyduğunu açıklıkla görebiliriz.

- **Sizce okuma alışkanlığı kişilik gelişimini nasıl etkiler? Irmak Okullarının öğrencilere okuma alışkanlığı kazandırmak ile ilgili uygulamasından bahseder misiniz?**

  Okuma alışkanlığı, küçük yaşlarda kazanılması gereken bir alışkanlık. Bu konuya verdiğimiz önemi her gün yaptığımız okuma saatleriyle, her yıl düzenlediğimiz kitap şenlikleri ve yazar söyleşileriyle yansıttığımızı düşünüyorum.

- **Öğrencilerin yeteneklerini geliştirmesi için ne önerirsiniz?**

  Yeteneklerini sergileyebilecekleri çalışmalar yapmalarını ve asla hobilerinden vazgeçmemelerini öneririm.

- **"Irmak Marşı" mız size ne ifade ediyor?**

  Okul marşlarının, öğrenciler arasında hissedilmesi gereken okul ruhunu güçlendirdiğine inanıyorum. Bu anlamda Irmak Marşı'nı sözleri ile de etkili ve güzel buluyorum.

- **Bu sene "EKO OKUL" dan neler bekliyorsunuz?**

  Eko Tim ekibinden her yıl olduğu gibi bu yıl da "Yeşil Bayrağı" okulumuza kazandırma konusunda etkili bir liderlik çalışması bekliyorum. Tüm ekibe bu yılki çalışmalarında başarılar dilerim.

Bizler Nazan Fettahoğlu'nu hep okul müdürümüz olarak tanıdık; ama biliyoruz ki onun içinde öğrencilerin tanıdığından başka bir Nazan Hanım var aslında, biz bunu fark edip çok sevdik. Daha fazla tanımak için de merak ettiklerimizi sorduk.

İŞTE MERAK ETTİKLERİNİZ...

- **Okul hayatında nasıl bir öğrenciydiniz? (Senem YURDAKUL)**

  Çalışkan bir öğrenci olduğumu söyleyebilirim. Hiçbir zaman ödevimi tamamlamadan veya yapmadan okula gittiğimi hatırlamıyorum. Münazaralarda ve projelerde etkin rol almayı severdim.

- **Tekrar çocuk olabilseydiniz, yapmak isteyeceğiniz şeylerden birini söyler misiniz? (Senem YURDAKUL)**

  Çocukluğumda oynadığım oyunların hepsini tekrar oynamak isterdim sanırım.

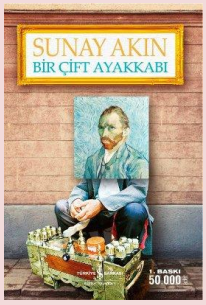

- **Şu anda okuduğunuz kitap hangisidir? (Naz GÜRELİ)**

  Şu an iki kitap birden okuyorum. Murathan Mungan'ın "Şairin Romanı" diğeri de başucu kitabı olarak Sunay Akın'dan "Bir Çift Ayakkabı"

- **Sizi en çok etkileyen film nedir?(Arda AKSAKAL)**

  Sean Penn'in başrolünü oynadığı "21 Grams".

- **Hiç yemek yapıyor musunuz? (Onur TUNÇ)**

  Yemek yapmayı çok sevmemekle birlikte hafta sonları pişiriyorum.

- **Durumlar karşısında çabuk strese girer misiniz?(Nisan Güneş ELÇİ)**

  Çabuk strese giren biri değilimdir. Olaylar karşısında sakinliğimi koruyabilirim.

- **Okul hayatınız boyunca aldığınız en düşük not nedir?(Yusuf CİMCOZ)**

  7. sınıfta resim dersinden 30 almıştım, çizimi yapamadığım için.

- **Nerelisiniz?(Muazzez ŞENTÜRK)**

  İstanbul'da doğdum; ama köken olarak Rizeliyim.

- **En sevdiğiniz renk nedir? (Hareket Atölyesi öğrencileri)**

  Siyah ve mavi.

- **Hayvan besliyor musunuz, besliyorsanız hangi hayvanı besliyorsunuz? (Hareket Atölyesi öğrencileri)**

  Beslemiyorum.

- **Hem anne hem de müdür olmayı nasıl başarıyorsunuz? (Ege ERKOL)**

  Bazen bu iki kimliği ayırmak çok kolay olmuyor. Duygusal davranmamaya, objektif olmaya çalışıyorum; ama kızım da bu konuda yardımcı oluyor.

- **Hobileriniz nelerdir? (Haktan TURAN)**

  Kitap okumayı özellikle şiir okumayı severim, bir dönem yaratıcı yazım kursuna katılmıştım. Vakit buldukça yazmayı severim.

- **Ne tür müzik seversiniz? (Lara ÇALKİVİK)**

  Jazz, klasik ve pop.

- **Sizce eğitim ne demektir? (Dila OLCAY)**

  Oldukça uzun bir cevap verebilirim; ancak aklıma ilk geleni paylaşmak istiyorum. "Bir çocuğun veya gencin hayatına dokunabilmek, kalıcı ve olumlu değişimler oluşturabilmek."

Sorularımıza verdiği içten yanıtlardan dolayı müdürümüz Nazan FETTAHOĞLU'na çok teşekkür ederiz.

Senem YURDAKUL 6B

Komik HABERLER

FLAŞ HABER

Flaş Flaş Flaş! Ispanak ilinin Maydanoz ilçesine bağlı Domates Köyü'nde acı biberlerin pusu kurarak şehit ettiği 24 patlıcan törenle mutfağa verildi. Ayrıca yaralanan 25 dolmalık biber, Tencere Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Köy muhtarı "Karpuz"un verdiği bilgilere göre 8 uzun namlulu pırasa, 3 göz yaşartıcı soğan ve patlamaya hazır 5 kilo mısır ele geçirildi. Gelen bilgiler arasında muhabirimiz hıyar, yoğurdun saldırısına uğrayarak cacık oldu.

KOMİK SÖZLER

* Seni görünce gözlerim Dolar, burnum Euro, kulaklarım da Sterlin !
* Ayda 200 bin kazanmak ister misiniz ? O zaman Ay'a gidin.
* Adamın biri bir gün eczaneye sinek ilacı almaya gitmiş ve eczane ona: "Sineğinizin nesi var acaba?" diye sormuş.
* Bir fil elektrik direğinden daha yükseğe zıplayabilir mi? Ama elektrik direği zıplayamaz ki...

SIRA SENDE !

BU RESME DE SEN SES VER...

BİLMECE BİLDİRMECE YOK MU GÜLMECE ?

Bilmece yanıtları:

1. Çikolatalı dondurma.
2. Kolaysa başına gelsin.
3. Para.
4. Gına gelmiş.
5. Gözbebeği.
6. Hamamböceği.
7. Kazık.

Arabasını Satmış

Temel'e rüyasında Allah, "Yürü ya kulum!" demiş. Temel'de arabasını satmış.

Makinist

Temel'in saati bozulmuş, saatçiye götürmüş. Saatçi içini açmış. Saatin içinden ölü karınca çıkmış.
Temel olayı çözmüş:

- Makinisti ölmüş.

Kıtlık ve Sebebi

Şişman biri olan Hıdır, oldukça zayıf olan arkadaşı Temel'le takılıyordu:

- Şu haline bak! Seni gören memlekette kıtlık var sanır.

Temel, hiç bozuntuya vermeden cevap verir:

- Seni gören de, bu kıtlığın sebebini anlar!

- Kutuplara giden zenci ne olur?
- Adam başına kola dökmüş, ne demiş?
- Zenginin elinde, fakirin dilinde.
- Bir aile hep patates yiyormuş, kapıyı çalıp ne gelmiş?
- Sessizce ağlayan bebek.
- En temiz böcek hangisidir?
- İnsan ne yiyince üzülür?

Serra OĞUZ 7B

SEN NASIL BİRİSİN ?

AKIL KÜPÜ ROBOT'UN SENİN HAKKINDAKİ FİKİRLERİNİ ÖĞREN!

Aslı ÖZDEN Deniz İLHAN 7A

Evde tek başınıza kalmayı sever misiniz?

A) Hayır
B) Kısmen
C) Evet

Kendi başına, hiç yardımsız, yemek yapmayı ister misiniz?

A) Hayır, yardıma ihtiyacım olur.
B) Bazen
C) Evet çok güzel bir deneyim olur.

Tek başına yurt dışına gitmeyi düşünür müsün?

A) Hayır
B) Belki
C) Evet, hem de birçok kere

Ödevlerini yaparken yardım alır mısın?

A) Alırım.

B) Zor olanlarda alırım.

C) Farklı yöntemler deneyerek tek başıma ödevlerimi yaparım.

Odanı kendin mi toplarsın ?

A) Hayır, annem toplar.

B) Bazen kendim toplarım.

C) Evet, hep ben toplar ve düzene sokarım.

Farklı tür yemekleri denemeyi (tatmayı) sever misin?

A) Yeni tatlar denemeyi sevmem.

B) Bazılarını denerim.

C) En azından bir lokma da olsa denerim.

B'LER ÇOĞUNLUKTA İSE

Şu anda tam orta bir yerdesin. Çoğu yapabilecek durumdayken bazen üşengeçleşebiliyorsun. Bence kendini biraz daha desteklemelisin.

C'LER ÇOĞUNLUKTA İSE

Sen kesinlikle kendine güveniyorsun ve yeni fikirlere açıksın. Kendi kendine yetiyorsun. Yani çoğu işini tek başına yapabiliyorsun. Böyle devam etmelisin.

A'LAR ÇOĞUNLUKTA İSE

Yeni ve farklı fikirlere açık değilsin. Cesaretli bir kişiliğin yok. Uğraşmak da hoşuna gitmiyor. Bence biraz da yeni fikirlere açık olmalısın.

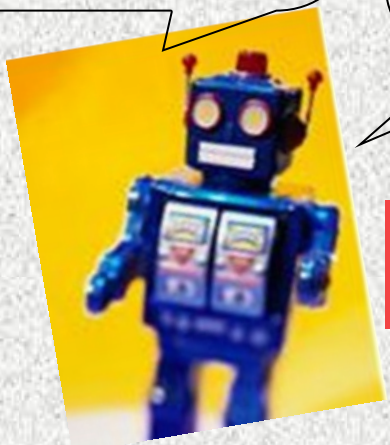

BİR SONRAKİ SAYIDA AKIL KÜPÜ ROBOT YİNE SİZLERLE OLACAK !:)

Renkler

Renkler ve Kişiliğimiz

Kişiliğimiz

KIRMIZI

Fiziksel gücün, hareketin, canlılığın rengidir. Başlangıçları teşvik eder. Çalışmaya şevki tembelliğin karşıtıdır. Olumsuzluğu kabalık, duyarsızlık olarak ortaya çıkar. Kızgınlığa ve saldırganlığa yol açar. Tamamlayıcısı turkuazdır.

TURUNCU

Kırmızı gibi dışa dönük ve heyecan vericidir; ancak ondan daha yapıcıdır. Sağlık, canlılık, yaratıcılık, güven, cesaret ve iletişim turuncunun özellikleridir. Mutluluk vericidir. Olumsuzluğu ezici olma ve üstün gelme isteği şeklinde ortaya çıkar. Bazen de gösteriş meraklısı bir karakter şeklinde kendini gösterir.

SARI

Parlak, neşeli ve sevecendir. Umut aşılar. Alçak gönüllüğü, bilgiyi ve bilgeliği simgeler. İlham vericidir. Olumsuzluğu iki yüzlülük, aldatmaya eğilim şeklinde ortaya çıkabilir. Zihinsel karışıklığa da yol açabilir. Tamamlayıcısı mordur.

YEŞİL

Paylaşımın, iş birliğinin, uyumun ve cömertliğin rengidir. Yatıştırır, güven ve huzur verir. Özgürlük doğal enerjisidir. Yeşil; yaşamın, yenilenmenin ve evrimin rengidir. Olumsuzluğu umursamazlık, kıskançlık, şüphe ve bencillik olarak ortaya çıkar. Güvensizlik ve tembellik de istenmeyen etkilerdir.

MAVİ

Ruhsal dünyanın ve derin tutkuların ifadesidir. Sakinliği, güven ve sadakâti temsil eder. Yeteneğin, güzelliğin ve sorumluluğun rengidir. Mavi barışı, sevgiyi ve şifayı sunar. Umut, inanç ve özgürlük duyguları aşılar. Olumsuzluğu, sürekli arayış içinde olmak şeklinde görünür. Güvensizlik, hayalperestlik, aşırı duygusallık olumsuz etkileridir. Tekdüzeliğe ve tembelliğe de sürükleyebilir. Tamamlayıcısı turuncudur.

MOR

Asaleti, itibarı ve kendine güveni temsil eder. Özerklik ve bütünleniş yükselen özellikleridir. Ruhsal enerji ve sezgilerin rengidir. Yaratıcılık, hoşgörü ve düşünce gücü mor renk ile ilişkilidir. Olumsuz özellikleri unutkanlık ve sabırsızlık şeklinde ortaya çıkar. Yanlış kullanımı sonucunda kavgaya eğilimli, saygısız bir karakter yapısı görülür. Küstahça bir gurur ortaya çıkabilir.

Renksiz bir dünya düşünebiliyor musunuz? Mavi bir ırmak, yeşil bir orman, siyah bir gece, sarı bir yaprak ve hepsini içinde barındıran bir gökkuşağı...İşte ben bu yazımda size renklerin hayatımızı nasıl etkilediğini anlatmak istedim.

Can SÖKMEN 7A

YEMEK TARİFLERİ

PRATİK LEZZETLER

Evde yalnızken acıkırsın veya canın değişik bir şeyler yeyip içmek ister ya bazen…
İşte bu sayfada kolayca hazırlanıp afiyetle yenip içilen pratik lezzetler var.

MUZLU MILKSHAKE
2-3 KİŞİ İÇİN

1 muzu alın ve doğrayın. Mikserin içine koyun. Daha sonra miksere 1,5 bardak süt ekleyin. 2 yemek kaşığı beyaz toz şeker ekleyin. Mikserin ağzını kapatıp karıştırın. Bardağınıza koyup afiyetle için...

MEYVE SALATASI

Yapman gereken tek şey sevdiğin ve tadı birbiriyle uyumlu olan meyveleri yıkamak ve küçük küçük parçalara doğrayıp karıştırmak. Sonra da tadını çıkarın...

Cooking Club'ın sizin için pratik lezzetleri

KALİFORNİYA RÜZGAR GÜLÜ SANDİVİÇİ

Malzemeler:

- Salam
- Dilimlenmiş çedar peyniri
- Lavaş ekmeği
- Mayonez
- Marul
- Hardal
- Turşu

Tarifi :

- Lavaş ekmeğine mayonez ve hardal sürün.
- Malzemeleri katın.
- Ekmeği rulo haline getirin.
- Eşit parçalara bölün.
- Afiyetle yiyin.

HİNDİSTAN CEVİZİ TOPU

Malzemeler:

- Yulaf Ezmesi
- Ezilmiş eti burçak kurabiye
- Fındık
- Şeker
- Krem peynir
- Kahve

Tarifi :

- Bütün malzemeleri bir kapta karıştırın
- Küçük küçük toplar yapıp fırına verin.
- Piştikten sonra hindistan cevizine bulayın.
- Afiyetle yiyin.

Deniz İLHAN -Aslı ÖZDEN 7A

MODA

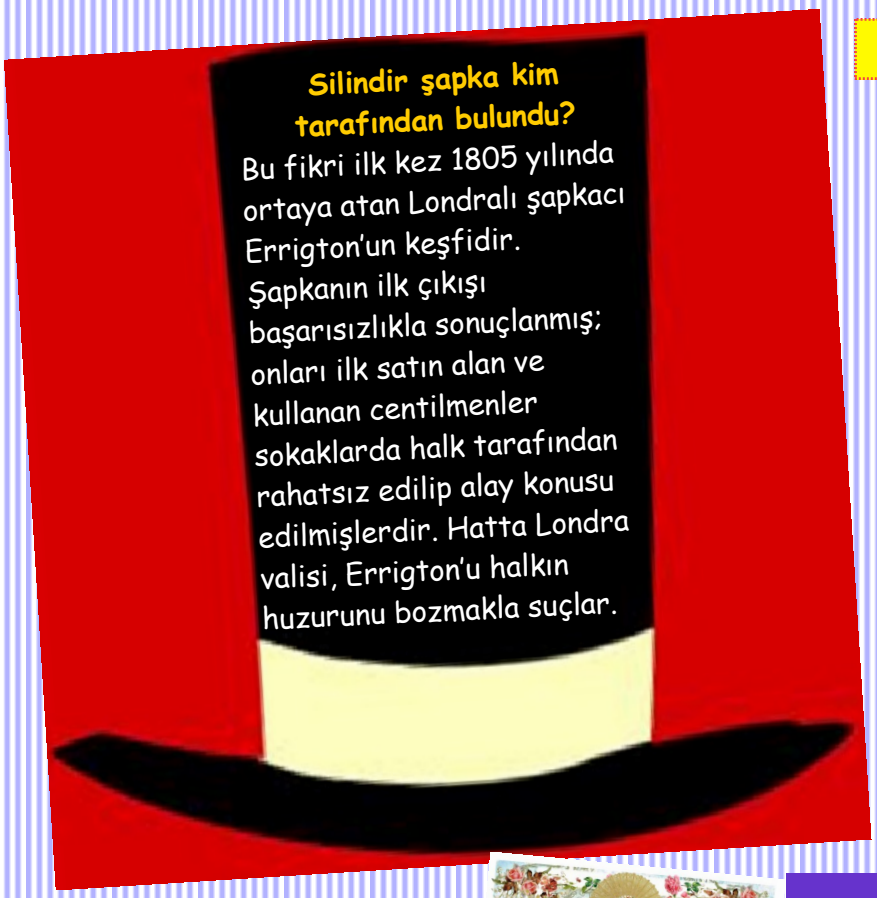

Silindir şapka kim tarafından bulundu?

Bu fikri ilk kez 1805 yılında ortaya atan Londralı şapkacı Errigton'un keşfidir. Şapkanın ilk çıkışı başarısızlıkla sonuçlanmış; onları ilk satın alan ve kullanan centilmenler sokaklarda halk tarafından rahatsız edilip alay konusu edilmişlerdir. Hatta Londra valisi, Errigton'u halkın huzurunu bozmakla suçlar.

Pembe, mor ve kahverengi ile bazen de turuncuyla uyumludur; fakat hepsini birden giymek istersen karışık gözükürsün!

Moda Sözcüğü:

Her ne kadar "ölçü ve oluş biçimi" anlamına gelen Latince "modus" sözcüğünden geliyor olsa da aslında 1482 yılında ilk defa "belirli giyim kuşam stili" anlamında kullanılan Fransızca "mode" sözcüğü çevirisidir. Bu yeni sözcük, 1550'den sonra "modayı izlemek" anlamında kullanılacaktır ve o günden bugüne, sözcüğünün kendisi bile her zaman, her yerde çok modadır.

1700'lerin Perukları Neden Beyaz ve Kabarıktır?

Beyaz ve kabarıktır; çünkü dönemin Paris'inde beyaz peruk kullanmak veya saçları nişasta ile beyaza boyamak gibi bir eğilim hakimmiş. İnsanlar makyaj olarak yüzlerine kalın bir tabaka beyaz pudra sürüp (veya beyaza boyayan başka bir madde) şakaklarındaki damarları pastel mavi kalemle

Açık sarı, bordo ve krem rengi ile yakışır.

2012 yazında patlayan renklerin yanı sıra pastel tonların da rüzgârına kapılmaya hazır olun. Toz pembe, pudra, açık limon sarısı, su yeşili, uçuk mavi ve lila gibi renkler göz alıcı bir görünüme sahip olmanıza yardım eder.

2012 sezonunda sokaklarda uzun kadife, keten, kot ceketler ve bunun yanı sıra mini etekler de vitrinlerde boy gösteriyor, uzun topuklu çizmelerimiz bu kombinasyonlara çok uyum sağlayacak.

Deniz İLHAN -Aslı ÖZDEN 7A

İzem Ekin ÖZAVCI 7C

İZLİYORUZ...

SÜRGÜN HAYATLARIN HİKÂYESİ

Çağan Irmak'ın senaristliğini ve yönetmenliğini üstlendiği "**Dedemin İnsanları"**, küçük bir kasabada yaşayan on yaşında bir çocuk ve dedesi aracılığıyla, bir ailenin ve bir ülkenin geçirdiği büyük değişimi anlatıyor. Filmin mübadele yıllarına uzanan hikâyesinde I. Dünya Savaşı ile değişen, parçalanan hayatlardan kesitler sunuluyor.

"Eğer beni doğup büyüdüğüm topraklardan, çevremden zorla göç etmeye zorlasalardı, kendimden bir parçayı söküp geride bırakmamı istemiş olurlardı. Bu durumda ben maalesef kendi değerlerimden, benliğimden ödün vermek durumunda kalırdım. Hiç kimse, doğduğu topraklardan zorla göç ettirilmemelidir. Bu en temel insan hakkı ihlalidir." **Yağmur TÜRKER 8B**

"Küçücük çocuklar birbirleriyle ırkçılık yüzünden kavga ediyorlardı. Özellikle filmin başındaki kavgada, aynı mahallede oturmalarına rağmen Türk bir grup çocuk, göç ederek Türkiye'ye gelmiş çocuklara taş atıyordu. Arkadaşlarına yaptıkları bu muameleyi şaşkınlıkla izledim. Çocuklar birbirinin başını yarıyor, cam kırıyorlardı. Acaba böyle fikirleri nerden almışlar, böyle birbirlerinden nefret eder hale nasıl gelmişler diye merak ettim ve üzüldüm." **İdil BASUT 8B**

"İnsanların sadece kimliklerinden dolayı zorunlu göçe maruz kalması bana göre çok çirkin bir şey. 'Dedemin İnsanları' filminde insanlar göç ederken çevreden gördükleri baskı ve şiddet insanların ne kadar acımasız olduğunun bir göstergesi. Bir insanın doğup büyüdüğü yerlerden koparılıp sırf aile büyüklerinin kökeni farklı olduğu için göçe zorlanması, insanlık tarihine kara bir leke sürüyor bence. Yaşadıkları evden, mallarından, mülklerinden, arkadaşlarından zorla alınmaları çok büyük bir haksızlık."

Büşra BOSTANCIOĞLU 8A

"Filmde beni en çok etkileyen sahne dedenin hayatın zorluklarından ve acımasızlığından yılarak intihar etmesiydi. Dede artık ona 'gavur' denmesinden, damadına işinde kötü davranılmasından bıkar ve bu dünyadan gitmek için gene her şeyin başladığı denizi seçer. Ayrıca Ozan'ın sonunda dedesinin evinde oturan kadını bulması da çok güzeldi." **Candan ALEMLİ 8A**

"Film, mübadele yıllarında Yunanistan'dan kovulup Türkiye'ye gelen bir ailenin çocuğu olan Mehmet ve torununun yaşadıklarını dramatik bir şekilde anlatıyor. En çok dede ve ailesinin gemide Türkiye'ye göç ederken yaşadıkları etkiledi beni. O kadar zor şartlar altında, doğdukları toprakları bırakmak zorunda kalmaları çok acıydı." **Ayça ULAŞ 8A**

"İnsanların doğup büyüdüğü toprakları terk etmek zorunda olmaları korkunç bir olay. Benim anneannem, büyükannem, dedelerim… hepsi Bulgaristan'dan evlerini, atlarını, çiftliklerini, oyuncaklarını bırakıp zor şartlarda Türkiye'ye gelmişler. Türkiye'ye geldikten sonra bile zorluklarla karşılaşmışlar. Bugün bile onlara yaşadıkları duyguları sorsam gözleri dolar." **Derin KÖSEOĞLU 8A**

"Dedemin İnsanları filmi genel olarak mübadele yıllarındaki zor şartları anlatıyor. Çocukların kavgası bunun en basit göstergesi. Kavganın sebebi, kavga eden gruplardan birinin Yunan göçmeni olması, yani Türk olmamasıdır. O dönemde bu konular o kadar çok konuşulmuş, o kadar çok tartışılmış ki tüm çocukların beynine işlenmiş bir "gavur" kavramı var." **Bilun ARAS 8A**

"Öncelikle Mehmet Bey'in iş yerine giderken bütün insanların ona selam vermesi, hatrını sormaları, ona saygı duymaları beni çok etkiledi. Mehmet Bey'in karakteri, dükkânını kilitlemeden açık bırakarak dışarı çıkması etkileyiciydi." **Elif Ruda ERDOĞAN 8B**

"Bu film, eski tarihlerden beri yapılan ayrımcılıklardan, adaletsizliklerden ve insan onurunu zedeleyici hareketlerden bahsetmektedir. Aynı zamanda toplumun geleceğini oluşturan genç bireylerin bu döngüden nasıl etkilendiğini ve bakış açılarının nasıl oluştuğunu anlatmaktadır. Çocukların birbirleriyle mahalle savaşı yapmalarının sebebi, ayrımcılık-ırkçılık düşüncesidir. Bu, dünyamızı 'kaos' ortamına sürükleyen en önemli etkenlerdendir. Savaşların temel sebebidir. Sonuçta bugünün çocukları, yarının yetişkinlerini oluşturacak ve küçük mahalle kavgaları, ırkçılık düşüncesinin beslediği dünya savaşlarına dönüşecektir." **Yağmur TÜRKER 8B**

Herkesin izlemesi gereken bir hikaye…

Hüzün ve tebessüm iç içe…

AKIL OYUNLARI

Akıl oyunlarında zeka geliştirici çalışmalar yapıyoruz. Genellikle her hafta değişik bir etkinlik yapıyoruz. Bu etkinliklerin benim zekâmı geliştirdiğini düşünüyorum. Her geçen hafta etkinlikleri daha kolay yapıyorum.

Umut AKKAŞ 6C

2			5	1				9
	1			8				2
		7					4	8
9			2	6	4			
3	4					2	9	
	2			9				1
4	6		1			8		
1		2		4	8		3	
		3			2		1	

BULMACA ZAMANI

Aşağıda tanımları verilen donanım birimlerini bularak bulmacada uygun yere yerleştiriniz.

1. Dış seslerin bilgisayar ortamına aktarılmasını sağlar.
2. Çektiğimiz fotoğraf ve görüntüleri bilgisayara aktarmamızı sağlar.
3. Kâğıt üzerinde yer alan resimleri ya da bilgileri bilgisayara aktarmamızı sağlar.
4. Genellikle oyun oynamak için kullanılır. Üzerinde bulunan tuşlara basılarak bilgisayara komut verilmesi sağlanır.
5. Bilgisayar ortamındaki bilgileri kâğıt üzerine aktarmak için kullanılır.
6. Ürünlerin üzerinde bulunan barkotları okuyarak o ürünle ilgili bilgi sahibi olmamızı sağlar.

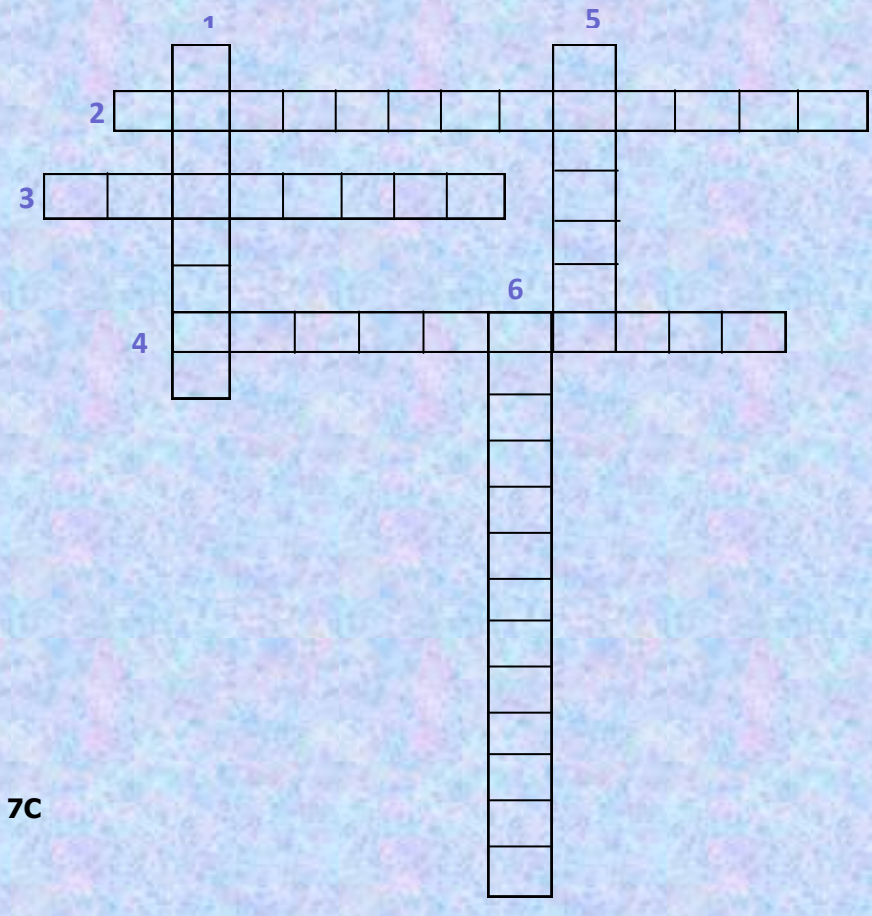

Ege TATOĞLU 7C

Kilit Altındakiler

Şölen CERAN
7C

Begüm
ORTAOĞLU
7C

Bir erkek hayatının ortalama 3350 saatini tıraş olmak için harcar.

18 Şubat 1979 yılında Sahra Çölü'ne kar yağmıştı.

İnsan saçı, üç kilo ağırlık kaldırabilecek esnekliktedir.

Eğer Barbie gerçekten yaşasaydı ,vücut ölçüleri "97-72-82" cm olacaktı.

Başkan John F. Kenndy, yirmi dakikada dört gazete okuyabilirdi.

Bir "Big Mac" hamburgerin ekmeğinde ortalama 178 adet susam bulunuyor.

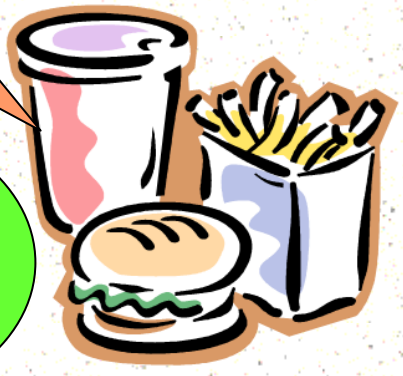

Eskimo dilinde kar yağışlarının farklarını tarif etmek için kullanılan yirmiden fazla sözcük vardır.

Picasso, parasızlık çektiği gençlik günlerinde yaptığı resimleri yakarak ısınırdı.

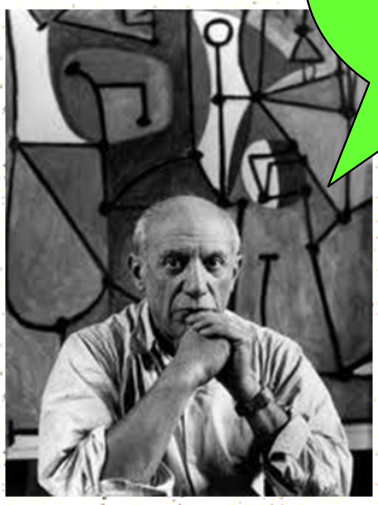

Sallanan sandalyede hiç durmadan sallanma rekoru 440 saattir.

SÖZLÜK DEĞİLİZ Kİ…

Sizce 'ecanib' nedir?

-Cazip (Lal Çatal)
-Sünnet (Yağmur Türker)
Doğru cevap: Yabancı.

Sizce 'Bihter' nedir?

-Aşk-ı Memnu (Dennis Kazado)
-Acı (Irene Baysal)
-Beren Saat (Ayşe İsmailoğlu)
-İyi (Elif Bayraktaroğlu)
-Bir çeşit peynir (Yüce Ata Türkmen)
-Acı çikolata. (Ateş Karaca)
-Behlül (Birce Develioğlu)
-Geçen sene (Derin Köseoğlu)
Doğru cevap: En iyi.

Sizce 'lad' nedir?

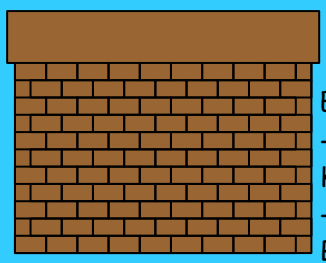

-Çalgı. (Arda Arman)
-Light erkek (Atakan Ergülşen)
-Ayakkabı (Esma Yağmur Kolbaşı)
-Laboratuvar camı (Büşra Bostancıoğlu)
Doğru cevap: Duvar.

Sizce 'Ezman' nedir?

-Bir tatlı (Candan Alemli)
-Kezban (Mert İnan)
-Deli (Selen Gencer)
-Azman (Nur Selimoğlu)
Doğru cevap: Zaman.

Yine sözcük avında olacağız, bizi bekleyin.

Derin KÖSEOĞLU 8A

Sizce 'zuhur' nedir?

-Patlıcan (Onur Tunç)
-Huzur (Melis Sezgin)
-Mahkum (Lal Karayazgan)
-Olay (Elif Bayraktaroğlu)
Doğru cevap:Öğle.

Sizce 'müjek' nedir?

-Fişek (Deniz Erten)
-Mücver (Yağmur Türker)
-Kılıç (Can Karakurt)
-Araba (Baran Baysal)
-Tüfek (Mina Altunbüken)
Doğru cevap: Kirpik.

Sizce 'sirbal' nedir?

-NE?! (Mrs. Taner)
-Sihir (Deniz Erten)
-Kovan (Melisa Ünal)
Doğru cevap: Gömlek.

Sizce 'tin' nedir?

-Liselerin gördüğü eğitim (Zeynep Birsel)
-Ruh (Mrs. Küçük)
-Teneke (Barış Ülgezen)
Doğru cevap: İncir.

Sizce 'dürece' nedir?

-Dur, Ece! (Mehmet Volkan)
-Yürüyüş (Ayça Ulaş)
-Baca (Emir Makbuloğlu)
Doğru cevap: Merdiven basamağı.

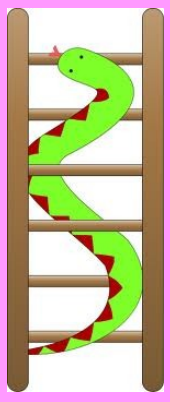

Bilun ARAS 8A

BEN BİR GEZGİNİM

Zaman zaman çok küçük olduğunu düşündüğümüz bir dünyada yaşıyoruz; ama yaşadığımız ülkenin sınırları dışına ne kadar çıkıyoruz, ne kadar farkındayız bizim dışımızdaki hayatın? Arabistan'ın çöl sıcağında yaşam nasıldır, Orta Asya'dan göç etmiş atalarımız orada hangi izleri bıraktılar, üzeri kar kaplı dağ manzaraları ile Yeni Zelanda' da kadınlar ne giyer, adalar ülkesi Filipinler hangi dili konuşur ve ne çok soru belirir birden…

Tüm bunları biraz olsun keşfetmek için bir yolculuğa çıkmaya ne dersiniz? Ben bu sayıda size ailemin soyunun dayandığı İspanya'yı tanıtacağım.

Emre SÖKMEN 7C

İSPANYA'YI TANIYALIM

Barcelona

Barselona, İspanya'nın Katalunya bölgesinin başkentidir.Ünlü mimar Gaudi'nin başını çektiği yapıtlar, büyük ilgi çekmektedir.Yaygın dil Katalancadır.Şehir nüfusu 1.615.098'dir.Yüzölçümü 101.4 km'dir.

Miguel de Cervantes

Dünyaca meşhur İspanyol romancı, oyun yazarı ve şairdir.29 Eylül 1547'de Alcala de Henares, İspanya'da doğmuştur. "Don Kişot" eserinin yazarıdır.Bu eser 38 farklı dilde çevrilmiştir. Bu eser, hala dünyanın en ünlü eserlerinden biridir.22 Nisan 1616'da 69 yaşında Madrid'de ölmüştür.

İspanyol Atasözleri

cada cosa a su tiempo y los nabos en Adviento

Vakitsiz öten horozun başını keserler.

no hay cuesta abajo sin cuesta arriba

Her yokuşun bir inişi vardır.

el que no puede morder que no enseñe los dientes

Isıracak köpek, dişini göstermez.

Real Madrid

Real Madrid, İspanya'nın en büyük iki kulübünden biridir. Stadı "SANTİAGO BERNABEU"dur. Teknik direktör JOSE MOURINHO'dur.Takım renkleri "eflatun - beyaz" dır. İspanya'da futbol, en önemli eğlence kaynağıdır.

İspanyol Mutfağı

Dünyanın en önemli mutfaklarından biridir. Deniz mahsülleri ve tapasları (mezeler) ile meşhurdur. En bilinen yemeği deniz mahsülleri pilavı olan Paella.Şarapları çok tanınmıştır.Chocolate con Churros; yoğun kıvamlı çikolatalı süt ve ona batırılarak yenen bir çeşit tulumba tatlısı, soğuk kış günlerinin en bilinen kahvaltısıdır.

İspanyol Fiestalar

İspanya'da "Fiesta" lar yani bayramlar büyük önem taşır. Her bölgenin, her şehrin, her köyün kendi özel fiestası vardır ve bunlar dans, içki ve yemek eşliğinde kutlanır. Bazıları ise festivallere dönüşür: San Fermin (kızgın boğaların önünden koşmak) veya Tomatina (domates savaşı gibi). İspanyollar için kutlama ve şölen, hayatın ve yaşam tarzının bir parçasıdır.

Flamenco

Dünyaca tanınmış bu dans, İspanya'nın güney bölgesine aittir. Genellikle çingenelerin yaptığı bu dans ve şarkıları, daha çok bir ağıt gibidir.

Boğa Güreşleri

Hayvan hakları koruyucuları tarafından çok itiraz edilen bir güreş olmasına rağmen, halk tarafından çok sevilmektedir. Matadorlar İspanya'da çok saygın bir yere sahiptirler.

Boğa güreşi, 2011 yılında Katalunya bölgesinde yasaklanmıştır.

Irmak Güneş Sisteminde

Sevgili Koç,

Orion Takım Yıldızı'nın etkisi altındasın. Korkma! Gökyüzünde hep bir yıldız olacak ve sen de hep etki altına kalacaksın; ama bu aralar etkisi altında kaldığın yıldız sarışın ve mavi gözlü. Şanslı bir döneme girdin. Sizinkilerden bol bol cep harçlığı isteyebilirsin.

Sevgili Boğa,

Olmuş, bitmiş olayların arkasından "Bay bay" de, geç. Hiç takma! Venüs öyle söylüyor. Gökten üç elma düşecek. Yukarıdan gelecek şeylere dikkat et! Bir elma senin başına düştüğünde belki de bir "Iphone'un" olacak.

Sevgili Yengeç,

Dikkat et, yengeç kıskaçları arasında kalma! Matematik böyle sürüp giderken "ikilem"e düşme. Çıkması zor olabilir.

Sevgili İkizler,

Ohh ! Yarıyıl tatiline girdin. Aynı zamanda Garfield kurallarını unutma: Bugünün işini yarına bırakma, olabildiğince ertele.

Aslan Kral,

Tatil biterken sakın üzüntüye kapılma. Her mükemmel şeyin bir sonu vardır. Merak etme, çalışma isteğin de sona erecek.

Balıkçığım,

Tehlikeli sularda yüzme. Anlayışlı olmaya çalış. Kimse mükemmel değildir. Sezgilerim, güzel bir tatil geçireceğini söylüyor. Bir olaya sinirlendiğinde, empati kurmaya çalış. Mutluluk ve huzur getirecek bir tatil seni bekliyor. Balık yemeyi de unutma ! Defne yaprağıyla güzel olur.

Sevgili Kova,

Aile yaşamı zor gelebilir; ama şimdi sana nefes alabileceğin bir tatil ! Dürüst olman tatilde yeni arkadaşlar edinmende sana yardım edecek. Bu da benden sana bir tavsiye. Kovanın dolu tarafını görmeye çalış.

Arada Bir Gerilen Yay,

Gerilme dönemi bitti. Şimdi kendini oktan bırak. Uç git ! Sınav, ders, ödev düşünme. Tatilde kendine zaman ayır. Neptün ve Jüpiter'in arasındaki 74 derecelik açı sana abartılı bir rahatlık versin !

Sevgili Terazi,

"Teraziler ve melodiler" seni her zor durumda kurtaracak sözler! Tatilde gezmek için babandan alacağın izin de sana yardımcı olabilir:) Kendine ayıracağın zamanı belirle. Tatilde eğlen, gez, dolaş ...

Arkadaşım Başak,

"Abrakadabra" sakın büyülü sözlere inanma ! "Altınbaşak" la zayıflayacağın bir tatil sana :) Ayrıca bilgiyi arama. Rahatla ! Çok istiyorsa bilgi gelir sana!

Oğlak,

Titizlik, güzel bir erdemdir; ama bunu abartmamalısın ! Fazla titiz olmak, tüm tatil yorulmana neden olabilir. Tatil boyunca kirlenirsen kirlen.Ne demişler: "Kirlenmek güzeldir !" Bir duş her şeye bedel! İnatçı olabilirsin. Bu özelliğini babanı tatile gitmek için ikna etmekte

İyi Kalpli Akrep,

Akrep, arkadaşınla arana zehir akıtırsa boşver gitsin ! Arkadaşlık her şeye değer. Bazı sorunlara karşın her şeyi göz ardı et ! Unutma ki arkadaşların sırtını dayayabileceğin tek dayanak!

Astrologlarınızdan,

Biz yazdık , okumak size kaldı ! Eğlence için böyle bir sayfa hazırladık . Olur ya da olmaz bu bizim elimizde değil ! Unutma ki "HERKES KENDİ KADERİNİ YAZAR VE BU, KİŞİNİN ELİNDEDİR !"

Şölen CERAN - Begüm ORTAOĞLU 7C

BİLUN ve DERİN'e SORUN...

Sevgili arkadaşlar, biz bu bölümümüzde sizden gelen saçma sapan, gerekli gereksiz her soruyu elimizden geldiğince yanıtlamaya çalışacağız. Bize istediğiniz, aklınıza takılan her şeyi –belli sınırlar dahilinde - sorabilirsiniz.

Sorularınızı bekliyoruz…

Merhaba, okul hakkındaki görüşlerimi arkadaşlarımla paylaşmak istiyorum. Okulda deniz var, yani okul deniz kenarında; fakat bir denize girmek nasip olmadı. Müzik derslerinde türkü söylenmiyor. "İbo Abimiz" hastaneden yeni çıktı,onun için bir türkü çok mu görüldü? Bir diğer sorum da okulda kantin neden yok? Ben bu sorulara cevap bulamadım, belki siz bulursunuz.

Ateş KARACA

Sevgili Ateş, haklısın okulumuz denize çok yakın; fakat yüzmek istiyorsan okula değil yüzme kursuna gitmelisin. Kantine gelince senin de takdir edeceğin gibi okulumuz sağlımızı düşünmek zorunda …

Hani "Hayat sana limon veriyorsa onunla limonata yap" derler ya… Hayat bize okul verdi. Onunla nasıl limonata yaparız? Kafama takıldı ,sorayım dedim.

Sevgiler, Limonlu

Okulu satıp limon alabilirsin sevgili limonlu...

7. Sınıfta Fen Öğretmeni ile Derin arkadaşımız iddiaya girmişti… Derin Köseoğlu arkadaşımız kaybederse okulda mayoyla dolaşacaktı ve kaybetti. Biz aylardır o anı bekliyoruz. Ee, mayoyla dolaştığını hala göremedik?

Kod Adı MUSTAFA

Bu düşüncenin sebebini bilmiyoruz sevgili Mustafa; ancak şunu belirtmeliyiz ki Derin arkadaşın (yani bu hoş yazıyı yazan kişilik) mezuniyet sonrası veya SBS sonrası en sevdiği mayosuyla okulun etrafında 8 tur koşacak. İsteyen yarış yapabilir. Söz veriyoruz ve bu gazeteci sözüdür, yani tutulur.

Biz insanlar neden doğduk? Neden yaşıyoruz? Hiç merak ettiniz mi? Ben ettim; ama cevap bulamadım siz bulduysanız cevaplayın. **İsmini vermek İstemeyen okuyucu**

"Dünyayı göremeden göçüp gittik." dememek için herhalde...

Sınav fobim var, sınav kağıtları dağıtıldığı an elim ayağım birbirine giriyor, bazen adımı saçma sapan yerlere yazdığım bile oluyor. Ne yapmalıyım?

Fobili

Sevgili "Fobili", her şey kafada başlar. Önce sınavlarla ilgili olumlu düşünmelisin. Olumlu dediysek "Amaaan 0 alsam ne olur ,100 alsam ne olur!" şeklinde değil.

Biz, okulumuzu bitirmediğimiz için mecburen okula geliyoruz. Peki ya öğretmenler okullarını çoktan bitirmiş oldukları halde neden okula gelmeye devam ediyorlar?

Sevgili Okullu bize acı çektirmek için herhalde :)

Bilun ve Derin Der ki :

Her zaman abuk sorularınıza sabuk cevaplar vermeye hazırız.

KİTAPLARIN DÜNYASINDAYIZ!

MO'NUN GİZEMİ BİTMİYOR…

"Mo'nun Gizemi"nin renkli dünyasında heyecanlı ve keyifli bir yolculuk yaptık. Sonrasında kitabın yazarına bir mektup yazarak duygu ve düşüncelerimizle paylaştık.

Sevgili Gülten Dayıoğlu,

Öncelikle böyle bir mektubu yazmamın nedeni, bendeki bir ön yargıyı bu denli gizemli bir serüvenle yok etmenizdir. Bildiğimiz gibi kitaplar bizleri yansıtan, kültürümüzü simgeleyen en önemli unsurlardır. Her ne kadar bu yıllar içinde kitap, toplum içindeki değeri kaybetmiş olsa da hala sizin eserlerinizin benim duygularıma hitap ettiğini düşünüyorum. Asıl söylemek istediğim, sosyal yaşamımızda kitap okumak çok önemli; fakat herkesin kendine has bazı özellikleri var, aynı zamanda insanlar farklı şeylerden hoşlanırlar. Bu içgüdüsel bir olay. Bu nedenle başkalarının bizim için seçtiği kitapların bizi okumaktan soğuttuğunu düşünüyorum. Mesela ben macera romanlarından ve okul hayatından bahseden bazı kitaplardan çok hoşlanıyorum; ama bir başka arkadaşıma sorsam belki onun sevdiği tür daha farklıdır. İşte bu nedenle her yazarın kendine özgü tarzı var, farklı yaş gruplarına hitap ediyor kitapları. Herhangi bir kitap benim ilgimi çekmeyebilir, bu nedenle farklı tarz kitapları okumaktan soğuyorum; çünkü bir iki tanesini beğenmeyerek okuyunca diğerlerini okumak hiç cazip bir fikir olarak gelmiyor. Sizin kitaplarınızda özellikle "Mo'nun Gizemi" nde, çok farklı olayların içinde hissediyorum kendimi. Farklı maceralara atılınca kendimi kahramanların yerine koyuyorum ve ben de onlarla sırları çözmeye çalışıyorum. "Mo'nun Gizemi" kitabı benim diğer tezlerimi çürütüyor; çünkü elimden bırakamadım ve bizim için seçilen en iyi kitap… Yeşil Kiraz'ı da okudum. Çok değerli bir eser bence. Ancak ikinci kitapta Kiraz'ın Bay Li'yi ve patronunu reddettikten sonra farklı bir işle uğraşması, kitabın akışını değiştirmişti; bu yüzden biraz üzüldüm. Ancak sonraki maceraları okuyunca bu fikirlerimi unuttum. Mo'nun Gizemi de macera ağırlıklı bir kitap, yaşam adına birçok gizli mesaj veriyor. Böyle bir macera yaşamış olmak isterdim. Böyle bir eseri yayımlamış, olmanız tüm okurlarınız için büyük bir şans. Diğer kitaplarınızı heyecanla bekliyorum.

Şölen CERAN 7C

Sevgili Gülten Hanım,

Kitabınız olan Mo'nun Gizemi'ni okudum. Eski bir kitapmış; ama ben daha yeni okudum.Genetik konusu ile ilgili hiç bilgim yoktu, sayenizde ilgilendim. İnsanın kopyalanması hiç aklıma gelmezdi; ama gelişen teknolojinin yapamayacağı bir şey yok, "Neden olmasın?" diye düşünmeye başladım. Burç ile nasıl tanıştığınızı anlattığınız kısımda, kitabı çok merak etmiştim. Sonra asıl konu başlayınca, başlarda çok sıkıldım; ama ilerledikçe işin ilginçleştiğini fark ettim ve okumaya devam ettim. Sormadan yapamayacağım. Bu roman gerçek mi? "Mo" diye bir yaratık var mı ?"

Tuğberk CAMADAN 7C

Sayın Gülten DAYIOĞLU,

Sizin "Mo'nun Gizemi" adlı kitabınızı okulda okudum. Yanlış hatırlamıyorsam ekim ayının kitabıydı. Kitabınızın hiçbir noktasında "Çok sıkıcı! Başka kitap mı okusam?" demedim. Öncelikle böyle bir kitap yazdığınız için size teşekkür etmek istiyorum.

Yuma ve Yuen'in rekabeti olsa da birbirlerini yok etmeye çalışırken iki gencin hayatlarını altüst etmeleri; ancak iki gencin de aslında olaya çocukça bir oyunmuş gibi bakmaları ve ne olup bittiğini serüvenin sonuna kadar anlayamamaları kitabı sürükleyici bir roman haline getiren pek çok şeyden biri. Kitabın tümünde aklınızda beliren soruların çoğunun yanıtlanması ve geri kalanların da diğer romanlara temel hazırlaması, harika kurgulanmış.

Mektubumu tamamlarken size birkaç soru yöneltmek istiyorum. O esrarengiz adamla uçakta giderken tanıştınız mı? "Mo" yaratığı hakkında gerçek dünyada efsaneler var mı? Yoksa bu yaratık yalnızca bu kitap için mi kurgulandı?

Arda ARMAN 7C

TROYA MASALI'NDAN ŞİİRE UZANDIK…

Biz bu sene Türkçe dersinde eylül ayı kitabı olarak Azra Erhat'ın "Troya Masalı" nı okuduk. Ülkemizi tanımamız, tarihimize sahip çıkmamız açısından bizi yönlendiren bu kitabı okurken tanrılar ve mitoloji hakkında bilgi edinme fırsatı buldum. Kitabı okuduktan sonra yaptığımız şiir çalışmasında şiirimi, tanrıların tanrısı "Zeus" için yazdım.

YÜCE ZEUS

Tanrıları yönettin,
Dünyayı değiştirdin,
Ve
Olimpos'ta yaşadın.
İnsanlara hükmettin,
Kitaplara konu oldun,
Zamanı durdurdun,
Ve
Ne büyük cezalar verdin.
Çocuklar doğurttun,
Ülkeleri korudun,
Yardım etseydin onlara,
Yok olmazdı Troya.

Emre GÖKSU 6B

İNCİ'YE MEKTUP…

Her ayımız bir kitapla dolu. Onların renkli dünyasında zenginleşiyor hayal dünyamız, hiç gidemeyeceğimiz kadar uzaklara gidiyoruz onlarla. Bu yıl da 6.sınıflar olarak eylül ayında Stainbeck'in "İnci" adlı romanını okuduk. Sonra kitabın kahramanlarından birine mektup yazdık. Ben, birçok acı yaşayan Juana'yı seçtim.

EKİM 2011

SEVGILI JUANA,

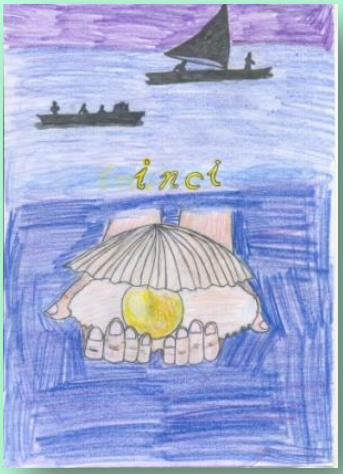

Söyleyecek laf bulamıyorum doğrusu. Tüm olanlar sanki gerçek değil de kâbus. İlk olarak kocanı öldürmeyi istemeleri sonra evinizi yakmaları, kayığınızı parçalamaları, evinizden kaçmanız ve son olarak bebeğinin artık hayatta olmaması. Bunların hepsi, o inci yüzünden… Siz öyle düşünüyorsunuz; ama bence o inci ile alakası bile yok. O inci sayesinde zengin olabilirdiniz; ama şans işte! Denize fırlattınız. Çocuğun için nasıl üzüldüğümü bilemezsin. Böyle bir şeyin olacağını aklımdan bile geçiremezdim; fakat bunların hepsini unutursan ve hayata yeniden başlarsan hayat senin için çok daha kolay olacaktır. Biliyorum, evinizi yeniden yapmanız ve yeniden bir düzen kurmanız çok zor olacak; ama bunların hepsini unutacaksın, biliyorum. Ben her zaman senin hikayeni merak edeceğim.

Eylül SANİ 6C

TEKNOLOJİ YOLCULUĞU

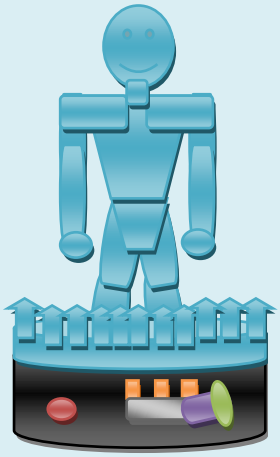

HOLOGRAM PROJEKTÖRÜ

İCADIN İŞLEVİ: Bu icat sayesinde insanlar karşılarındaki kişiyi görerek onunla haberleşebilir. Aynı zamanda da radyasyon yaymaz.

İCADIN KULLANIMI:

- İcattaki kırmızı buton makineyi açıp kapatır.
- Mor ve yeşil kol aracın özelliklerini ayarlar.

Efe ÇEKİRGE 6C

ÇOK AMAÇLI TEKNOLOJİK MAKİNE

Bu attan küçük, koyundan büyük makine birçok amaç için kullanılabilir. Özellikleri görmek için aşağıya bakın:

*Video çeker.
*Mikroskobik kristal enerjisi ile çalışır.
*Film oynatır.
*Dokunmatik telefon olur.
*Bilgisayar olur.
*Karton koli boyutuna gelebilir.
*Küçük eşyaları klonlayabilir.
*Eşyaları ve canlıları ışınlayabilir.

Kaan DEMİREL 6A

ÖDEV MAKİNESİ

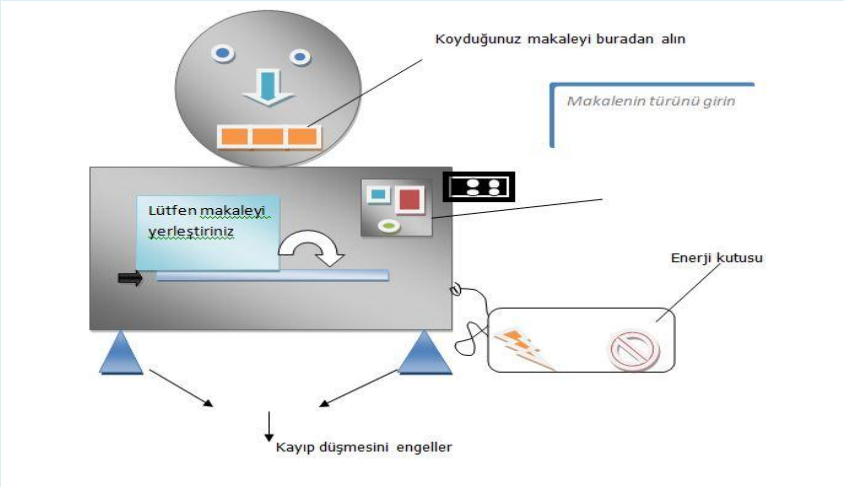

Bir ödevde zorlanıyor musunuz? Ödevinizi yerleştirerek başlayın gövdesinden girer ağzından çıkar, ödeviniz hazır.

Emre YAZICI 6B

BİLGİSAYARLARIN GELİŞİMİ

İlk bilgisayar, askeri uygulamalarda kullanılmak üzere 1940'larda Pensilvanya Üniversitesinde üretildi. 18.000 adet elektronik tüp kullanılarak yapılan ilk elektronik bilgisayar ENIAC, 30 ton ağırlığında, 167 m^2 büyüklüğündeydi ve 150 KW güç harcıyordu. ENIAC, saniyede 5000 toplama işlemi yapabiliyor; fakat aşırı ısınma sebebiyle birkaç dakika içinde arızalanıyordu.

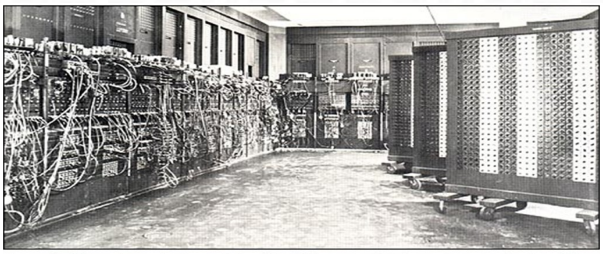

Among the first assignments given to Eniac, first all-electronics digital computer, was a knotty problem in nuclear physics. It produced the answer in two hours. One hundred engineers using conventional methods would have needed a year to solve the problem

Zamanla boyutları küçülen bilgisayarın, gelişen teknolojiyle beraber fiyatı da düştü. 1975 yılında üniversite ve büyük şirketler dışında kullanılabilecek kadar ucuz ilk bilgisayar "ALTAIR 8800" satışa sunuldu. "ALTAIR 8800" de ekran yerine oldukça kullanışsız bir panel, klavye yerine ise bir anahtar grubu bulunuyordu.

Kullanışlı olmasa bile ALTAIR, bilgisayarın herkes tarafından alınabilecek kadar ucuz olabileceğini göstermesi bakımından önemlidir.

1977 yılında ilk kez piyasaya çıkan "Apple" bilgisayarları ise bir evin garajında iki arkadaş tarafından üretilmiştir. Ekran olarak kullanılan televizyon kullanılmasına rağmen Apple'ın bir klavyesi vardı. Artık herkesin sahip olabileceği kişisel bilgisayarlar (PC-Personal Computer) dönemi başlamış oldu.

70'lerin sonuna doğru, elektronik sanayinde kişisel bilgisayarların yerinin büyük olacağı anlaşılınca ileride bilgisayar dünyasının mavi devi olarak anılacak olan IBM, 1981 yılında ilk IBM PC'yi piyasaya sürdü. Dört yıl içinde bir milyon PC satıldı. 1980'lerin ortasında birçok firma IBM gibi bilgisayar üretmeye başladı; ancak bu bilgisayarlar "IBM uyumlu bilgisayar"lardı. IBM kendi ürününe benzer ürünler üreten firmalarla rekabet etmek zorunda kaldı. Günümüzde birçok alanda kullanılan birbirinden farklı bilgisayarlar bulunmaktadır.

IBM 5150, IBM'in 12 Ağustos 1981 tarihinde New York'da bir basın toplantısı ile tanıttığı ilk PC

Kaynak: 7.Sınıf Bilgisayar Kit. Tübitak Yayınları

Steve Jobs Hakkında Bilinmeyenler...

Steve Jobs, 24 Şubat 1955'de Kaliforniya'da doğdu. Clara ve Paul Jobs adındaki çift tarafından evlat edinilmişti. Paul, bir lazer şirketinde makinist, Clara ise bir muhasebeciydi. Jobs, yıllar sonra gerçek ailesini keşfetti. Joanne Simspon adındaki annesi bir patalog, babası Abdulfattah John Jandali ise bir Nevada kumarhanesinin yardımcı başkanıydı. Jobs, Simspon ile yakın kalmıştı.

Jobs, aslında üniversite mezunu olmanın yakınından bile geçmedi. Cupertino'daki lisesinden mezun olduktan sonra Oregon'daki Reed College'da sadece bir sömestr kaldı. Jobs, ailesiyle arasındaki finansal sorun nedeniyle okulu bırakmak zorunda kaldı. Jobs, 2005'de Standford Üniversitesindeki ünlü konuşmasında bir yurt odasının olmadığını ve arkadaşlarının odasında yerde yattığını söylemişti.

Jobs, geçtiğimiz senenin sonunda Apple hisselerinden 5.5 milyon dolar elde etti. 2006'da Pixar'ın satışından 7 milyar dolar kazanan Jobs, Forbes dergisine göre 8.3 milyar dolarlık değeriyle dünyadaki en zegin 110. kişi.

Ege TATOĞLU 7C

Özgür TUNCER 7A

Tunç Devri Başlıyor...

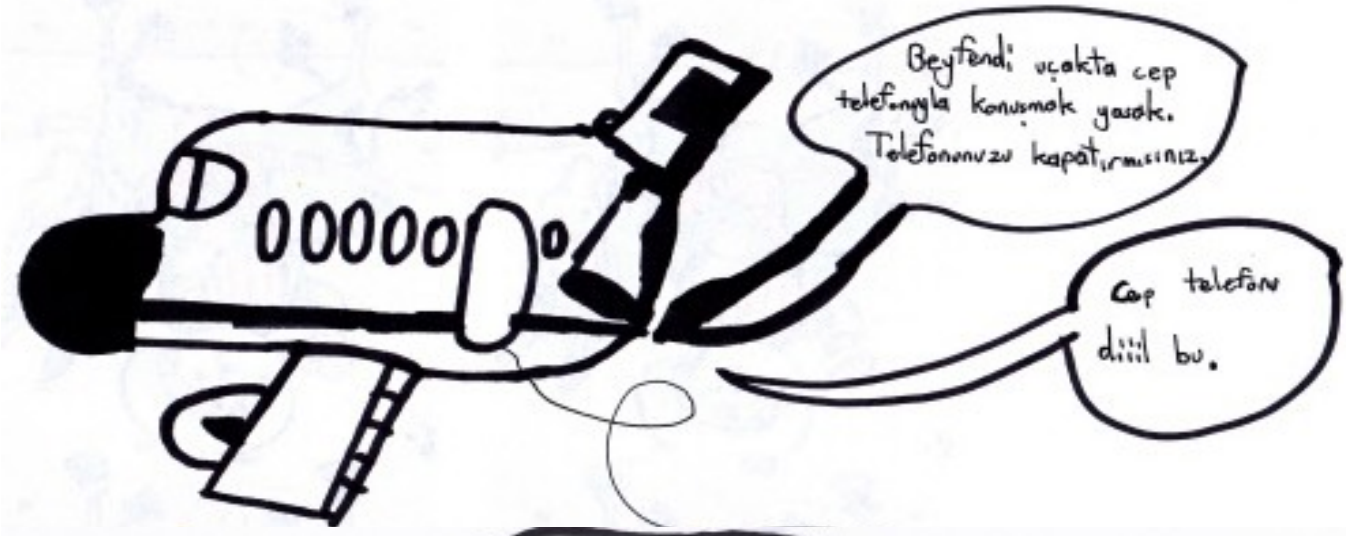

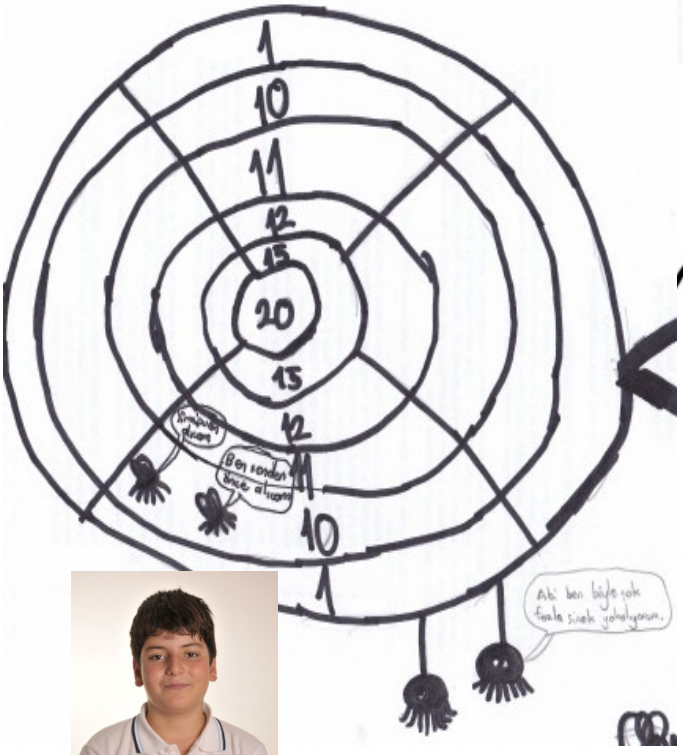

Karikatürist Onur TUNÇ 7C

ÇİZİYORUZ...

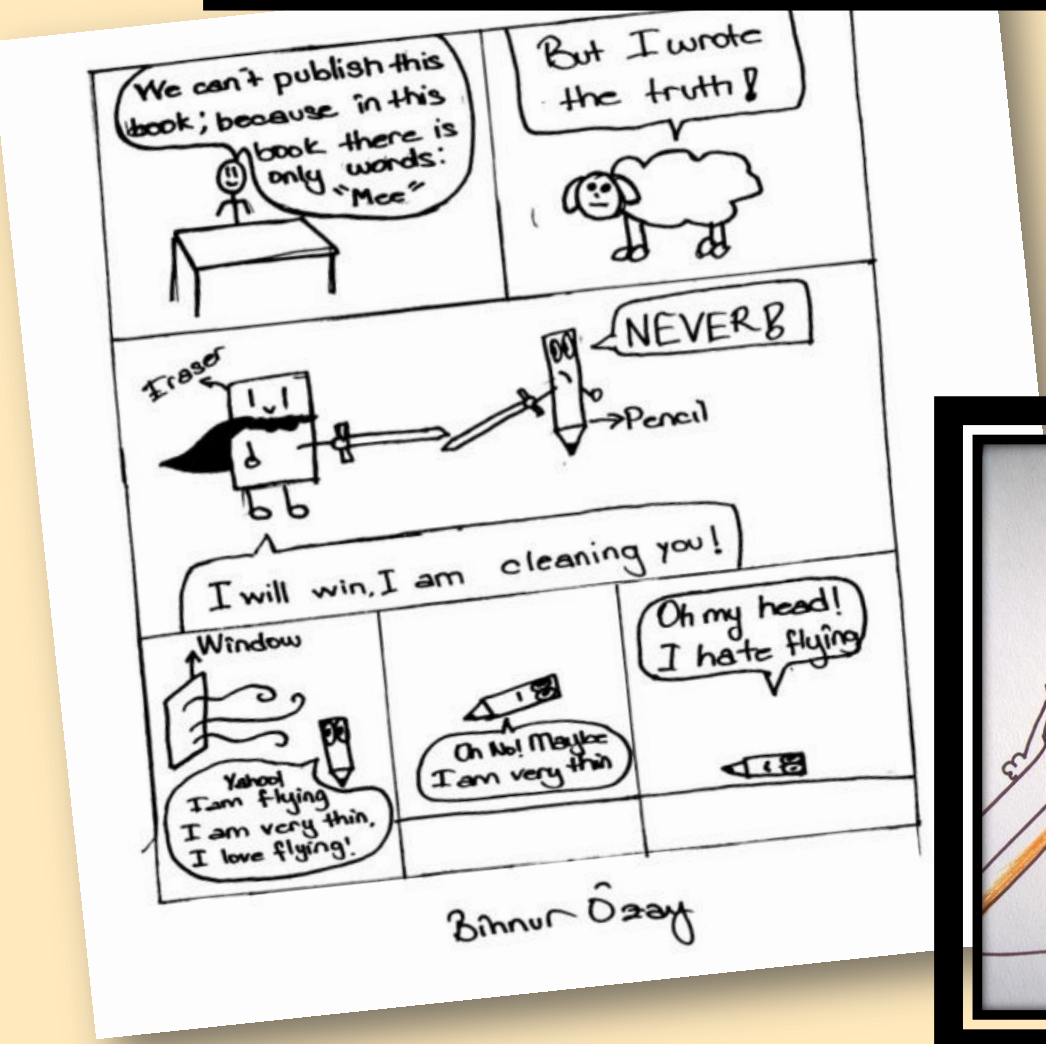

Sizin için çizmeye devam edeceğiz.

BİR GİZEM: BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ

Modern çağın en gizemli konularından biri olan ve sırrı bir türlü çözülemeyen Bermuda Şeytan Üçgeni'ni hepimiz duymuşuzdur. Atlas Okyanusu'ndaki üç noktanın (*Bermuda, San Juan,Miami*) çevrelediği bir bölgeyi ifade eden Bermuda Şeytan Üçgeni'nde, sebebi anlaşılamayan bir şekilde sayısız *uçak* ve *gemi* kaybolmuştur. İnsanlar tarafından yüzyıllardır bilinen bu bölgeye dair ilk yazılı kaynaklar, 15. yüzyılın sonunda Kristof Kolomb'un yazdıkları olduğu sanılmaktadır. Günümüzde de popülerliğini koruyan konuyla ilgili birçok kitap yazılmış, bilimsel araştırmalar yapılmıştır. Bilimsel çalışmaların yanı sıra doğa üstü tezler de ortaya atılmıştır. Yapılan bu çalışmalar ve iddialar arasından bazıları öne çıkmıştır.

TEORİLER

Bermuda Üçgeni hakkındaki birçok iddiadan biri de kayıp şehir Atlantis'in konumu ile "Bermuda Üçgeni" nin konumunun aynı yer olduğu düşüncesidir. Ünlü medyum Edgar Cayce, 1968'de arkeologların kayıp şehir Atlantis'e Bimini yakınlarında, Bermuda Üçgeni'nden bir giriş bulabileceğini kehanet etmiştir. O zamanlarda, batmış bir kaya oluşumu Bahama Adaları açıklarında bulunmuştur ve birçok kişi, bunun kayıp şehir Atlantis'in varlığının kanıtı olduğunu düşünmüştür.

Dünya sırlarla dolu bir gezegen.
Dergimizin gelecek sayısı için
bizimle paylaşmak istediğiniz gizemli
yerlerle ilgili yazılarınızı bekliyorum.

Efe ÖZALP 7A

EMRE'NİN KALEMİ

BRIGITTE LABBÉ İLE ÇITIR ÇITIR FELSEFE

"Brigitte Labbé uzun süre iletişim sektöründe çalıştıktan sonra çalışmalarını, karışık felsefi kavramları çocuklara aktarabilmek üzerine yoğunlaştı…" Kitabında böyle yazsa da aslında kendisi dev bir kişilik. Kendisi ile yaptığımız söyleşide bunu çok daha iyi anladım. "Neden? Niçin? Nasıl?" gibi soruları soran ve kendisiye tamamen barışık yaşayan bir insan Brigitte Labbé. Bunu, söyleşi sırasında yüzünden bir an bile eksilmeyen gülümsemeden anladım. Söyleşide ona "Neden filozof oldunuz?" sorusu üzerine bizden bir kuzunun çıkardığı sesi çıkarmamızı istedi. Ben, bir an bile sorgulamadan, nedenini merak etmeden "Meeeee!" dedim. Söyleşinin devamında anladım ki, hiçbirimiz "Neden?" demedik, sorgulamadık, sadece yaptık. Bunun üzerine Brigitte Labbé:

-Filozof oldum; çünkü hayatımın 35 yılını bana söylenenleri direkt olarak yaparak geçirdim ve bunu fark ettiğimde de işimi hemen bıraktım ve yazar oldum.

Ben de bunu fark ettim. Hayatımızda bize söylenenleri direkt olarak yapıyoruz, sorgulamıyoruz, neden bunu yapmamızın istendiğini düşünmüyoruz bile. Brigitte Labbé bunu şu şekilde örnekledi:

-Bir arı doğar, çiçeklerden topladığı polenleri kovana götürür, bal yapar ve hayatının sonuna kadar da bunu tekrarlar. Bu, arının beynine programlanmıştır; ama insanlar sorgulayabilirler, "Neden, Niçin?" gibi sorular sorabilirler, ne yapmak istediklerine ya da istemediklerine karar verebilirler.

Söyleşinin sonunda Brigitte Labbé' nin yanına gittim, okulumuza geldiği için teşekkür ettim. O da benimle bir yerde karşılaşmak istediğini söyledi ve teşekkür etti. Törenin sonunda eve gittim, kardeşim televizyon kanalını değiştirmemi istedi. Şöyle söyledim:

-Neden…

Emre GÖKSU 6B

SENEM DİYOR Kİ…

ARTIK BİZ DE NÖBET TUTUYORUZ!

Bir nöbetçi öğrencinin gözünden…

Okulumuzda 2011- 2012 öğretim yılından itibaren yeni bir nöbetçilik sistemi başlatılmıştır. Bu sistem, ilköğretim 2. kademe öğrencilerini kapsayan bir sistem olup öğrencilerin de bu konuda duyarlılık kazanmalarına katkıda bulunmuştur. Ayrıca 24 Kasımdan itibaren nöbet alanları da değişmiştir. Ben de nöbetçi öğrencilik görevimi yerine getirdim. 3-4 defa benim nöbet alanım olan kütüphane önünde, bu görevi yerine getirirken aslında çok yorulduğumu ve bu işin zor olduğunu kabullendim. O günden itibaren geçen senelerde, uyarılara dikkat etmeyip koşturduğum koridorlardaki nöbetçi öğretmenleri anlamaya başlamıştım. Öğrencilerin çoğu çok hızlı koşuyor ve bina içinde oyun oynuyor. Bütün teneffüs öylece dikilmek zordu, bir de teneffüsü insanları uyararak geçirmek, işi çok daha zorlaştırıyordu. Bazıları küçük çocukların daha zor kontrol edildiklerini söyleyebilir; ama emin olun ki çoğu küçük, çok daha kolay kontrol ediliyordu. Asıl, büyükler ters tepki veriyordu. Dersin başlamasına doğru, herkes sınıflarına çıkmak için hareket ederken inanın bana, çok büyük karmaşa çıkıyordu. Nöbetçiliğin en iyi tarafı, okuma saatinde teneffüs yapmaktı. Normalde kendi ihtiyaçlarını karşılamak için kullandıkları teneffüslerini ise böylece belirli yerlerde dikilerek ve öğrencileri uyararak geçiren nöbetçi öğrenciler de eminim benim gibi düşünüyordur…

Senem YURDAKUL 6B

PYP

Değer bilme:
Dünyanın ve insanların güzelliğini ve mucizesini taktir etme.

Bağlılık:
Kendini öğrenime adamak, gayretli, özdisiplinli ve sorumluluk sahibi olmak.

Güven:
Öğrenenler olarak yetenekleri hakkında kendine güvenmek, risk alabilme cesaretine sahip olmak, öğrendiklerini uygulayabilmek, uygun kararlar almak seçimlerde bulunmak.

Hoşgörü:
Dünyadaki farklılıklar ve çeşitlilik hakkında duyarlı olmak ve başkalarının ihtiyaçlarına karşı hassas olmak.

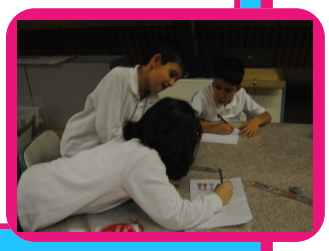

Yaratıcılık:
Düşünmelerinde, problemlere ve ikilemlere yaklaşımlarında yaratıcı olmak, hayal gücünü kullanmak.

Saygı:
Kendilerine, başkalarına, içinde bulundukları dünyaya saygı duymak.

Şevk:
Öğrenmekten zevk duymak, öğrenme sürecinde isteyerek çaba göstermek.

Empati:
Başkalarının düşüncelerini ve duygularını anlayabilmek için kendini onların yerine koymak, başkalarının bakış açıları hakkında açık görüşlü ve düşünceli olmak.

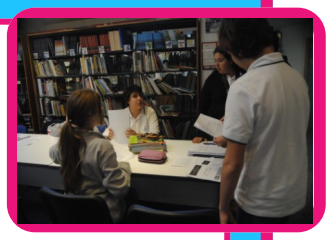

Doğruluk:
Dürüst olmak, keskin bir adalet duygusuna sahip olmak.

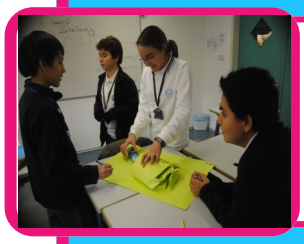

Saygı:
Kendilerine, başkalarına, içinde bulundukları dünyaya saygı duymak.

Merak:
Öğrenmenin doğası, dünya, insanlar ve kültürler hakkında meraklı olmak.

Bağımsız davranma:
Bağımsız düşünmek ve hareket etmek, kendi kararını vermek, kararlarını savunabilmek.

SİZCE PYP NEDİR?

	AD	SOYAD	SINIF	DÜŞÜNCESİ
1.	LAL	ÇATAL	5-A	INTERNATIONOLISM
2.	ALARA	YILMAZ	5-A	ARAŞTIRMA
3.	NUR	SELİMOĞLU	5-A	DÜNYA ÇAPINDA BİR PROGRAM
4.	BİLUN	ARAS	8-A	EĞİTİM SİSTEMİ
5.	GÖZDE	EMİN	5-B	ÇOĞU ÜLKEDE KABUL EDİLMİŞ BİR SİSTEM
6.	NEVRA	BAHÇECİ	3-B	DUMANDAN UYDUYA
7.	ELA	YILMAZ	3-B	HAKLAR VE SORUMLULUKLAR
8.	ESMA YAĞMUR	KOLBAŞI	3-B	EVLER ÜNİTESİ
9.	EMİR AZİZ	BASUT	1-A	VİDEO
10.	CAN	SÖKMEN	7-A	AYDINLIK BİR EĞİTİM SİSTEMİ
11.	ECEM CANSIN	HAKKO	6-C	ÇOCUKLARIN EZBERDEN ZİYADE ÖZGÜRCE DÜŞÜNME, ÜRETME BECERİSİNİ GELİŞTİRME BİÇİMİ
12.	EMRE	SÖKMEN	7-C	BAŞARININ ANAHTARI
13.	MERT	İNAN	6-C	PROJELER
14.	EMRE	GÖKSU	6-B	ULUSLAR ARASI EĞİTİM
15.	ELİF DUYGU	DEMİRCİ	7-C	ÖĞRENME BİÇİMİ
16.	İZEM EKİN	ÖZAVCI	7-C	DAHA KOLAY ÖĞRENMEMİZİ SAĞLAYAN EĞİTİM PROGRAMI
17.	ŞÖLEN	CERAN	7-C	EVRENSEL ÖLÇÜTLERİ ZORLAMAK
18.	ELİF	ÖZER	7-B	EVRENSEL BİLGİLER
19.	EFE	ÖZALP	7-A	ÖĞRENME YOLUDUR
20.	EFE	ÇEKİRGE	6-C	YARATICILIK BİLİMİ
21.	DERİN	KÖSEOĞLU	8-A	EĞLENEREK ÖĞRENMEMİZİ SAĞLAYAN EĞİTİM YÖNTEMİ
22.	DENİZ	İLHAN	7-A	ÖĞRETİM BİÇİMİ
23.	SENEM	YURDAKUL	6-B	SORGULAYARAK ÖĞRENMEMİZİ SAĞLAYAN BİR ÖĞRETİM PROGRAMI

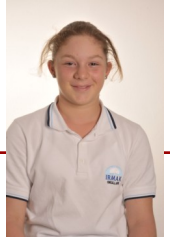

Elif ÖZER 7B

Serra OĞUZ 7B

Senemce Gözlemler

Senem'in Köşesi

Bitmeyen Mektuplar

Yine hüzünlü bir kasım sabahına uyandı kalplerimiz. Hep onun sevdiği şarkılar yankılandı kulaklarda. Bitmeyecek bir özlemin bir tohumu daha ekildi toprağa: 10 Kasım 2011. İşte yine elimimizde çiçeklerle okula geldik. Ona olan sonsuz minneti sunmak için bekledik, düşündük; ama ağlamadık. Çünkü bize gösterdiği yolu biliyoruz, gideceğimiz yer belli, kaybolmadık...

Bugün de diğer 10 Kasımlar gibi oldu. Her öğrencinin içi özlemle doldu. Ata'ya söyleyecek çok şeyimiz vardı. Yazdık, yazdıkça arttı anlatılanlar. Dev bir dağ gibi büyüdü sözcükler. "Ata'ya Mektuplar" doğdu yeniden her çocuğun yüreğinde.

Her öğrenci sabahtan çiçeklerini bıraktığı, üzerinde Atatürk'ümüzün heykelinin durduğu ve yüz ifadesinin o loş ışıkta parlayarak öne çıktığı bizim küçük "Anıtkabir"imizin yanında duran kocaman deftere yazılarını yazdı. Bazen bunlar o kadar uzun oldu ki sıradakiler söylenmeye, bir an önce yazma isteğini bastırmaya çalıştı. Günün sonunda koca bir defter dolusu yazı, duygular ve özlem ortaya çıktı. Nasıl bir sevgiydi bu, ne derin bir saygı...

Senem Ela YURDAKUL 6B

ATA'YA MEKTUPLARDAN SEÇMELER

Zaman içinde geriye dönüp bakıyorum da Ata'm, hiçbir lider senin gibi inanılmaz bir komutan, vatanı için meydanlarda savaşmış bir asker, bir öğretmen, bir cumhurbaşkanı, bir halk adamı olmamıştır. Her Türk gencinin içinde senin devrimlerinin yarattığı ruh vardır ve bu ruh sonsuza kadar yaşayacaktır.

Arda ARMAN 7C

Ey kararlı gözler, güneş gibi doğan çehre, çağdaşlığın öncüsü... Senin yolun diyoruz, sonsuzluk yolu demek istiyoruz ve senin önünde bunları söylemekten tahmin edeceğinden daha çok gurur duyuyoruz: Türküm, doğruyum, çalışkanım.

Begüm ORTAOĞLU 7C

Ben çok kültürlü bir aileden geliyorum. Benim ailemde Hintli, Pakistanlı, Yunan, Arnavut, İsveç ve Türk var. Ve hepimizin senin cumhuriyetinde hür ve mutlu yaşıyoruz. Özgürlüğün büyük kahramanı, seni çok özlüyoruz.

Mina Nur ERTEN 8A

Senin sayende parçalanmak üzere olan bir milletten cumhuriyet doğdu. Senin devrimlerinle aydınlandı bu güzel vatan. Senin ışığında ilerledik geleceğe. Kahramanlık destanını dinleyerek büyüdük ve senin yolundan yürümeye ant içtik.

Elif Ruda ERDOĞAN 8B

"Ben size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum." sözünle sömürülen tüm dünya devletlerinin hislerine tercüman oldun. Bize bağımsızlık uğruna ölmeyi öğrettin.

Büşra BOSTANCIOĞLU 8A

Keşke o güzel mavi gözlerini kapatmasaydın da kurduğun vatanın ne kadar ilerlediğini, geliştiğini görseydin. Neredeyse tüm çocuklar güzel eğitim alıyor, güzel evlerde oturuyorlar. Senin sayende umutlu ve mutluyuz.

Emre KARLI 6C

BİZDEN HABERLER

YERLİ MALI TUTUM HAFTASI

Irmak Anasınıfı olarak 12 – 18 Aralık tarihlerini kapsayan "Tutum Yatırım ve Yerli Malı Haftası"nı sergi yaparak kutladık. "Tutum Yatırım ve Yerli Malı Haftası"yla ilgili sunumumuzu izleyerek yerli malı kullanmanın ve tutumlu olmanın önemini öğrendik. Kuru yemiş ve meyvelerle ilgili şiirler okuduk. Ülkemizde yetişen meyveleri öğrendik. Meyve resimlerimizi boyayarak meyve şapkamızı oluşturduk. Meyve resimlerini "yırtma yapıştırma" tekniği ile süsleyerek mobil yaptık. Evden getirdiğimiz kek, meyve, kuru yemiş gibi yerli malı ürünleri ile etkinliğimizi tüm eğitimcilerin, çocukların birlikte paylaştığı bir güne dönüştürdük.

JMUN

As the JMUN club, we went to Hisar Schools for a JMUN conference. All of us had different committees. We started our research before the conference. We researched our countries, committees, and our countries' stances on the topics. Then we wrote documents which summed up our countries' opinions on the topic. When we collected enough information, we started to think about possible solutions to solve problems related to our topics. We were ready for the conference.

When we arrived and completed the registration, the opening ceremony started. There were great speeches. At the end of the opening ceremony, we were guided to our committee rooms. Every single student in our club was in another committee so not even two of us were in the same room. The first session started and our chairs walked in. We met lots of new friends from our committee. Only for the first session, we played icebreaker games to tell about ourselves to the people in our committee.

In the lobbying session we created our own solution papers named resolutions. In the debate session, we decided which team's resolution was the best and voted for the resolutions. Some of them passed and some of them failed. Finally, at the plenary session, we chose the best clauses from the best resolutions to create one big resolution.

When the closing ceremony started, we were all tired but sad, because the conference was finished. As a whole club, we are looking forward to our next conferences.

Arda ARMAN 7C

NİTELİKLİ BİREY EĞİTİMİ VE MÜZİK

2. sınıflarda "Nitelikli Birey Eğitimi"ne yönelik konularımızdan biri "İş Birliği" idi. Bu konu kapsamında Müzik dersinde sınıflarımızda orkestra çalışmaları yaptık. Orkestramızın içerisinde melodikalarımızı, ksilafonlarımızı, metalafonlarımızı ve diğer orff ritim enstrümanlarımızı kullandık. Her birimizin partisyonları farklıydı ve bu orkestra çalışmasında iş birliği içerisinde keyifli bir müzik çalışması yaptık.

PERŞEMBE GÜNÜ DİNLETİSİ
3A SINIFI (GUGUK KUŞU)

Irmak Okulları olarak öğrencilerimizin müzikal yeteneklerini geliştirmek ve pekiştirmek üzere perşembe günleri öğle aralarında düzenlediğimiz "Perşembe Günü Dinletisi"nde 3A sınıfı, müziği Daniel Helbach'a ve sözleri müzik öğretmenimiz Evren PIRAVADILI'ya ait "Guguk Kuşu"'nu sololu orkestra olarak seslendirdiler.

SANATIN İÇİNDEYİZ

Merhaba ben Beliz Basut "Görsel Sanatlar" dersimizde Olcay Art Sanat Galesi'ne giderek ünlü ressamların tablolarını inceledik. Ressam Barış Sarıbaş ile tanışarak kendi yaptığı "Uçan Balon" konulu resmini inceledik. Daha sonra galerideki beğendiğimiz bir resmi seçip rengarenk boyalarla yeni baştan çizdik. Birçok resim gördük ve çok şey öğrendik.

Beliz BASUT 1C

Benim adım Beyza Bakırcıoğlu. Görsel Sanatlar dersimizde Olcay Art Sanat Galerisi'ne gittik ve orada Devrim Erbil, Barış Sarıbaş ve Gaye Ateş gibi ünlü ressamların tablolarını inceledik. Galeride beğendiğim gemilerin ve renkli evlerin çizildiği tabloyu seçerek renkli boyalarla yeniden çizdim. Hepimiz farklı resimleri yeniden çizdik ve daha sonra Görsel Sanatlar dersimizde çalışmalarımızı tamamladık.

Beyza BAKIRCIOĞLU 2A

Biz resim derslerimizde Sonia Delanuay'ın çalışmalarını inceledik ve bunları yorumlayarak kendi eserlerimizi oluşturduk. İncelemelerimizin sonunda Sonia Delanuay'ın çalışmalarında şekilleri ve farklı malzemeleri kullanarak farklı kompozisyonlar yarattığını öğrendik. Bu nedenle biz de eserlerimizi yaratırken uyumlu renkler kullanmaya özen gösterdik. Atölyede bulduğumuz ve ilgimizi çeken çeşitli malzemeleri kullanarak bir kompozisyon kurduk. Bu çalışmayı hazırlarken arkadaşlarımız ile fikir alışverişinde bulunarak birlikte karar verdik. Bu sanatçının çalışmalarını incelerken "renkler ve şekiller" ile ilgili çok farklı bilgiler edindik.

Öykü Zümra METE 7A- Mine Deniz İLHAN 7A

Biz resim dersinde büyükten küçüğe üst üste konulmuş mukavvadan üçgenler ve kareler ile yüzey kaplama yani birim tekrarı çalışmaları yaptık. Kendimize göre seçtiğimiz renk uyumları ile birkaç farklı renkte üçgenler ve kareler yaparak bir kutunun yüzeyini tekrarlar oluşturacak şekilde kapladık. Üçgenlerin hepsini ters düz sıralamasıyla yerleştirince eşit bir şekilde çalışmayı tamamlamış olduk. Çalışmalarımız bittiğinde üçgenler ve kareler çok hoş bir uyum sağlamış oldu. Bu çalışma ile bir birimden bütüne farklı desenlerin ortaya çıkabileceğini gördük. Bizim için eğitici ve farklı bir çalışma oldu.

Mine Deniz İLHAN 7A
İlayda ŞAHİN 7A

PRATİK MATEMATİK

20 Aralık 2011 Salı günü İlköğretim 5, 6, 7, 8.sınıf öğrencilerimiz okulumuzda gerçekleşen "Pratik Matematik" etkinliğine katılmışlardır. Bu yıl üçüncüsünü düzenlediğimiz etkinlik kapsamında öğrencilerimiz, matematik ve genel yetenek kavramlarının günlük hayattaki uygulamalarını birebir deneyerek, yapma fırsatı bulmuşlardır.

"Pratik Matematik" bana matematiği günlük hayatta nasıl kullanabileceğimizi gösterdi. Ayrıca bunları gösterirken bile bizi eğlendirmeyi başardı. Bu yüzden "Pratik Matematik" etkinliği, en sevdiğim etkinlik.

Kerem ÇAKICI 6A

"Pratik Matematik" etkinliği bana zor görünen bazı şeylerin aslında çok kolay bir çözüm yolu olduğunu ve matematiğin muhteşemliğini, bir soruyu çözmenin ne kadar eğlenceli olduğunu, matematiğin aslında hayatımızın her yerinde olduğunu gösterdi.

Saruhan Efe KADAİFÇİ 6A

AKILLI TAHTA İLE KEYİFLİ MATEMATİK

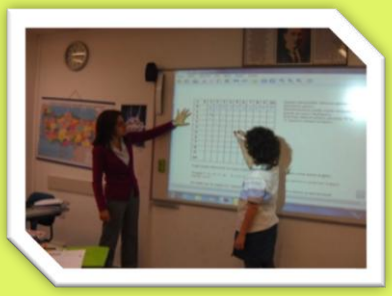

Matematik, uygarlığın aracıdır. Uzayın, müziğin, hayatın temelinde hep matematik vardır. Matematik tıpkı bir oyun gibidir. Başlangıçtan itibaren öğrenmeye başladıkça zaman ilerledikçe o oyunda giderek ustalaşır insan. Bizim oyuncaklarımız da "Hand-out" larımız ve "Mimio" muzdur. Hem çok eğlenceli hem de öğrenmemizin en büyük yardımcısı onlar. Okulda Mimio ile oynuyoruz, eve gelince de "Hand-out" larımız ile oyuna kaldığımız yerden devam ediyoruz. Matematik dersi kimine göre zor ve sıkıcı, bizim içinse en büyük eğlence… Tahtada Mimio ile işlem yaparken neredeyse hiç hata yapmıyoruz. Ayrıca "Mimio" nun sahip olduğu ileri teknoloji sayesinde bazı işlemler, elimizin altına hazır geliyor. Bu da zaman tasarrufu sağlıyor.

Özüm Begüm BÖKE 6A

Ben Matematik dersini seven bir öğrenciyim. Bunun elbette bazı nedenleri var. Akıllı tahtamıza yaptığımız ödevlerin, çalışmaların, derste işlediğimiz konuların yansıtılması çok işimize yarıyor. Dersi daha iyi takip ediyor ve aynı zamanda teknolojiden de yararlanmış oluyoruz. Bir başka neden ise "handout" larımız. Örneğin biz kümeler ve kesirler konularını işledik. Bu konularda yeri geldikçe modelleme yapmamız gerekti. Hepimiz biliyoruz ki bu şekilleri çizmek uzun zaman alıyor. Biz, bu şekilleri defterimize çizmek zorunda kalsaydık, boşu boşuna zaman harcamış olurduk; böylece dersin akışı da bozulurdu; ama "handout" larımız sayesinde bu problem ortadan kalkıyor. Çoğu çocuk yazmayı sevmez, çok yazı yazdıkları dersi de sevmez. İşte "handout" burada da devreye giriyor. Çocuklar yazmak zorunda kalmadıkları için ve "handout" ta ilgilerini çekecek şeyler olduğu için derse daha iyi konsantre olabiliyorlar. Genelde çocuklar matematik dersini çok sevmez; ama bu şartlar altında kim bu zevkli, eğlenceli, ilgi çekici dersi sevmez ki ?

Akıllı tahta ile yetişen akıllı öğrenciler matematiğin büyülü dünyasında sayılarla yeniden tanışıyor; artık problemler ortadan kalkıyor…

Binnur ÖZAY 6A

Bu sene başlangıcında bizi çok güzel bir sürpriz bekliyordu. Okulun ilk günü "Mimio" yani akıllı tahta ile tanıştık. Özellikle matematik derslerinde kullandığımız bu alet bizi çok heyecanlandırdı. Akıllı tahta ile ders içinde işleyiş daha hızlı oluyor, derslerde zaman kaybı yaşamıyoruz. Yaptığımız her alıştırma ve çalışma sayfasını aynı zamanda tahtada görmek çok güzel bir his. Akıllı tahta kullandığımız için çok şanslıyız.

Bora KANTARCI 7A

DENİZ PAPAĞANI PUFFİN

Seyyar kitabevi "Deniz Papağanı Puffin" okulumuza uğramıştı. Kitabevi anaokulu öğrencilerinden müdürlere kadar herkesin akınına uğradı. Birçok öğrenci orada kitaplar beğendi ve o kitapları aldı.
Puffin Türkiye'deki ilk gezici kitabevi projesidir. Puffin'de okul öncesinden gençlik dönemine kadar okunabilecek çeşitli kitaplar bulunur. Bu seyyar kitabevinde birçok kitap ve seri bulunuyor.

Efe ÇEKİRGE 6C

GEZGİN KİTAPLAR

Okulumuzda "Gezgin Kitaplar" adında bir proje yapılmıştır. Bu proje kapsamında okulumuzda 1500 adet kitap toplandı ve bu kitaplar görevli öğrenciler ve öğretmenlerle ilk yolculuklarına yollandı. Biz, "Gezgin Kitapları" belirlenen duraklarına bıraktık. Bıraktığımız kitapların ilk sayfalarında o kitapların birer gezgin kitap olduğuna dair bir metin yer alıyordu.

Şimdi bu kitaplara ne olacak? Bizim bıraktığımız yerlerden okuyucular tarafından alınacaklar. Bu okuyucular bu kitapları okuyup tanıdıkları insanlara iletecek. Böylece bizim uğurladığımız kitaplar, yüzlerce insan tarafından okunacak. Siz de bu gezgin kitapları okuyabilirsiniz; ama lütfen sonra onları özgür bırakınız. Biz bıraktığımız yerleri de çok dikkatle seçtik. Seçtiğimiz yerler genelde kafe gibi kitap okumaya uygun olan yerler.Size gezdiğimiz yerleri sayayım: İDO, Balıkadamlar Spor Kulübü, Salon Cafe, Cafe de Paris, Saray Muhallebicisi.... Bu projede bize destek veren herkese teşekkür ederiz.

Begüm ORTAOĞLU 7C

SPELLING BEE

The day I heard about the spelling bee, I didn't really care. But I thought that I had a good chance, because before I came to Irmak Schools I was in an International School in Serbia. So my English is better than most of my friends.To be honest I didn't study at all. I thought that I didn't need to study. Before the spelling bee I was so excited. I thought bad things in my mind: "What if I loose? What would happen if I couldn't spell the word correctly?....."It was time. I was the first one to come up on the stage. My friends were all cheering for me: "Emre Karlı! Emre Karlı!" My knees were shaking.More words came the more I got excited. But in my mind I kept saying: "I could win this, I will win this, "I am winning this..."Then the next thing I knew was that I won! I didn't know what to do I just said: "Good game" to my classmates. Now my new destination is winning the Irmak golden cup in January...

Emre KARLI 6C

BU BENİM ESERİM

Biz bu sene 6. sınıflardan altı kişi (Damla Us, Efe Çekirge, Selin Ildır, Işıl Gül, Duru Kalaça ve Emre Göksu) "Bu Benim Eserim" projesine katılıyoruz. Projemizi geliştirmeye başladık. Olabildiğince çok matematik konusunu kapsamasına önem gösterdik ve yaratıcı olmasını istedik. Cuma günleri kütüphanede buluşarak proje çalışmaları yaptık. Türkiye kapsamında gerçekleştirilecek projenin sunumunu hem okulumuzda hem de yarışma kapsamında yapacağız. Bu nedenle içeriğini saklı tutuyoruz; ama açıkladığımızda herkesin çok beğeneceği bir konu olduğunu düşünüyoruz. Umarız okulumuza bu proje ile bir başarı getiririz. Belki de ileride günlük hayat da kullanılacak bir icat olur.

Damla US 6C

GEZİYORUZ...

ANKARA GEZİSİ

Bizler 4. ve 5. sınıflar olarak Ankara'ya, Ata'mızı ve Ata'mızın yaptığı yenilik ve güzellikleri görmek ve Ata'mızı anlamak için bir geziye gittik. Öncelikle Ankara hakkında bilgiler bulduk; ama bilgilerimize farklı bilgiler eklemek için olabildiğince çok yer gezdik. Gezi çok eğlenceli, aynı zamanda öğretici geçti. Sizlerle gezdiğimiz yerleri ve öğrendiğimiz bilgileri paylaşmak istiyorum.

İlk önce 1.TBMM ve 2.TBMM'yi ziyaret ettik ve orada toplantı salonlarını ve anayasa müsvettelerini gördük. Atatürk'ün kendi sesi ile Nutuk'u 36 saat 23 dakika okuduğunu öğrendik.

Daha sonra Pembe Köşk'ü ziyaret ettik. Pembe Köşk'ün normal bir ev olduğunu gördük ve şaşırdık. Daha çok müze gibiydi. İsmet İNÖNÜ'ün kızı Özden İNÖNÜ ile tanıştık. Özden İNÖNÜ babası, abisi ve Ata'mız hakkında bir çok bilgi verdi bize.

Anıtkabir'deydi sıra, Ata 'mızı görmeye gidiyorduk. "Aslanlı Yol" karşıladı bizi. Hazırlanmak için yapılmış bir yolmuş. Daha sonra Anıtkabir'e vardık. Ata'mızın huzuruna çıkmak için ikinci bir hazırlığa girdik. Tören yapıldı. Törende çok duygulandım ve gözyaşlarıma hakim olamadım... Mozoleye çelenk konuldu ve okul müdürümüz ile birlikte okulumuz adına yazılacak olan duygu, düşünce ve saygı belirten yazıyı yazmak üzere müze girişine gittik. Müzeyi gezdikten ve hediyelik eşyalar aldıktan sonra oradan ayrıldık ve otelimize gittik.

Ertesi gün, sabah kahvaltı yaptıktan sonra gezimizin devamı olan Etnografya Müzesi'ne gittik. Atatürk'ün naaşının daha önce orada bulunduğunu ve kahverenginin eski adının "KONUR ALA" olduğunu öğrendik. Bu müzede daha çok tarihimiz ile ilgili eşyalar vardı.

Maden Tetkik Araştırma Merkezi'nde, uzaydan gelen bir taş, fosiller, soyu tükenmiş hayvanlar ve yarı değerli taşlar vardı. Diğer bölümde ise kömür madenleri maketleri, petrol çıkarmak için kullanılan makinenin maketi ve elektrik ile ilgili malzemeler vardı. Bunlar çok ilgimizi çekti.

Son olarak şimdiki TBMM'ye gittik. Cumhurbaşkanımız buraya yılda iki kere gelirmiş. 1 Ekim'de konuşma yapmak için ve 23 Nisanda da izleyici olarak katılmaya geliyormuş. Burada haftada üç gün toplantılar yapılırmış.

Biz, Ankara gezimizde hem öğrendik hem de çok eğlendik. Herkese Ankara'ya gitmesini ve mutlaka bu yerleri gezmesini tavsiye ediyorum.

Ece KONAK 5A

FEN LABORATUVARI'NDA NELER OLUYOR ?

5. sınıflar ile Fen Laboratuvarı'nda yaptığımız deney ile ısı enerjisinden hareket enerjisi elde ettik. Rüzgar çarkının kaynayan suyun buhar gücü ile hızla dönmesini izlemek çok eğlenceliydi.1.sınıf öğrencilerimiz, "Öz Bakım" ünitesinde iç organlarımızı ve vücudumuzdaki yerlerini vücut modeli üzerinden kavradılar.4.sınıflar ile eşit kollu terazi ile farklı maddelerin kütle ölçümünü yaptık. Kalem kutularımızın kütlelerini bulmak çok eğlenceliydi.Ana sınıflarında sonbaharın doğa, canlılar ve bitkiler üzerindeki etkilerini incelemek üzere büyüteçlerimizle okul bahçemize çıktık, "Doğada Gözlem" yaptık ve sonra Fen Laboratuvarı'mızda gözlemlerimizi resmettik.

EKO TİM

Eko-tim öğrencileri "çevre koruma, sağlıklı yaşam, dengeli beslenme" konuların kapsayan bez afiş çalışmaları yaptılar.Eko-Tim öğrencileri 1. sınıf öğrencilerine "Sağlıklı Beslenme, Sağlıklı Yaşam" konulu sunum yaptılar. Arda Arman'ın sihirbaz kılığındaki kısa sunumu da öğrencileri hayli eğlendirdi.

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR

3.SINIF KOORDİNASYON PARKUR FOT

4.SINIF BASKETBOL YARATICI ÇALIŞMALAR

5.SINIF VOLEYBOL

7.SINIF DÜZEN ALIŞTIRMALARI

BİZDEN BİR HABER...

IRMAK MUHABİRLERİ GEZİYOR...

11.10.2011 Salı günü Gazetecilik Kulübü öğrencileri, kulüp etkinliklerine katkı sağlamak amacıyla Türkçe Öğretmeni Serap GÖKCAN KUTLU ve Bilgisayar Öğretmeni Sermin KONAK eşliğinde DOĞAN MEDYA' ya bir gezi düzenledi. Bu gezinin; gazetecilik mesleğinin özünün ve gereklerinin de kavranmasına destek olacağına, üstelik bunun deneyimli gazetecilerin paylaşımlarıyla artacağına inanılıyordu. Evet, saat 11.00 gibi yola çıktık. Servisimize bindiğimiz andan itibaren gezimiz, bizim cıvıl cıvıl seslerimizle canlanmaya başlamıştı. Servis yolculuğumuz boyunca sohbet ettik, soracağımız soruları belirledik ve güzel vakit geçirdik. İlk durağımız; aralarında VATAN gazetesinin de bulunduğu, birçok gazetenin de merkezi olan "DOĞAN MEDYA" idi. İki bayan bizi karşıladı. İlk olarak bizlere bina hakkında bilgiler verildi. Sonrasında öğretmenlerimizin eşliğinde "VATAN" gazetesinin bölümüne çıktık.

Vatan gazetesinin yayın yönetmeni ile bir bilgi alışverişi başlamıştı. Bu sırada bir gazetenin hazırlanış sürecini gözden geçirme, öğrenme aynı zamanda bunların uygulanmasını da canlı olarak görme şansı bulduk. Çok eğlenceli geçiyordu gezi. Bilgi alış verişi sırasında biz; yayın yönetmenleri, görsel tasarımcılar ve sayfa sekreterleri ile ilgili hem canlı gözlem yaptık hem de somut bilgiler edindik, bu kadarıyla da kalmadı, aynı zamanda medya grubunun kanallarını görme ve bir canlı yayın hazırlığına tanıklık etme şansını da yakaladık. Ne yazık ki her eğlenceli şeyin bir sonu vardır. 11.30'da başlayan ve 16.15'e kadar süren bu geziyi keyifle sonlandırdık. Okula dönüş yolunda Gazetecilik Kulübü öğrencileri, yeni şeyler öğrenmenin keyfini yaşıyordu.

Senem YURDAKUL 6B

Dergimizin ikinci sayısında da "Bizden Haberler" olacak

GAZETECİ OLUYORUZ...

Okulumuz 7. sınıf öğrencilerinden Bora Zaimoğlu' nun annesi Sayın Nihan Bilkay, 4 Ekim 2011 tarihinde gazetecilik kulübümüze bir ziyarette bulundu. Bize derginin düzenlenmesi ve basımı konusunda bilgi vererek gazetemizdeki yerimizi daha iyi kavramamızı sağladı. Hepimiz onu dikkatle dinleyerek yeni bilgiler edinmeyi hedefledik. Hepimiz, bu söyleşi sonunda üzerimize düşen görevi daha iyi anlamış gazeteciler olduk.

Emre GÖKSU 6B

VELİLERİMİZ YAZIYOR

ERGENLİK, AİLE VE İLETİŞİM

Ergenlik döneminde; aile içi ilişkilerin kaliteli olması, çocukla kurulan iletişim dilinin doğru olması, çocuğun gelişim dönemlerinde öğrenme ile ilgili çevresel uyaranların zengin ve doğru olarak verilmesi, gencin yaşadıklarının sonuçlarıyla baş başa bırakılarak sorumluluk duygusunun gelişmesine olanak verilmesi, anne-babanın tutarlı, kendine güvenli sağlıklı modeller olması başarıyı olumlu etkileyen faktörlerdir. Böyle bir ailede gencin zorluk yaşadığı durumlar daha sağlıklı bir şekilde irdelenir ve birlikte çözüm yolları aranır.

Ergenlik döneminde aile içi ilişkilerde neler değişir?

- Ergenlikte aileyle geçirilen zaman azalır. Sıklıkla kendi ebeveynlerini istemezler.
- Daha sakin ve ebeveynleriyle daha uyumlu ilişkileri olan ergenler bile artık endişelerini veya isteklerini eskisi kadar paylaşmak istemedikleri için yalnızlık duygusuna kapılırlar.
- Ergen özerklik isteği ve ilgilenilme isteği arasında gidip gelebilir. Bağımlılık hissinden, karşı gelme,tartışma veya aldırmama yoluyla uzaklaşmaya çalışılabilir.
- Ergenler ebeveynlerin rehberliğini reddediyor görünseler bile buna aslında gereksinim duyarlar. Bu zıtlık aslında büyümek için bağımsızlık mücadelesi veren ergenin bağımlılık gereksinimlerini göstermektedir ve çoğu kez kaygının artmasına sebep olur.
- Sonuçta ebeveynler de ergenin çelişen duyguları arasında kalarak ne yapacağını bilemeyebilir.
- Çocuklar ve ebeveynler arsındaki uyuşmazlıklar ergenliğin başlamasıyla artar. Bu anlaşmazlıklar, genel ev kurallarından, sokağa çıkma yasağına kadar değişik konularda otaya çıkabilir.
- Ebeveynlerin kurallar koyarak tutarlı olması ve dengeyi sağlaması gerekir. Sıcaklılık ve sorumluluğu, katılık ve kural-sınır koymayla birleştiren "otoriter" ebeveynler, sıklıkla becerikli,başarılı ergenler yetiştirir ve olumlu sonuçlar alırlar.
- Geç ergenlik döneminde artık çekişme azalır ve ergeninde uygun şekilde özerklik kazandığı, aile içinde verilen kararlarda söz hakkının olduğu ve ebeveyn-ergen arasında bir dengenin kurulduğu yeni ve sağlam bir ilişki oluşur.

Ergenlik döneminde anne-babaların yaşadıkları...

Birçok anne-baba ergenlik dönemindeki çocuklarına ulaşamadıklarını düşünür. Artık otoritelerinin eski gücünün kalmadığını görmek onlarda kaygıyı artırabilir. Bu dönemde ergenler, bir yandan geçirdikleri fiziksel değişimle, kimlik sorgulamalarıyla baş etmeye çalışırken, diğer yandan da, hormonal değişiklikler, entelektüel gelişim gibi etkenlere bağlı olarak, kimsenin, özellikle de anne-babalarının onları anlamadığını düşünebilirler.

Ancak araştırmalar, ergenliğin başlamasından çok önce başlayıp, bu olağandışı geçiş döneminde de devam eden anne-baba desteğinin, okul başarısını destekleme ve başını derde sokma konusunda koruyucu olduğunu göstermektedir. Ebeveynlik metotları bazı yaşlarda tutar, bazı yaşlarda artık işlemez. Çocuğunuz büyüdükçe siz de onu iyi gözlemleyip davranışlarınızı ona uydurun, alternatif yollar denemeye açık olun ve moralinizi yüksek tutun. Ona sevginizi gösterin, övülmesi gereken durumlarda övün. Ergenlikte, sorunsuz zamanlarda aile ile geçirilen keyifli saatlerin ve hoş anıların, kaotik zamanlar için koruyucu kalkan görevini üstlendiğini aklınızdan hiç çıkarmayın. Çocukların, ergenlik döneminde dahi en çok ihtiyacı olan şey sevgi, anne ve babaların koyacağı sınırlar, kurallardır. Gençler bile çok arzu etseler de sonsuz özgürlükle baş etmeyi bilemez. Kurallarınızı ve fikirlerinizi mutlaka onlara açıklayın. 'Ben dedim, öyle olacak' gerekçesi ergenleri tatmin etmeyeceği gibi, sizden uzaklaştırır.

Ergen çocuğunuzla tartışırken çok yoğun duygular içinde kalabilir, öfkeden ve çaresizlikten kendinizi kaybedebilirsiniz. Tartışmanın ardından küslüğü sürdürmek ve karşınızdaki ergeni de kin duyguları ile tanıştırmak hiçbir tarafa faydalı olamayacaktır. Herhangi bir konudaki tartışmaya ait yaşadığınız olumsuz duyguları paketleyip, bir sonraki yaşantıya öfkesiz geçme becerinizi artırmaya çalışın. Emin olun, bu çaba her iki tarafın da kazanmasını sağlayacaktır. Birçok insan için, ergenlik ve genç erişkinlik dönemi erişkinleşmeye çalışırken, eksik kalan yanların gözden geçirilip, deneyimler aracılığı ile tamamlanması için olağanüstü bir fırsattır. "İnsanın kendisiyle çelişme hakkının bol bol kullanıldığı gelişim evresi. Hoştur, güzeldir. Topluma adapte olmanın zorlaştığı bir dönemdir ki bitişine olgunlaşmak denir" tarifinde ergen, kendisiyle kısmi olsa da barışık bir noktaya varmanın huzurunu yansıtmaktadır. Bu güncel bilgiler; olgunlaşmanın tamamlanmadığı dönemde, kafası karışık ve her dakika halinden şikayetçi ergenleri anlamamızı kolaylaştırabilir, hiç olmazsa onlardan neler bekleyeceğimiz konusunda bize ışık tutabilir. Çünkü bir ergenin dile getirdiği gibi bu dönem "içinde hızla büyüyen bir ağaç taşımaya benzer. Hızlandırılmış çekimde açılıp patlayan tomurcuklar kadar hızlı fakat köksüz bir ağaç gibi dengesiz...".

Dr. Ayşe ARMAN

WE WROTE THESE...

My Dream Place: The Eiffel Tower

YİPPEE! I'm going to Paris to see the Eiffel Tower. I'm so happy and I want to write some facts about this fantastic tower because it is my homework. Here are the facts about this tower:

First of all, the tower is 1063 feet. It was built between 1887 -1889. The Eiffel Tower is 324 meters tall and it is located in Paris, France. It is the tallest tower in Paris.

Our teacher told us about the Brooklyn Bridge. It is also very nice but I think that the Eiffel Tower is better because when I climb up to the top I can see all of Paris

Janset HAKKO 5B

My Dream Holiday

The Place I'm going to tell you about is where I would love to go. I can take my dream holiday there. This place is formed by volcanic activity that started 150 million years ago. Its climate is tropical marine. It is warm most of the year. It consists of 322 islands and 533 smaller islands. It has many wild life animals and fish resources. Scuba diving is a very common touristic activity in this place. There are wonderful resorts on these islands. Can you guess where this place is? Well, it's the Fiji Islands. How can you compare the Brooklyn Bridge to this place? Well my answer is: " No way", because the Brooklyn Bridge is just a bridge but when you visit Fiji you can see a lot of fantastic things.

Emir MAKBULOĞLU 5A

The Golden Gate Bridge

I'd like to go to California one day to see the Golden Gate Bridge. It is in San Francisco. It is way better than the Brooklyn Bridge because it is the color of gold and the Brooklyn Bridge is the color of san. The Golden Gate Bridge s 220 feet above the water. It was made in 1937. Today it is the 9th longest suspension bridge in the world. Brooklyn Bridge beat that if you can! When the Golden Gate Bridge was built, it was 894,500 tons but today it is 887,000 tons. The Golden Gate Bridge's length is 1.7 miles. That is what I call a long bridge! This is why I want to go to the Golden Gate Bridge If you ever to there be sure to bring your camera!

Melodi Begüm BEYNAM 5A

Happy Birthday

Hi! My name is Alex. I'm ten years old. Today is my birthday. We are going to a ballet show. The music is beautiful. Everybody is having fun. The ballerinas are very beautiful too. When I grow up I want to be a ballerina too. I want to dance in a ballet show. I want to be a famous ballerina. I love ballet soooooo much. After the ballet show we are going to the party house for my birthday party. We will eat cake there. It is a perfect birthday. I'm having fun with my friends. We are dancing to music. We are eating lasagna too! This birthday party is very cool and good.

Ayşe Mira ÖZTÜFEKÇİ 3B

Sergio is Going on a Trip

"Hi! My name is Sergio. I'm eleven years old. I'm very happy because we are going on a trip on Tuesday with my class. I want to tell my mom, 'I am going on a trip. ' I am so excited to tell my mom."

The next day, I ask my mom, " Can I go on a trip. Please!" mom says " OK, you can go on a trip." "Yeeehh! I'm going on a trip! I'm going on a trip," I say.

It's Tuesday and I'm very excited. Me, my friends and teacher are at the bus station and we are going to the airport. Two hours later, we are at the airport. One boy says, "I'm very tired." "I say that I'm tired too." We all sleep. Late we wake up and I say that I'm very energetic. The boy says, "I'm energetic too." "Oh" says the teacher, "It's time to get on the plane." I think that we are going to be late. "Come on, come on," says another boy.

One hour later we are on the airplane. The plane is in the air. The hostess says, "Do you want coffee?" I say "No thank you." "Put on your seat belts!" says the pilot. After a long trip we are at the Miami airport. We get off the plane. I say, " Miami is beautiful." We are now sightseeing in Miami. We see fantastic places and things. The sightseeing is over and our trip is over too. We go back to the airport and get on the plane. We are going home.

The End **Melisa KOCASİNAN 3B**

Fishing

Hi! My name is Johnny. I'm nine years old. Today, me and my family are on a ship. This is our ship. I'm trying to catch fish but I can't catch a fish. I'm trying this over and over for one hour. Ah! It's dinner time. We are eating chicken and rice for dinner. Suddenly I look at the fishing net…. It's full of fish. I'm very happy now because I like fish very much. Now, I can eat fish. These fish are enough for one week. I love fishing!!!!!!

Mert KARAÇAVUŞOĞLU 3B

Cousin Sally's Surprise

Hi! My name is Maya. I am 11 years old. Now I am in England and I 'm going to France. I am excited. What dose France look like? Later my mom says, "Maya! Maya! Maya! I have very good news. Cousin Sally will come here." I say "Yes! Yes! Yes!" Suddenly, my cousin Sally comes in front of me like a surprise. I shout " Ahhhhhhh!!!!! What are you doing?" " What are you doing here now? Ahhhhhh! Youuuuuuu! Cousin Sally! Yahhhhh ! I'm so happy!

Aliye TÜRKÖMER 3A

Darıca Zoo

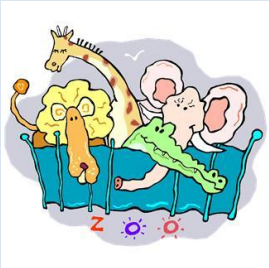

Hi! My name is Ipek. I'm 6 years old. One day my friends and teacher go to Darica Zoo. I am very happy. My friends are happy too. We can see very horrible and cute things in Darica Zoo. We can see horrible animals and cute animals. My teacher and friends are taking photos. My teacher and friends are happy. My teacher says, " It's lunch time!" Everybody is hungry. Everybody is taking their lunch bags. They finish their food. The trip is finished. Everyone goes to the school bus. We go back to school and we are all very happy. This is a very nice trip.

İpek DEMİREL 3A

KALEMİMİZDEN...

FABL TAMAMLAMA ETKİNLİĞİ

Tilkinin biri, bir gün bir su kuyusuna düşmüş. Çıkmak için hiçbir yol yokmuş. Bir süre sonra kaynağa, susamış bir keçi gelmiş. Tilkiyi görünce çok şaşırmış. Keçi:

-Sana nasıl yardım edebilirim, demiş.

Tilki:

- Lütfen beni buradan çıkar, demiş.

Keçi:

-Boynuzlarımı tut, demiş.

Keçi, tek başına uğraşmış; ama gücü yetmemiş. Bu yüzden yardım getirmiş. Herkes tilkiyi çekmek için canla başla çalışmış. Tilki sonunda kurtarmışlar.

Tilki:

-Çok teşekkür ederim, hayatımı kurtardınız, demiş.

Aradan birkaç gün geçtikten sonra keçinin başı sıkışmış. Bu defa da tilki hemen keçinin yardımına koşmuş.

Boşuna "İyilik eden iyilik bulur." dememişler!

Lal KARAYAZGAN 4B

Tilkinin biri, bir gün bir su kuyusuna düşmüş. Çıkmak için hiçbir yol yokmuş. Bir süre sonra kaynağa, susamış bir keçi gelmiş. Tilkiyi görünce:

- Ne yapıyorsun orada, demiş.
  Tilki:
- Suyun kaynadığı bir çukura düştüm, yardıma ihtiyacım var, demiş.

Keçi bu duruma üzülüp tilkiye yardım etmek için bir odun parçası bulup tilkiyi çekmiş. Tilki keçiye teşekkür etmiş. Keçi: "Bir şey değil !"derken bu sefer kendisi düşmüş. Tabi ki bu sefer de tilki, keçinin yardımına koşuş. Birbirleriyle böyle tanışsalar da yeni bir arkadaş kazandıkları için mutlu olmuşlar. Bundan sonra kaynağa yaklaşmamışlar!

Pelin KARAOĞLU 4B

ATATÜRK

Kurdun cumhuriyeti,
Yaptın yenilikleri,
Saygı duyarız sana,
Bu yaptıkların için.

Artık özgürüz,
Artık mutluyuz,
Hepsi senin sayende.
Sen olmasaydın biz ne yapardık?

Her On Kasımda
Anarız seni,
Getiririz çiçekleri.
Hepsi senin için!

Ezgi EROĞLU 4B

BETİMLEME ÇALIŞMASI

Büyük bir ormandayım. Etraftaki ağaçlar gökyüzünü engelliyor. Kalın gövdeli ağaçlar, birbirine sokulmuş. Hafif bir esinti var. Etrafı çimen kokusu sarmış. Rüzgar, ağaçların yapraklarını birbirine çarptırıyor. Her taraf üç renkten oluşmuştu: kırmızı, turuncu ve yeşil. Az ileride bir dere var. Üzerinde ise fıstık yeşili bir kayık. Onun üzerinde oturan adamın gözleri dereyi izliyor. Ara sıra suyun üzerine çıkan balıklar sanki güneş gibi parlıyor. Suyun soğukluğu insanın ferahlamasını sağlıyor.

İlsu AYAN 5A

Bahçe, sanki bir huzur bahçesiydi. Gölde yüzen su kaplumbağaları dışarıda da dolaşıyordu. Gökyüzündeki kuşlar öterken uzaktan hafif bir rüzgâr esiyordu. Ağaçlar, çiçeklerle süslenmişti. Sahipsiz kayıklar ise rüzgâr yüzünden sallanıyordu. Çiçekler o kadar güzel kokuyordu ki sanki biri etrafa parfüm sıkmıştı. Yapraklar hafif hafif hareket ediyordu. Balık tutmak, kitap okumak ve uyumak için harika bir yerdi. Gölde, sandalıyla balık tutmaya çalışan balıkçı ise leziz balıklar tutuyordu. Bense oradaki çınar ağacının serin ve karanlık gölgesine oturdum. Mevsim, sanki ilkbahar ve sonbaharın karışımıydı.

Sude FETTAHOĞLU 5B

Betimleme yapmak sözcüklerle resim çizmek demektir. Biz kalemi fırça, kağıdı tuval yaptık ve gördüklerimizi size aktardık.

Çevresinde gördüklerini olduğu gibi değil de kendi duygu ve düşüncelerine göre yansıtan Ressam Van Gogh, yaşadığı şehir Arles'teki yatak odasını aşağıdaki gibi resmetmiştir. Ben de resmi aşağıdaki gibi betimledim.

Van Gogh'un güzel ağaç evine benzeyen odası küçük bir oda; ama insan odaya bakınca rahatlıyor; çünkü odanın her tarafından gökkuşağı gibi renkler fışkırıyor, insana huzur veriyor. Hele o camlar açıldığında esen tatlı rüzgar insanı bu renkli kutudan dışarı çıkarmak istiyor. O elma kırmızısı olan yatak insanlara "gel benim üstümde yat!" dedirten bir yatak sanki, çikolata rengi olan sandalyeler yenilesi bir his uyandırıyor insanda.

Derin TÜRKEN 5B

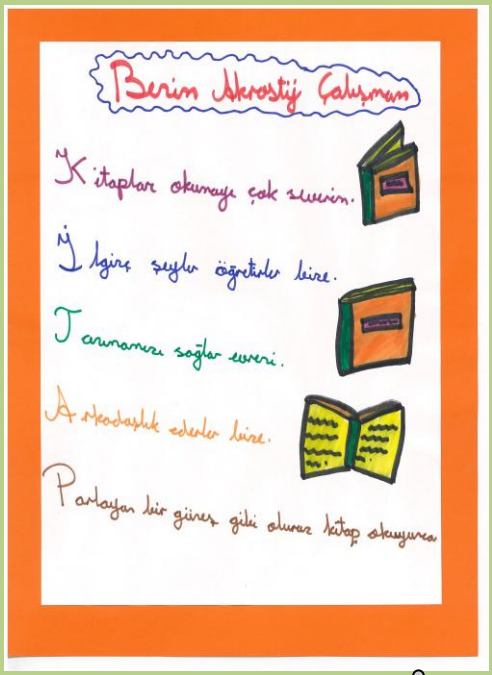

Pelin KARAOĞLU 4B

Duygularımı en rahat ifade ettiğim yazı türüdür şiir. Bu şiirimde ise akrostiş çalışması yaptım.

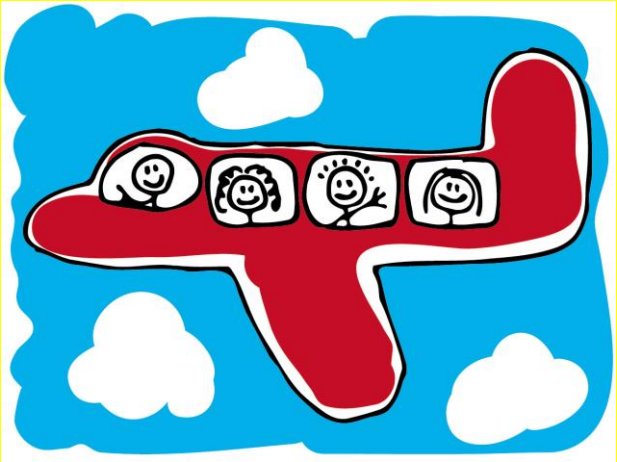

ALİ'NİN UÇAK SEVGİSİ

Ali uçakları çok seviyormuş. Bu yüzden annesine "Uçak ile bir yere gidebilir miyiz?" diye sormuş. Annesi, "Babana soralım." demiş. Ali babasına gitmiş ve sormuş. Babası, "İşim olmadığı zaman gideriz." demiş.

İki hafta sonra havaalanına gitmişler. Uçaklarına binmişler. Uçaklarının kalkış zamanı gelmiş; ama uçakta arıza varmış. Ali bu duruma çok üzülmüş. Annesine, "Gidemeyecek miyiz acaba?" diye sormuş. Annesi, "Merak etme, gidebileceğiz; sadece biraz geç kalkacağız." demiş. Yarım saat sonra uçak hareket etmeye başlamış. Uçak kalkma pistine gelince birden hızlanmış ve aniden havalanmış. Ali, annesi ve babasına sarılmış. Babası "Korkulacak bir şey yok!" demiş. Bir saat sonra uçak inmiş. Uçaktan inmişler ve otellerine gitmişler. Bir hafta orada tatil yapmışlar. Son gün otelden ayrıldıklarında çok üzgünmüş Ali; çünkü çok güzel bir yermiş. Havaalanına gitmişler ve tekrar uçağa binmişler ve havalimanındaki bütün uçakların resimlerini çekmişler.

Ali ve ailesi ülkelerine geri dönmüşler. Ailesindeki diğer kişiler onları karşılamaya gelmişler ve Ali uçağa veda etmiş.

Renç POYRAZ 3B

AYŞEM YENİ YILDA

Ayşem o gün çok mutluydu. Neden mi? Yeni yıla çok az kalmıştı çünkü! Belki bilmezsiniz; ama Ayşem'in en sevdiği gün "yeni yıl"dır. Hediyeler, mutluluk, kutlamalar hepsine bayılırdı!

Ayşem sonraki sabah uyanır uyanmaz kahvaltısını yaptı, üstünü giydi ve oyuncak almaya gitti. Ayşem bütün arkadaşlarına ve ailesine hediyeler aldı. Kıyafetler ve oyuncaklar… Sonra da kitapçıdan kitaplar aldı. Sonunda bütün harçlığını son kuruşuna kadar harcadı; çünkü bir sürü arkadaşı ve çok kalabalık bir ailesi vardı. Herkese bir hediye aldı.

Sonra sıra geldi kaplama kâğıtlarına. Harçlığı bittiği için evdekileri kullanacaktı. Şansına evde annesinin sakladığı kaplama kâğıtları vardı. Ayşem kaplamaya başladı. Kapladı, kapladı ve kapladı… Ta ki kaplama kağıtları bitene kadar. Neredeyse bütün paketler bitene kadar; ama bir tane kaldı. Bu en iyi arkadaşınındı. Arkadaşının bunu beğenmeyeceğini düşündü ve çok üzüldü. Yeni yılda arkadaşına hediyeyi verdi. Arkadaşı çok beğendi ve birbirlerine sıkı sıkı sarıldılar.

Böylece Ayşem, sevginin hediyelerden geçmediğini anladı.

Mert KARAÇAVUŞOĞLU 3B

DİNLİYORUM

Dinlemek önemlidir iletişimde,
Etkileşim kurmalı insan karşısındakiyle
Saygı duymalıdır konuşan kişiye,
Olmazsa olmazdır hayatın içinde.

Eğerdinlemezsen konuşan kişiyi,
Anyamazsın onun derdini.
Herkes aynı anda konuşursa da olmaz
İletişim bu şekilde de hayat bulmaz.

Doğru iletişim çok önemlidir.
Jest ve mimikler en kıymetlisidir.
Beden dili de büyük öneme sahiptir;
Çünkü iletişimin temeli beden dilidir.

Elif İNANÇ 7B

BİR TEBESSÜM…

İnsanlar yüzyıllardır kendilerini karşısındakine ifade etmeye çalışıyor. İfade ederken yanlış kelimeler kullanabiliyor ya da duygu ve düşünceleri karşısındakinden farklı olabiliyor. Önyargılı ve düşüncesiz olabiliyorlar veya kullandıkları kelimeler karşılarındakiler tarafından yanlış anlaşılabiliyor. Oysaki kendimizi karşımızdakinin yerine koysak. Yani empati kurabilsek, karşımızdakini anlayıp saygı duyabilsek. Bir gülümsemenin iletişimde ne kadar önemli olduğunu, küçücük bir mimiğin karşımızdaki tarafından yanlış anlaşılıp olumsuzluk yaratabileceğini düşünsek nasıl olur? Karşı tarafla iletişim problemimiz azalmaz mı? Aslında tek bir bakış olumlu bir iletişime yelken açıp iyi dostluklar ve arkadaşlıklar yaratabilir. Neden kendimizden ve çevremizden bunu esirgiyoruz ki? Sabah evden çıkıp asansöre bindiğimizde komşumuza gülümseyip "Günaydın" diyebilmeyi başarabilsek… İkimizin de güne daha huzurlu ve pozitif başlamasına vesile olmaz mıyız? Bunları yapmadığımız ve umursamadığımız için insanlarla iletişim kurmakta zorlanıyoruz.

Elif Duygu DEMİRCİ 7C

ARKADAŞLIK NEDİR?

Arkadaşlık; arkadaşımız olan kişiyi her zaman bir arkadaştan daha fazlası olarak görmektir, onu bir dost, kardeş olarak görebilmektir. Ona sadık kalmaktır arkadaşlık, onu hiçbir zaman yüzüstü bırakmamaktır. Ağlayacakken bize ağlamamız için bir omuz vaat eden kişidir arkadaş. Hayatımız boyunca gerektiğinde bizimle birlikte gülen, gerektiğinde bizimle birlikte ağlayan tek kişi, her şeye rağmen yanımızda olacak tek kişi arkadaşımız olacaktır.

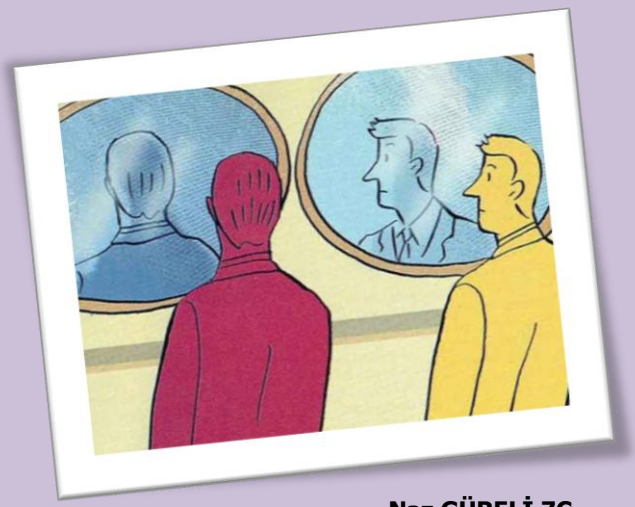

Naz GÜRELİ 7C

EMPATİNİN ÖNEMİ

Aslında empati kavramı insanlar ve toplumlar arası iletişimde büyük önem taşır. Empati, kendimizi başka birilerinin yerine koyup onları anlamak demektir. Her insan dünyaya kendi bakış tarzıyla bakar. Empati için karşımızdaki kişinin duygu ve düşüncelerini doğru olarak anlamamız gereklidir. "İyi,Kötü,Çirkin" isimli filmde iyi adamı oynayan Oscar ödüllü yönetmen ve oyuncu Clint Eastwood hem aktör hem de yönetmen olarak nasıl başarılı olduğu yönündeki soruya: "Tarih okudukça kendimi başka insanların yerine koymaya çalıştım. Oyuncu olarak bunu yıllardır yapıyorum. İnsanların geldiği yeri anlamaya çalışıyorum. Bunu başardığım için farklı kültürlü oyunculardan oluşan kadroları idare etmekte hiç zorlanmıyorum" cevabıyla başarısının sırrını açıklıyor.

Elif KILIÇ 7C

ÖYKÜNÜN ÖYKÜSÜ

"Kahramanlar Hep Çocuk" öyküleriyle bizi liman liman gezdiren bir gemi. Ahmet Hikmet Müftüoğlu'nun "Bir Damla Kan" adlı öyküsünü okuduktan sonra avcılık üzerinde konuştuk. Bu sefer hayata, av olan bir hayvanın gözüyle baktık…

CEYLAN

Ne kadar da güzel bir gündü. Çayırda arkadaşlarımla hoplayıp otluyordum. O gün aslanlar bizi rahatsız etmiyordu. Durun! Bu ses de neydi? Bir araba mıydı? Arkamı döndüm. Kamuflajlı bir arazi arabası on metre ötemizden bizi takip ediyordu. Herkes tedirgin oldu.

Araba yavaşça yaklaşıyordu. İçinde dört beş adam olduğunu gördüm. Birinin elinde silah vardı. Bunun anlamını biliyorduk. Koşmaya başladık. Ben bu sürüye yeni katılmıştım. Benim sürüm kıtlık çekmişti. Çok zayıftık. Bu nedenle kimse bize saldırmazdı. Çoğu ceylan öldü. Kalanlar da dağıldı. Kovalanmadığımız için pek iyi koşamazdım. Bununla birlikte sürünün en alımlısı da bendim. En geriden sürüyü takip ediyordum. Otları yarıyor, can havliyle koşuyorduk. Araba da hızlanmıştı. Arabaya baktım. Adamların her birinin yüzüne bir sırıtma musallat olmuştu. Bana bakıyorlardı. Ben arabaya bakarken sürüyü kaybettim. Artık yalnızdım. Koştuğum çayırda saklanacak bir delik bile yoktu. Araba iyice yaklaşmıştı. Adamlar ateş etmeye başlamıştı. Bir ceylan olmanın avantajı olan çevikliğimi kullanıp kurşunları atlatmaya çalıştım; ama boşuna! Yana dönüp onları atlatmaya çalıştım. Ama o an insanlar zekâlarını kullanıp boynuma ateş ettiler. Derimi yüzeceklerdi. Gördüğüm son şey görevlilerin koruma altındaki alanda avcılık yaptıkları için adamlara bağırmasıydı.

Nisan Güneş ELÇİ 6A

GİZEMLİ MEKTUP

Babamla sokakta yürüyorduk. Bir ara gözüm yerdeki bir şeye takıldı. Yakından bakmak için eğildim. Bu bir mektuptu. Babam görmeden onu cebime attım. Eve gelince onu incelemeye başladım. Üstünde "SAKIN AÇMA!" yazıyordu. İçim kıpır kıpırdı. En sonunda zarfı açtım. Mektuptan bir ışık yayıldı ve ben kapkaranlık bir yere düştüm. Teker teker yanımdaki duvarlarda ekranlar açılmaya başladı. Ekranlarda iletişimin nasıl geliştiğini gördüm. Yazı bulunmadan önce resimlerle iletişimin nasıl olduğunu, sesle iletişimin nasıl olduğunu, ateşle iletişimin ne olduğunu, dumanla iletişimin ne olduğunu öğrendim.

Yazı bulunduktan sonra taşlara yazılan yazılarla iletişimin ne olduğunu, posta güvercinlerinin ayaklarına bağlanan kağıtlarla iletişimin ne olduğunu öğrendim. Mektup ile iletişimin ne olduğunu, matbaa ile basılan gazete, dergiler, kitaplar ile iletişimin ne olduğunu öğrendim. Sonra telgraf, telefon, radyo, faks, televizyon ve bilgisayar ile iletişimin ne kadar hızlı olabildiğini gördüm.

Ben şaşkınlıkla bunları izlerken elimdeki mektuba bir daha baktım. Zarfı kapattım ve aynı ışıkla geldiğim yere döndüm.

Bizim de anlatacaklarımız var. Artık iletişim araçları çok çeşitlendi. Bazen bu kadar çok iletişim aracı olmasına rağmen yine de iletişim sorunları yaşıyoruz.

Ayşe Ela YILMAZ 3B

CİNAYET

Lloyd ailesinin evi her zaman dolu olurdu. Davetler, partiler, arkadaş toplantıları… Bu kalabalıklar da her zaman mutlu olurdu, belki gerçek olmayan bir mutluluk; ama mutluluk. Lloyd evi daha önce hiç bu kadar sessiz olmamıştı. Ölüm sessizliğiydi bu; çünkü zor ulaşılan ve bir daha unutulmayan sessizlik. Ev doluydu her zamanki gibi; ama bu sefer tüm misafirler tek bir odadaydı. Sekiz kişi ölü bir bedenin yanına toplanmıştı. Genç ve güzel bir kadın yerde yatıyordu. Sırtından ve kalbinden bıçaklanmış, kanlı bıçak yanına düşmüştü. Bıçağın yanında temiz, bir kadının kullanmayacağı cinsten bir köstekli saat vardı. Saat sanki cinayetten sonra oraya bırakılmıştı. Odadaki herkesin gözlerinde başka bir ifade vardı; şaşkınlık, hüzün, bastırılmış sevinç, heyecan, pişmanlık. Ancak hiç kimse başkasının yüzüne bakamıyordu. Angelica Lloyd evini nasıl böyle bir felakete bulaştırdığını düşünürken Henry Lloyd o gün olanları düşünüyordu.

Her sene yaptıkları davetler artık Henry'i sıkmaya başlamıştı. Angelica her sene daha şatafatlı, daha kalabalık davetler vermek istiyordu. Henry ise artık yaşlandıklarını hayatlarını daha sakin yaşamaları gerektiğini hatta belki de İskoçya'daki yazlığa taşınabileceklerini düşünüyordu; ama Angelica'yı ikna etmesi çok zordu; inatçı bir kadındı o. Henry de onu üzmemek için davete "evet" demiş ancak az davetli çağırmıştı. Aşçıları Gwen ve uşakları Jones haftalar öncesinden hazırlıklara başlamıştı.Sanatçı Lauren Trawsar, yazar Gareth Conrad ve zenginlerden Jackson Harter, Catherine Thomas ve Luther Pomes. Eve ilk gelen Luther'dı. Dakikliğiyle ünlenmiş olan bu genç, bir dükün torunuydu, kasabada Lauren Trawsar ile aşk yaşadıkları dedikoduları dolaşıyordu. Pomes'dan birkaç dakika sonra eve Catherine Thomas geldi. Catherine zengin bir tüccarın kızıydı ve adı birçok sahtekarlık davasına karışmış bir fabrika sahibi ile evliydi. Catherine'den sonra Lauren kapıdan girdi. Catherine'nin bakışlarında kıskançlıkla karışmış tiksinti, Luther'inkilerdeyse hüzün vardı.Geriye kalan konuklardan Gareth Conard dışındakiler de hızlıca geldiler. Büyük salonda herkes yemek öncesi içkilerini içiyordu.Herkesin kötücül bakışlarla birbirini süzdüğü Henry'nin gözünden kaçmamıştı.Lauren Trawsar kendini boş ve yalnız hissediyordu, aslında kendisine uygun gördüğü tek erkek genç ve başarlı yazar Gareth Conad'dı.Bu evde içini sıkıntı basıyor,burdan hemen çıkmak istiyordu. "İzninizle ben biraz hava almaya çıkacağım." Henry yorum

yapmadı; ancak genç kadının sıkıldığı kolayca anlaşılıyordu. Lauren'in odadan çıkmasından birkaç dakika sonra Luther'da odadan ayrıldı. Angelica fazlasıyla sıkılmıştı, konuklarının dikkatini dağıtmak için "Ee, Jones'a söyleyeyim de antrelerimizi getirsin değil mi?"dedi. Jones iki buçuk yıldır Lloydların evinde çalışıyordu. Aslen Alman'dı ve hırsızlıktan adam öldürmeye kadar suçlarla dolu bir sabıkası vardı. Henry onu sokakta bulduğu günden beri evlerinden çalışıyordu. Angelica'nın ayaklanaması ile birlikte tüm konuklar ayağa kalktı.Tam bu sırada halıya düşen bir cismin sesi geldi. Sesin hemen arkasından üstü biraz dağılmış olan Luther kapıda belirdi '"Lauren…"Angelica koşarak yemek odasına girdi.Geç kalan konukları,Gareth da o sırada kapıdan giriyordu.Henry biraz şaşırmıştı, Lauren'in ölümüne değil,Garet'in kilitli olması gereken kapıdan girmesine….

Yine her şey başladığımız yere dönü; ama bu sefer Henry'nin bir şüpheliler listesi var. Katil Gareth veya Luther olabilir. Henry dışındakiler görünürde üzgündüler; ama acaba sakladıkları sır mı onları sıkıyordu? Bunu hiçbir zaman bilemeyeceğiz; çünkü Angelica ve misafirler bir anlaşma yaptı.O gece evde olanlar kimseye söylenmeyecekti. Herkese Lauren'in yazlığında uçurumdan düştüğü söylendi.Kanıt bulamayan polis davayı bıraktı.Henry ve Angelica İskoçya'daki yazlıklarına taşındı. Lauren Trugawsar'ın cinayeti hafızalardan silindi.Yıllar sonra bugün bu cinayet bu şekilde dile geliyor…Ve geriye sorulacak tek bir soru kalıyor,aslında katil kimdi?

(Katil Luther'dı hikayenin başında dakikliğinin bu kadar üstünde durulması cesedin yanında duran köstekli saatle örtüşüyor. Aynı zamanda Luther'in Lauren'i Lauren'ınsa Gareth'ı sevmesi de bize geçerli bir sebep veriyor.Ancak Gareth gerçekten de kapıdan girememeliydi. Jones'la o evdeki paraları alıp kaçmayı planlıyordu.)

Candan ALEMLİ 8A

DOSTUM NEREDESİN?

Herkesin bir dosta ihtiyacı vardır. Hele herkesin birbirini çıkar uğruna sattığı bu dünyada bir dostunuzun olması sizin diğerlerinden farklı olmanızı sağlar. Ancak sözünü ettiğim sadece dostluk değil,söz ettiğim gerçek dostluk…

Gerçek dost, gecenin bir yarısında kapısını çaldığında "Nereden çıktın bu saatte?" dememeli. Bir gece yarısı telaşla yataktan fırladığın zaman gözlerinin neler anlattığını bir çırpıda bilmeli… Dinlemeli… Sormadan anlatmalı. Evinin arka bahçesinde varlığını bile sezdirmeden bir ağaç gibi köklenebilmeli hayatında ve günün birinde serinlemek istediğin zaman sana gölgesini açabilmeli. Dalları başına omuz, yaprakları yarana merhem olabilmeli… Onca dalkavuk arasında bir tek o, sana sözünü eğip bükmeden söylemeli, yanlış anlamayacağından emin olabilmeli. Alkışlandığında değil yuhalandığında da koluna girip seninle dimdik durabilmeli, yere düştüğün zaman yanından geçip giden değil, sana elini uzatan olabilmeli… Övmeli seni alem içinde,baş başayken sövebilmeli ve sen övdüğünde de sövdüğünde de bunun sana olan sevgisinden olduğunu bilmelisin…

Teklifsiz kefili olmalı günahlarının ve gözyaşlarının tek tanığı… Seni senden iyi bilen, sana senden çok güvenen bir sırdaş olabilmeli ve gözbebeklerin bulutlandığında yaklaşan fırtınayı sezebilmeli. Ağladığında seninle birlikte ağlayabilmeli… Yıllarca aynı ipin üstünde çalışmış, cesaretle ihanet arasında gidip gelen bir salıncağın sallanması sırasında birbiriyle kaynaşmış, iki trapezci gibi güvenle kenetlenebilmeli elleri…

"Yaşamın bütün zorluklarına yenilmiş olmanıza rağmen, dostluğumuzu koruduk, acıları birlikte göğüsledik ya; yenildik sayılmayız." diyebilmeli ve yalnızlığımz en koyulaştığı anda, küçücük bir kağıda yazdığımız, umut veren kısa bir yazıyı, bir taşa bağlayıp, korkmadan birbirimizin camından içeri atabilmeliyiz: "Bunu da aşacağız."

Eğer bir insan bunları yapıyorsa sen kendi gerçek dostunu bulmuşsun demektir. Yok eğer benim hayatımda bunları yapan biri yok diyorsan umudunu yitirmeden aramayı sürdürmelisin; çünkü her ne olursa olsun bir gün o senin bulacaktır.

Büşra BOSTANCIOĞLU 8A

TELEVİZYON

Zeynep sabah yatağından kalkıp mutfağa gitti. Annesi, babası ve kız kardeşi de oradaydı. Hep birlikte kahvaltı yaptılar. Zeynep daha sonra dişlerini fırçalamak için lavaboya gitti. Dişlerini fırçaladıktan sonra üstünü giyindi. Annesiyle birlikte okula gittiler. Annesi Zeynep'i bırakıp işine gitti. Zeynep sınıfının içine girdi. Çantasını koyup kalem kutusunu çıkardı. Öğretmen: "Çocuklar sizden yarın eski bir iletişim aracı getirmenizi istiyorum." dedi. Okul bitti Zeynep'in annesi geldi. Birlikte eve gittiler. Zeynep eve geldiğinde depolarına baktı. Depoda eski küçük bir televizyon gördü. Onu aldı ve bir kutuya koydu.
Ertesi gün Zeynep kahvaltısını yapıp dişlerini fırçaladı sonra da üstünü giyindi. Annesiyle birlikte okula gittiler. Öğretmen: " Hadi çocuklar eski iletişim araçlarınızı çıkarın." dedi. Zeynep eski küçük televizyonunu çıkardı. Öğretmen ve diğer öğrenciler hayran kaldılar. Öğretmen: "Haydi çocuklar, Zeynep'in eski televizyonu ile sizin evinizdeki televizyonları karşılaştırmaya ne dersiniz?" dedi.

Birkaç saat sonra bütün öğrenciler çalışmalarını bitirdiler. Öğretmen, hepsini teker teker okudu. Bazılarının çalışmasını çok beğenmişti. Onları diğer sınıflara da göstermek için bir sunum hazırladılar. Birkaç saat sonra Zeynep'in eski küçük televizyonuyla sunum yaptılar. Herkes televizyonların ne kadar hızlı geliştiğini öğrenmiş oldu. Büyük bir alkış aldılar. Zeynep ve arkadaşları çok mutlu oldu.

Melisa KOCASİNAN 3B

BİTİYOR…

Koşuyordum ve ben koştukça onlar daha da yaklaşıyordu. Ayağım burkulmuştu, her yerimde sıyrıklar ve yaralar, sırtımda bandajlar vardı… Ve ben… Peki, ben kimim?

Yıl 2154. Ben Cemire. 53 Numara. 13 yaşımdayım. Doğal olarak "Kafes"te işkence görüyorum. Hayatım çekilir gibi değil. Diğer kafeslilerden daha çok işkence görüyorum; çünkü ben Tüketiciler'den birinin kızıyım. Peki, "Kafes" nedir? Açıklayayım.

Yıl 2083 eski nesil insanlar –şimdiki adlarıyla tüketiciler- Dünya'daki tüm kaynakları tüketti. İnsanlar zor durumda kaldı. Hem de çok zor. Devlet makineler ile hava, su ve besin üretmeye karar verdi. Bunun için bol enerji gerekiyordu; ama bir sorun vardı. Kaynaklar tükenince, enerji de üretilemez oldu. İnsanlık umutsuzdu. Yıl 2100. Devlet, insanların da yardımıyla Enerji Üretim Projesi'ni başlattı. Bu projede insanlar gönüllü olarak hamster çarklarına benzeyen çarklarda koşarak halk için enerji üretiyordu. Bu iyi bir şeydi.

Yıl 2122 nüfus artışı ile birlikte enerji de yetmez oldu. Devlet bu projeyi zorunlu hale getirdi. Artık herkes zorunlu olarak çark çeviriyordu.

Yıl 2146. Artık bu proje halk arasında yeni ismini aldı: Kafes. Bu sırada yine devlet, çocuk ve yetişkinlerin burada çalışamayacağını fark etti. Zaten yeterince enerji üretemiyorlardı. Bunun için "Kafes"e sadece 12 ve 19 yaşları arasındaki kişiler alındı. Artık proje zorunlu olduğundan bu yaş aralığındaki çocuklara Köle diye hitap etmeye başlandı.

Yıl 2153. Şimdi. Kafes tam bir işkence merkezi. Kimse mutlu değil. Ben de bir hamsterim. Görevim enerji üretmek. Haklarım: yaşamak. Yemek? Her öğün yulaf lapası. Uyumak? Devlet zoru. İşte benim maceram da böyle başladı. Her gün olduğu gibi uyuduğum yerden kalktım. Yer arkadaşım Durku, Lamma, Maniloya ve Ayrin'i uyandırmamaya çalışarak banyoya gittim. Kesinlikle buz gibi bir suda duş aldım ve "Hastalık Yok" hapı aldım. Dişlerimi de aynı soğukluktaki suyla fırçaladım. Saçımı taradım ve tulumumu giydim. Tam o sırada görevli düdüğünü çok gürültülü bir biçimde çalarak bizi uyandırmaya geldi. Bağırmaya başladı "Sizi gidi tembel veletler. Çabuk kalkın yoksa hiçbirinize yemek yok!" Herkes telaşla kalktı, duş aldı, hap içti, dişlerini fırçaladı, saçlarını taradı ve tulumunu giydi. Görevli beni ve Ayrin'i yanına çağırdı. "Bugün büyük çark sizindir." dedi. Ayrin'le birbirimize baktık. Bu felaketti. Büyük çark en zorlu, en berbat çarktı. Oradaki görevliler de bir o kadar zorlu. Görevli çabuk adımlarla dışarı çıktı. Bizim yüzümüzdeki ifadeyi gören herkes ne olduğunu anladı. Sanki bir an gri duvarlar kızıla döndü, dışarıdaki sis yoğunlaştı ve çalan düdük ise şeytani bir kahkahaya çevrildi. Etraf sessizleşti. Gelen tek ses kızların bizim yanımızdan geçerken omzumuza dokunup iyi şanslar demesiydi. Dışarı çıktık. Aynı sessizlikte metal masalara oturduk ve lapamızı yedik. Daha iri bir görevli yanımıza geldi ve "Hadi kızlar." dedi sizi büyük çarka götüreyim. Arkasını döndü ve bize gelin işareti yaptı. Yaklaşık bir on dakika yürüdükten sonra bir odaya vardık. Duvarlar yine griydi; ama bu odada hiç pencere yoktu. Tek ışık kaynağı tavanda asılı duran küçük lambaydı. Görevli kapıyı kapattı. Ayrin ile tekrar bakıştık. "Bu, hiç de hayra alamet değil!" diye fısıldadı Ayrin. "Haklısın." diye cevap verdim. Görevli şeytani bir sırıtmayla buyurun işareti yaptı. Biz de çarka bindik. Görevli daha şeytanca bir sırıtmayla "Başlayın!" diye bağırdı. Biz de başladık. İki kişi olmamıza rağmen bu çark bizi çok zorluyordu. Adam kamçısını çıkardı ve "Daha hızlı sizi küçük sıçanlar!" diyerek bizi kamçılamaya başladı. Biz de daha hızlı koşmaya çalıştık. Bir saat, iki saat, üç saat derken altı saat. Durum hala aynıydı. Çok beter kamçılanıyorduk. Kamçının her detayını öğrenmiştim artık. Bir metre uzunluğunda kahverengi ve sertti. Görevli çok sıkılmıştı. "Yeter!" diye bağırdı. Biz de koşmayı bırakıp yere yığıldık. Sırtımız ve ayaklarımız kanıyordu. Çok terlemiştik. Dudaklarımız neredeyse taş kadar sert olmuştu. Yerde, hayatta kalmaya çalışan balıklar gibi kıvranıyorduk. Görevli ise bizi ayağıyla itekliyor ara sıra da kıkırdıyordu. Sanırım birkaç dakika sonra bazıları bizi almak için geldi. Zaten ondan sonra da bayıldım. Uyandığımda her yerimde sargılar vardı ve yemekhanenin yerinde yatıyordum. Yanımda da Maniolya vardı. Yüzünde endişe ve mutsuzluk ifadeleri dans ediyordu. Benim uyandığımı görünce sahte bir şekilde gülümsedi. Zorlukla "İyi ki uyandın!" dedi ve cümlesini bitirir bitirmez hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Ağlamaların arasında " Ayrin! O gitti!" dediğini duyabildim. Bir an duraksadım. Şok olmuştum. Bunu düşünmek bile istemiyordum. Zorlana zorlana doğruldum. Hala şoktaydım. Maniolya'ya sarıldım. " Çok, çok ama çok üzgünüm!" diye mırıldandım. Doğrusu benim duygularım diğerlerinden çok daha kördü;ama yine de çok üzgündüm. Aklım almıyordu. Üzgünlüğümden çok sinirim vardı. O an ne yapmam gerektiğini anladım. "Lamma ve Durku'yu al ve benimle yemekhanede buluş." dedim ve hızla odadan çıktım. Beş dakika sonra ben Durku, Lamma ve Maniolya yemekhanede oturuyorduk. Hiç giriş yapmadan "Bu akşam kaçıyoruz." diye lafı koydum. " Yangın alarmını çalıştıracağım ve biz de karmaşada kaçacağız." dedim. Arkadaşlarım ilk birkaç saniye şaşırmış bir

şekilde oturduktan sonra beni şaşırtarak yüzlerine sinsi bir gülümseme konurdular ve "Zamanı gelmişti." dediler. Bu kadar hızlı ikna olacakları hiç aklıma gelmemişti. Geceye kadar beklemek çok zordu; ama bir şekilde başardık. Hepimiz sanki hiçbir şey olmamış gibi korkak ve sessiz bir biçimde yattık. Yerler her zamanki gibi sertti; ama bu gün heyecanımdan dolayı her zamankinden ılık geliyordu. Herkesin uyumasını beklediğim birkaç saat dayanılmaz geçti. Sonunda herkesin uyuduğuna emin olunca Maniolya, Durku ve Lamma'yı dürtükledim. Onlar da uyanıktı. Yavaşça kalktık ve üstümüze bir şeyler geçirdik. Ben sessiz; ama hızlıca simsiyah yangın alarmının yanına gittim ve ani bir hareketle çalıştırdım. Aşırı yüksek siren sesleri çalmaya başladı. Herkes aniden doğruldu ve koşuşturmaya başladı. Beyaz gecelik şenliği gibi görünüyordu. Tam istediğimiz ortamdı bu. Çeteme göz kırptım ve koşarak ana kapıya gittik. Tam istediğimiz gibi, kimse bizi fark etmedi. Kapının kolunu çevirdim ve hissettiğim ilk şey yüzüme çarpan soğuk dalgasıydı. Sırtım hala acımasına rağmen son hızımla koşmaya başladım. Arkadaşlarım da beni takip etmeye başladı. Sonunda özgürdük. Dışarı, bize ne kadar da yabancı olsa da, nereye gittiğimize bakmadan koşuyorduk. Mutluluğumuzu bozan şey ise görevlilerin bizi takip etmeye başlamasıydı. Bir arazi arabasıyla arkamızdan geliyorlardı. Bir ses yükseltici taşıyan görevli bağırmaya başladı. " Hemen geri dönün sizi ahmak veletler!" Bize bağırmaya devam ettiler. Sonunda Maniolya pes etti. Bize "Özür dilerim. Ben bunu yapamayacağım" dedi ve durdu. Biz ise "Maniolya hayıiır! Gidemezsin! Başarmak üzereyiz" diye bağırdık; ama Maniolya kafasını eğdi ve görevlilerin onu götürmesine izin verdi. Uzun bir süre daha koştuk. Görevliler hala arkamızdaydı ve bize bağırıyorlardı. Bağırma sesleri bir anda kesildi ve aniden bir tüfek sesi, duruldu. Yanlarımı kontrol ettim. Lamma kanlar içinde yerde yatıyordu. "Olamaz!" diye bağırdım. Bir gül bahçesine vardık ve kovalamaca hala devam ediyordu. Ayağım burkulmuştu, her yerimde sıyrıklar ve yaralar, sırtımda bandajlar vardı. Pembe güller artık benim için pembe değildi. Bir tüfek sesi daha geldi ve ben yere yığıldım. Vurulmuştum. Gözlerim bulanık görmeye başladı. En son duyduğum şey ise Durku'nun yanıma eğilip "Hayır! Hayır!" diye bana bağırmasıydı. Son olarak "Koş! "diyebildim ve gözlerim tamamen karardı.

Enerjinin boşa kullanılması bunlarla sonuçlanabilir. Gelecek nesillerin canına kıyılması sizin suçunuz olmamalı.

Nisan Güneş ELÇİ 6A

MEKÂNDAN ESERE

Soğukçeşme Sokağı'nın tarihi dokusunda şekillenen bir öykü…

İLHAM

Mimar Fevzi Bey, son birkaç aydır çok stresliydi. Topkapı Sarayı'nın duvarlarına dayalı bir sokak inşa ediyordu. Harika olmalıydı, padişahın evinden görülecekti çünkü. Sokağın neredeyse tamamını çizmişti, zaten yarısı inşa edilmişti bile. Bütün İstanbul zenginlerinin gözdesi olmuştu sokak birden. Evlerin hepsi bitince satışa başlanacaktı. Yalnız bir evin daha çizilmesi gerekti önce. Sokağın ortasındaki ev… Bu ev sokağın ilgi odağı olacaktı. Fevzi Bey, diğerlerinden daha özel olsun istiyordu; ancak bir çizim yapamıyordu, yaratıcılığı mı tükenmişti? Bir ilham arayarak dolaşıyordu sokaklarda ve bir gün onu buldu. Sarayın birkaç sokak ötesinde oturan bir kızdı bu. Fevzi Bey kendi varlığından habersiz olan bu kıza âşık olmuştu. Onun hayali zihnini zenginleştirmiş, yaratıcılığını harekete geçirmişti. Yaptığı evin her karesi ona adanmıştı, gören herkes çok beğeniyordu; fakat Fevzi Bey sevdiği kıza hiçbir şeyi yakıştıramıyor, yaptığı eseri bir türlü içine sindiremiyordu. Nihayet evin yapımı bitti. Fevzi Bey; bu yeşil boyalı, sade tahta evi kıza hediye etmek istedi; ama kızı bulamadı. Ev, sahipsiz kalmıştı adeta. Mimar, kayıp bir çocuğun feryatlarını duyuyordu bu evin odalarında; fakat bu acıyla da yaşamak arzusundaydı. Madem bu ev sevdiğine adanmıştı, öyleyse Fevzi Bey de bu yalnızlığı, bu acıyı taşımalıydı. Eve kendisi yerleşti ve ölene kadar bu evden hiç çıkmadı. Kız, kendisinin hayaliyle şekillenen bu evin hikâyesini duymuş ve çok etkilenmişti. Ne çare ki artık çok geçti. Fevzi Bey'le tanışmak için gittiği kapıdan geri çevrilmiş, hayalin gerçeğe dönüştüğünde çirkinleşeceğini bilen mimar, tebessümle salonun duvarındaki portreye bakarak uykuya dalmıştı.

İdil BASUT 8B

TÜRKÇENİN PENCERESİ İLETİŞİME AÇIK!

Kendimizi başkalarının yerine koyduk ve farklı iletişim sorunlarını ele alırken "İLETİŞİM" ünitesini yaratıcı yazılarımızla yapılandırdık.

MERHABA KÜÇÜK PRENS,

Konuşmayalı uzun zaman oldu; ama hep kitaplığımda duruyorsun. Bir şeylerden sıkıldığımda elime seni alıyorum ve yeniden mutlu oluyorum.Bugün seni okumak yetmedi bana,sana mektup yazmak,içimdekileri dökmek istedim.

Büyüyorum Küçük Prens, değişiyorum, gelişiyorum; ama tüm bunlar olurken biraz öfkeleniyorum. Ailemin beni anlamadığını düşünüyorum bazen.Bazı isteklerimin çocukça olduğunu düşünüyor babam sanki kendisi hiç çocuk olmamış gibi…

Berk ACAR 7A

MARLEY,

Hayatın boyunca beni bencil ve cimri olarak tanıdın. Asıl kişiliğim de hep cimriydi zaten. Hiç merak ettin mi neden öyle olduğumu? Biraz geç olsa da sana neden cimri olduğumu anlatacağım. Ben, her zaman herkesin kendi parasını kendi alın teriyle kazanmasını isterim. Kimseye fazladan para vermem. Sokaklarda paraya ihtiyaçları olduğunu söyleyip duran insanlar, canımı sıkar. Paraya ihtiyaçları varsa çalışsınlar! İnsanlar cimri olduğumdan yanıma yaklaşmıyorlar; ama bu umrumda değil. Ben onlara paramdan vermiyorum;çünkü onlara karşı cimri olmazsam parama göz koyacaklarını düşünüyorum. Bir düşünsene o kadar çalışıp, uğraşıp para kazanıyorsun; ama paranı başkası harcıyor. Çalışsınlar, kazansınlar! Zaten paralarını da çok gereksiz şeylere harcıyorlar. Örneğin birbirlerine hediye alıyorlar. Ayrıca parayı ne için istediklerini ne bileyim ben. Bana göre en iyisi kendin çalışıp, harcama yapmadan paranı biriktirmektir. Benim hiçbir zaman arkadaşım olmadı. Para daha önemlidir arkadaşlıktan. Bence zor durumda seni arkadaş değil para kurtarır. İşte bu kadar. Herkes çalışsın parasını kendi kazansın. Neden cimri biri olduğumu anlamışsındır herhalde. Asıl sebeplerim bunlar.

Sevgiler, Scrooge

Mine Deniz İLHAN 7A

SEVGİLİ GÜNLÜK,

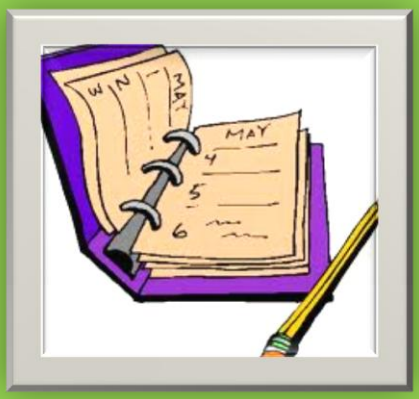

Bugün annemle kayga ettik. Neden bilmiyorum ;ama sanırım biz bazı konularda iletişim sorunu yaşıyoruz. Ben, anneme bir şey yaptığımı söylesem kesin olarak bana yüz tane soru sorar. Cevaplarını da alamazsa hemen bir şey eksiliyor aramızdan: güven. Onun bana güvenmediğini hissedince de hırçınlaşıyorum, aramızda kavga çıkıyor. Bu nedenle ''Annemle her şeyi paylaşacağım" desem de beni dinlemeden sorular sormaya başladığı için susuyorum. Bu sefer "Neden konuşmuyorsun ?" diyerek daha çok sinirleniyor. "Onunla neden konuşamıyoruz ?" Bu soruyu kendime defalarca sordum. Biliyorum, ben onun biricik oğluyum, bana bir şey olmasından çok korkuyor ;ama ben de artık bebek değilim. Hakkımdaki her şeyi bilmesini istemiyorum.

Bugünlük bu kadar günlük ,şimdi uyku vakti. Annem odaya gelip uyumadığımı görürse "Neden uyumadın,bir derdin mi var ?" diye beni soru yağmuruna tutmaya başlar. ☺

Cenk SOYLU 7A

DİNLEMEK DİNLENMEKTİR

Bazı insanlar vardır tanıdığım, sırf beni dinledikleri için severim onları. Gözlerindeki anlayış "Ne istersen söyleyebilirsin." bakışı beni onlara daha da yaklaştırır. Beni dinlediklerini bildiğim için içim rahattır, kendime güvenim gelmiştir. Bana önem veriyor ve söylediklerimi önemsiyor diye düşünürüm.

Peki sizce dinlemenin önemi nedir? Dinlemek bizi birbirimize yakınlaştırır mı? Gerçekten de söylenilen kadar önemli midir? Dinlemek, iletişim kurmanın ilk adımıdır. Eğer iyi bir iletişimci olmak istiyorsak önce dinlemeyi öğrenmeliyiz; çünkü dinleyerek öğrenir, bir şeyler hakkında bilgi sahibi oluruz. Üstelik dinlersek karşımızdakilere karşı duyduğumuz saygıyı da göstermiş oluruz. Bu da insanlar arasındaki saygınlığımızı artırır.

Neden "Dinlemek dinlenmektir." dedim başlığa? Bu sizi düşündürdü mü? Dinlemek bizi dinlendirir, karşımızdakinin her sözüne laf yetiştirme telaşından kurtarır ve saygınlığımızı artırarak bizim de dinlenmemizi sağlar.

Unutma, dinlersen dinlenirsin ve dinle-nirsin!

Öykü Zümra METE 7A

ONLARA "PASDEL" DEDİK...

"Şiir nedir?"sorusunu sorduk yine, kendimizce tanımlar yaptık. Birçok şiiri içerik olarak inceledik. Her şiirde farklı duygulara kapıldık. Bu yıl ilk defa şiir türleri üzerinde durduk: didaktik, satirik, epik, lirik, pastoral. Bunları unutmamak için öğretmenimiz bizim yaratıcılığımızı harekete geçirdi ve "PASDEL" i bulduk. Sonrasında ise her şiir türüne örnek olacak şiirler yazdık. İşte bunlardan birkaç örnek…

Tuğberk CAMADAN 7C

DİDAKTİK

Ödev verildi sana
Onu bu akşam tamamla
Bugünün işini yarına bırakma
Sonra da pişman olma

SATİRİK

Sokakları dolduruyorsunuz
Demirden canavarlarla
Doğayı öldürüyorsunuz
Ancak ne fark eden var, ne anlamak isteyen

EPİK

Havada uçuşan kurşunlar
Bizde kalan bir tek süngüler
Kafamız hala dik
Haydi ileri, kahraman bölükler!

Arda ARMAN 7C

LİRİK

Küçük Serçe
Bir seçe kondu pencereme,
Sıcacık bir yaz gününde.
Bana baktı öylece.
Dikti gözlerini gözlerime.

Kanatlanıp uçtu küçük serçe.
Çalı çırpı topladı sessizce.
Kendine bir yuva yaptı ,
Sapsarı çiçeklerle.

Begüm ORTAOĞLU 7C

SATİRİK

Empati
Düşünce duygu ve sevgi
Ne düşünüyor acaba
Şu an karşındaki?

Biri sana bağırdı,
Kızdı ya da ağladı.
Düşünmez misin hiç
"Şimdi neden bana çattı?"

Düşünürsün taşınırsın,
Neden anlayamazsın?
Empati nedir bilmiyorsan
Demek ki biraz çatlaksın!

Empatiyi herkes kurabilir,
Ancak çalışıp başkasıyla anlaşılabilir,
Arkadaşın ya da sen bunu beğenmezsen
Düşün bakalım, neden?

Yusuf CİMCOZ 7B

DİDAKTİK

Cem arkadaşını itti,
Elif kuzenine bağırdı,
Cemre annesine küstü,
Her şey böyle mi olmalı?

Kardeşim oyuncağımı istedi,
Diyebilirdim "Hayır",
Ama yerine "Sana asla!" dedim,
Odasına gidip ağladı.

Serra yedi yaşındayken,
Kavga etti Seren ile,
Şimdi ikisinin de torunları var,
Konuşmuyorlar yine de.

İletişim düzgün olmalı,
Ki insanlar iyi anlaşsın,
Herkes dost olmalı,
Ki hayat yaşansın.

Hande Başak OKTAY 7B

USES OF ALLEGORY IN "ANIMAL FARM"

An allegory is a literary device which is a reference to real life events and people. Animal Farm is a great example of an allegorical novel, with many references to the Russian Revolution Era and Josef Stalin's Communist regime. Because George Orwell wanted his book to be understood even by people with absolutely no knowledge or interest in politics, he used allegories in his book instead of writing about the events and people directly.

There are many examples of allegories in all the chapters of the book. If we were to name a few, we could talk about, first and foremost, Napoleon and Snowball, who are the allegorical representatives of Josef Stalin and Leon Trotsky respectively. We also infer from between the lines that Mr. Jones is the equivalent of Tsar Nicholas II of Russia.

Allegories for the events of the era are also present, not just allegories for the figures in the events. We learn that George Orwell meant for us to interpret the exile of Leon Trotsky to Mexico in 1929 when he was writing about Snowball being chased out of the farm. We know that he was talking about the Battle of Stalingrad when he said "the Battle of Cowshed". We also know that Mollie's running away represented the aristocrats fleeing Russia.

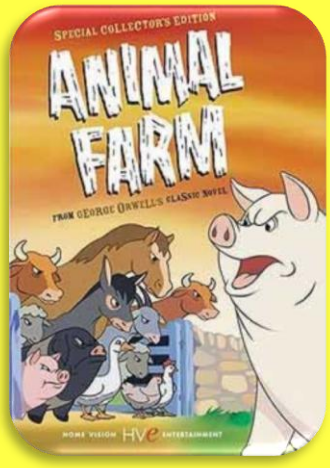

To conclude, by using allegories, George Orwell made his book much more simple and entertaining than what it would have turned out to be otherwise. He wouldn't have been able to fulfil his dream of informing everyone about the dangers of Communism and dictatorship if only a few people understood what he was writing about.

Öykü CAUNT 10A

Hallo,

Ich bin Nihal Kazar. Ich gehe in die elfte Klasse. Ich habe eine große Familie.Ich habe 2 Brüder. Sie heißen Caner und Nahit. Eine Mutter heißt Dilek und mein Papa heißt Hüseyin. Ich liebe meine Familie.

Ich scwimme gern, ich lese gern. Ich liebe Schokolade. Ich liebe meine Freunde. Meine Lieblingsfächer sind Biologie, Mathe und Deutsch. Ich möchte sehr gut Deutsch sprechen. Ich war noch nicht in Deutschland. Meine Tante und mein Onkel wohnen in Deutschland. Ich möchte nach Deutschland fahren.

Ich habe viele Träume. Ich möchte Medizin studieren und Ärztin werden. Ich möchte die ganze Welt wandern. Ich möchte viele Menschen kenen lernen.

Mein Idol ist Mustafa Kemal ATATÜRK.

Nihal KAZAR 11A

TRAMVAY İNSANLARI

Taksim Meydanı'ndan Tünel'e yola çıktığımızda her şey her zamanki bulanıklığındaydı. Ne dükkânları, ne kafeleri, ne barları, ne hanları ne de o kederli insanları seçilebiliyordu. Bu soğuk kış sabahında telaşlı insanların karda bıraktıkları ayak izleri kâh çoğalıyor kâh siliniyordu. Daha zaman tünelinin içine iyice bırakmadan kendimizi, herkesin aklına aynı soru geliyordu: Burada ne yapıyordu bu kadar insan? Ve ne için oradan oraya koşuşturuyorlardı? İstiklal Caddesi'nde eski adıyla Grande Rue de Pera'da o insan karmaşasını bir ok gibi delip geçtikçe netleşiyordu resimler. Buğular siliniyor, sisler yerini insan manzaralarına bırakıyordu. Her şey yavaş yavaş anlam kazanıyordu. Bu cadde, insanlığın tablosuydu kuşkusuz. Hayal kırıklıklarının, kaybolmuşluğun, var olma çabasının, yaşanmışlıkların, yaşanamamışlıkların, yitip giden sevdaların en iyi sergilendiği tiyatro sahnesiydi burası ve biz tramvay insanları oradan oraya koşan bu insanları usulca oturup seyreden meraklı seyircilerdik.Onları izlerken bir tramvayın bizi götüreceği yollardan daha içe, daha öze bir yolculuğun olduğuna inanıyorduk. Hareketli, meraklı ve büyüleyici…Oyunların en büyüğü oynanıyordu burada; çünkü kim ne derse desin en zengin oyuncu kadrosuna sahipti burası. Siyahı, beyazı, melezi, uzunu kısası, genci yaşlısı, sarısı, esmeri, Türk'ü Kürt'ü, Afrikalısı; kaçakçısı, dilencisi, postacısı, sanatçısı, esnafı, avukatı, doktoru, yani kısaca insanlığa ait her renk vardı burada. Köşebaşında saat satan bir zenci, az ilerde bebeği kucağında bir anne, biraz ilerde hanın kepenklerini açan emektar bekçi, bazense uzaktan paldır küldür gelen propagandacılar ve daha niceleri…Bize ise tek bir görev düşüyordu oysa. Arkamıza yaslanıp olan biteni sessizce seyretmek…Belki de bizler sessiz ve tepkisiz yol arkadaşlarıydık o insanların.Tramvay ilerledikçe çocuklar bir bir doluşuyorlardı boş buldukları kenara. Bazısının yolu kısaydı, hop diye atlayıveriyordu korkmadan,sonra bir tane daha…Ben dalmış giderken birkaç duvar yazısı takıldı yine sorgusuz sualsiz geçiveriyordu caddeden.Sahi ne değişmişti o günden bu güne? Neden eski hazzını veremiyordu bu sokak? Bu tarihi geçidin içinde işi neydi bu alışveriş merkezinin? Gençliğimde sık sık gittiği kitabevinin silüeti ilişti gözüme. Şimdi burada neden bir telefoncu dükkanı vardı? Az daha ilerleyince hafif bir sarsıntı dağıttı kafamdaki bütün soruları. Herkes şaşkın gözlerle kafasını camdan çıkarmaya çalışıyor, neden durduğumuzu anlamaya çalışıyordu. En meraklıları ben olacakışım ki atıverdim kendimi aşağı. Hafif çekingen adımlarla tramvayın önüne doğru ilerledim. Çok geçmeden iki polis memuru belirdi gözümün önünde. Yaşlı bir kadını sakinleştirmeye çalışıyorlardı. Arkalarında da hafif çatık kaşlı, kırmızı yanaklı, irice bir adam duruyordu. Postacı üniforması vardı üzerinde. Siniri yüzünden okunuyordu. Sonra yaşlı kadın aksanlı bir Türkçeyle: "Biliyorum." dedi. "Biliyorum komiserim, bu bey senelerdir çalıyor mektuplarımı benden. Ah bir bilseniz Antonio Bey, ne sıkıntılar çekiyor…" Ne aksanından ne de yetmişlerinde hâlâ kaybetmediği şık görüntüsünden teyzenin Rum olduğunu anlaşılıyordu. Yüzünden okunan o çaresizlik ifadesi benim kadar etraftakilerin de içini burkuyor olmalıydı. "Deli bu kadın, deli!" diyiverdi az sonra arkadaki al yanaklı postacı adam kendini tutamadan. "Vallaha billaha ben saklamıyorum komiserim. Devlet dairesinden gönderilen birkaç önemsiz zarf dışında hiçbir şeycik gelmiyor buraya.İki gözüm önüme aksın ki. Bakın bu sokakta kime sorsanız gösterirler beni. İki çocuğum var. Senelerdir herkesin mektupları benden sorulur.Yahu sizin aklınız alıyor mu hiç şu işi? " Postacı hararetli hararetli kaptırmış gidiyordu ki gözleri iyice dolmuş kadın atladı yine söze:"Ah memur bey , ah bilseniz başıma gelenleri…Dimitri Bey de söylemişlerdi dikkatli olunuz efendim diye.Sabır gösterdim, bekledim, bekledim; ama yok…Getirmiyor efendim mektuplarımı, getirmiyor.Vermiyor işte bana, neden anlamıyorsunuz? Adam tutamadı kendini, sabrı iyice taşmış olacaktı ki bu sefer kadının sözlerinin bitmesini beklemeden atladı söze. Harareti iyice artmış, fark etmeden bir iki adım da öne atıvermişti kendini."Deli bu kadın, deli polis bey. Aaa, yeter! Burda durduğunuza yazık.Neymiş efendim mektuplarını ona vermeyecekmişim. Ne münasebet be! Aklınız alıyor mu sizin bu dediğini? Tartışma iyice büyümeye başlamıştı, etraf meraklı gözlerle dolup taşıyordu. Polis kalabalığı dağıtmak için onları merkeze götüreceğini söyledi. Sinirleri, yüzlerinden okunan bu iki insanı da arabaya bindirdi.Galatasaray Lisesi'nin karşısındaki sokaktan yavaş yavaş ilerleyerek gözden kayboldu. Alışıktı bu sokak insanı böyle şeylere. İşlerine hemen devam ediverirlerdi şimdi. Bunları düşünürken bir de baktım ki bizi tramvay almış başını gidiyor. Dükkanı da açmam gerek, saat geldi de geçiyor;kafam takıldı işte bir kere şu olaya. Caddenin ortasında şaşkın bir şekilde hâlâ olayı düşünürken hanın birine çay götüren gençten bir çocuk çarptı koluma."Aldırma ağabey" dedi."Aldırma. Bu olay hep olur burada. Biz alıştık artık.Yazık, e tabi Muharrem Ağabeyin de tak etti canına. Ne yapsın adacağız. Yaşlı kadın… Bir şey de yapamıyor. Dayan dayan nereye kadar değil mi?" Anlatmaya meraklıydı bizim genç. Ben daha olayın aslını sormadan, şaşkın şaşkın bakışımdan anladı merakımı. "Olayın aslı şu." dedi. "Bak ağabeyciğim. Bu bizim Elena Hanım olur.Yıllar önce gelin gelmiş şu gördüğün apartmana;ama kader işte, ne yazıldıysa o. Daha evleneli bir sene olmadan bir trafik kazasında ölüverdi adamcağız. Kadın kabullenemedi bunu.Tutturdu da tutturdu benim kocam savaşa gitti gelecek diye. Mektuplar yazdı usanmadan sıkılmadan. Cevap gelmedi de; o hep yazdı işte. Hep bir içinde kalmışlık hep bir

yaşanamamışlık okunur gözünden. Biz severiz onu, hafif çatlaktır; ama zararı yoktur kimseye.Komşuları da sever, ilgilenir. Alışverişine gider gelirim. Yani hatrı geçer anlayacağın;ama işte gel gör ki hâlâ kocası ona mektuplar yazıyor sanıyor. Yazık değil mi? O da can. Üzülüyoruz üzülmesine de elden ne gelir? Çocuk bunları anlatadururken gözüm saate ilişti. Dükkanı açmaya çoktan geç kalmıştım. Başımı eğerek hafif bir selamla uzaklaştım oradan.İşe geç kaldığı için mi ilerliyordum? Yoksa bu hikayenin burukluğunu daha fazla kaldıramayacağımdan mı? Önce kadının mavi gözleri silindi kafamdan, sonra sokaktaki insanlar. Birer birer buğulanıyorlardı yine. Ayak izleri kâh çoğalıyor kâh siliniyordu. Zamana direnen anların hayat yolculuğunda her durakta bıraktığı izler gibi.

Mina YANIK 10B

İSTANBUL KADIN

Gözlerimi kapadım. Düşünmeye başladım. Uzun zamandır sonumun yakın olduğunu bilmeme rağmen ilk defa kendim için bir şeyler yapıyordum. Hayatım boyunca bir zavallı gibi yaşamış, onca varlığıma rağmen mutlu olamamıştım. En ufak bir sevgi görmemiştim insanlardan. Deliler gibi sevdiğim kadından bile... En sonunda canıma tak etmişti her şey; tüm eşyalarımı toplayıp hızlıca Paris'e taşınmış orada mutlu olabileceğimi düşlemiştim. Ne yazık ki bu, sadece bir düş olmakla kalmıştı. Onu unutabileceğime inanmıştım. Onsuz bir hayat yaşayabilirdim. Onu görmeden, her gün penceremden gizlice izlemeden... İstanbul'dan onun için kaçmıştım ve şimdi onun için geri dönüyordum. Kendim için onu bulacaktım.. Kalbimdeki umutsuz yaralı aşkım için...

I

Beyoğlu'nda kaldığım pansiyonun küf kokulu odasında içimde buruk bir tat, belki de istemeden uyandım. Yavaşça doğruldum. Gün ışığı perdeden sızıyordu. Dans eden küçük toz zerreciklerini görebiliyordum. Zorlanarak ayağa kalktım ve pencereyi açtım. İstanbul'un o yorgun ama tatlı havasını içime çektim. İnsanları seyretmeye başladım: hızlıca koşuşturan, hayata yetişmeye çalışan insanları... Hayatın telaşına kapılmış, yaşamayı unutmuş belki de kaybolmuş ama karanlıkta olduğu için kaybolduğunu bilmeyen zavallı insanları... Düşündüm, acaba nedir hepsinin ortak noktası diye. Cevap basitti, İstanbul'du. İstanbul, benim güzel kadınım... Güzel ama acımasız kadınım. İstanbul bir tutkudur. Adeta yaşama sebebidir; bir kere gönül verdiyseniz zordur kurtulması. Sevdiğim kadının şehridir İstanbul. Sevdiğim kadınla ilk kez öpüştüğüm meyhanenin sahibidir İstanbul. İstanbul kaybolmuştur zamanda, ne zaman "İstanbul" olmuştur ve ne zaman gelecektir hazin sonu bilinmez...

Hızlıca bavulumu açtım. Kırış kırış olmuş kıyafetlerimin arasından itinayla en düzgünlerini seçtim, giyindim. Az kalmıştı büyük yolculuğuma. Tek isteğim onu son kez görebilmek, belki ona dokunabilmekti. Maziden suratı belirdi aklımda. Beyoğlu'nda umarsız koşan, menekşe gözleri, buğday teni İstanbul'un mavi havasına karışmış o tatlı kadın... Ve sonra acı sahne geldi aklıma. Boğaz'a karşı oturmuştuk bankta, küçük narin başını omzuma dayamış hiç konuşmadan saatlerce Boğaz'ı izlemiştik. Denizin tuzlu, nahoş kokusu martıların yumuşak kanatlarıyla çırpınışı denizde, İstanbul'un o mükemmel manzarası önümüzde biz ayrılıyorduk istemeden. Dudakları denizdeki martılar gibi çırpınıyordu elveda diyebilmek için. Sonunda son sözcük… "Elveda" dedi ve İstanbul'un kalabalığında kayboldu koşarak... Bir iç çektim.

Gözlerimi kuruladım ve güzel şeyler olacak palavrasını kendime söyleyerek çarptım kapıyı. Merdivenleri adeta koşarak indim. Beni "Günaydınlar efendim!" diye karşılayan pansiyon sahibine iyi dileklerde bulunup hızlıca çıktım oradan; ama aniden durdum pansiyon kapısının eşiğinde. O kalabalık... İstanbul'un o kalabalığına karışmayalı neredeyse yıllar olmuştu. Yavaş adımlarla sanki ilk defa gelmişim gibi incelemeye başladım İstiklal Caddesi'ni. Tarih kokan eski binalar, yıllardır varlığını korumuş ve hiç değişmemiş enfes tatlıcılar, yanımdan hızlıca geçen o kırmızı tramvay..."Muazzam!"dedim kendi kendime. "İstanbul, muazzam bir şehir!" tekrarladım... Hayatımın özetini çıkaracak olsaydım içinde adı en çok geçen isim "İstanbul" olurdu. Beni değiştiren, benden başka bir ben yaratan İstanbul olurdu... Muazzam kelimesi az kalmıştı İstanbul'un yanında. Bu şehir bambaşkadır. Adeta bir parfümün içinde binlerce değişik koku bulundurur.

Derin bir iç çektim. Kendimi bıraktım kalabalığa. Hayat bitmek üzereydi benim için. Az bir zamanım kalmıştı. Doktor acı bir şekilde suratıma bakmıştı. Gözlerinden bana ne kadar acıdığı belliydi. Zavallı diyordu, zavallıcık... Hastalığımın bana sadece bir veya şanslıysam iki ay kadar yaşama izin verdiğini söylemeye çalışıyordu. Sonunda kelimeler dudaklarından hızlıca döküldü. Kanserdim ve sadece bir veya iki ayım kalmıştı. Ne hissedersiniz biliyor musunuz böyle bir anda? Bellidir ne zaman öleceğiniz. Kısıtlıdır zaman, önceden yapmadığınız her şeyi sığdırmak istersiniz bu küçük dilime. Tabi imkansızdır. Büyük bir çöküntü oluşur içinizde, sizi hastalığınızdan daha çabuk öldürecek. İşte ben şimdi yani ölmeden kendime ilk ve son iyiliğimi yapmak istiyordum: İstanbul kadını bulacaktım.

Cebimden bana yazdığı son aşk mektubunu çıkardım. Rengi sararmış, biraz da çürümüştü. Arkasında adresi yazıyordu. Yıllar olmuştu belki de, yıllar ve yıllar... Adresi değişmiş olmalıydı; ama ben onu bulacaktım biliyordum, en azından buna inanıyordum.

İlk gördüğüm sarı taksiye atladım telaş içerisinde. Mektubu tutuşturdum eline "Beni bu adrese götür." dedim ve İstanbul'un manzarasına kaptırdım kendimi. Unutmuştum İstanbul'un hayat dolu mahallelerini. Hala şaşırırım, nasıl korumuştur benliklerini bu eski binalar? Sadece binalar değil, içerisindeki insanlar da... Hala simitçiler bağırıyor sokaklarda eskiden olduğu gibi, hala sek sek oynuyor yeniyetme küçük kızlar sokaklarda, hala aşıklar en ücra köşelerde ailelerinden gizlenmiş buluşuyorlar… İstanbul; hiç değişmemişsin, hiç... Nasıl bıraktıysam hala öylesin.

Düşüncelere dalmış giderken taksicinin sigaradan kalınlaşmış sesi kesti düşüncelerimi: "Burada ineceksiniz beyim. Adres burası." Teşekkür ettim, indim taksiden ve göz göze geldim o koca evle. İnanamadım gözlerime. Birden dizlerimin üstüne çöktüm. O eve baktım. Camda onu hayal ettim, o genç ve güzel yüzünü.

Hayat beni nereye sürüklemişti? Sen bana ait değil miydin? Neredeydin o zaman? Haykırmak istedim o an. İstanbul'a haykırmak istedim. Hep dememiş miydim tek dostum İstanbul, tek aşkım sen... Ben giderken neden dur demedin İstanbul?

Gözlerimden yaşlar sel olmuşçasına akıyordu; fark etmemiştim, tuzlu gözyaşlarım kilit gibi sımsıkı kapadığım dudaklarımdan sızana dek. Hızlıca ayağa kalktım. Telaşla gözyaşlarımı sildim. Korkak adımlarla heybetli eve doğru yürümeye başladım. Merdivenlerden korkak, ağır aksak çıktım. Ellerim titriyordu adeta. Zile bastım. Hayatımın en yavaş zamanıydı belki de. Açan olmadı. Tekrar bastım, yine açan olmadı. Taşınmış olmalıydılar. Heyecandan, belki de hüzünden koca evin üzerindeki "SATILIK" yazısını görememiştim. Tanıdık bir surat aradım çevrede; ama nafile. Hiç kimseyi tanımıyordum. En sonunda yanımdan geçen bir delikanlıyı durdurdum. Sordum kim oturuyordu bu evde diye. Uzun zamandır kimse oturmuyormuş bu evde, hiç kimse yokmuş yaşayan içinde. Birkaç hafta önce de satılık yazısı asılmış. Alt sokaktaki bakkal, buranın en yaşlısıymış. Ona sorsam daha iyi olurmuş.
İçimde bir ümit, delikanlının söylediği bakkala doğru yürümeye başladım. Eskiden oturduğum eve baktım. Artık orda değildi, onun yerine bir beton yığını kondurmuşlardı. İçim kaldırmadı daha fazla bakmaya, suratımı çevirdim yoksa daha fazla dayanamazdı kalbim.
Sonunda varmıştım bakkala. Eskiden yoktu böyle bir bakkal bu mahallede. Olsaydı, bilirdim belki ben gittikten sonra açılmıştı. İçeri girdim. Tezgahın arkasında yaşlıca bir adam duruyordu. Yaklaştım tezgaha doğru. Gözlerini kısarak bana baktı:
-Ne istedin bey? dedi
-Ben bir şey sormak istiyordum efendim.
-Sor bakalım
Derdimi hızlıca anlattım. Bana derin derin baktı. Bir şeyler anlatmak istiyordu sanki; ama yasaklıydı söylemeye:
-Bilirim onları ben. Uzun zaman önce taşındılar onlar. Gurbete gittiler. Bir daha haber almadım vallahi. Öldüler mi kaldılar mı bilmiyorum.
Teşekkür edip çıktım bakkaldan hızlıca. O an kaybolduğumu hissettim. Nereye gideceğimi şaşırdım. İçimde fırtınalar kopuyordu. Koşmak istedim. Kaybolmak İstanbul'un sokaklarında… Gözyaşlarımı tuttum. İlk gördüğüm taksiyi çevirdim, pansiyona geri döndüm.

II

Sabah, bu odada kalktığımda ne kadar umutluydum. Ama şimdi burası bir zindan gibi görünüyor. Hayat, yine yapacağını yaptı. Oda karıştı senin tarihine İstanbul... Şimdi tek bir şey kaldı: bu küflü odada ölümü beklemek. Beklerken hayalin aklımda, ağlamak kaderime zavallıca… Belki de tek tesellim İstanbul'da ölmek olacak. İstanbul, bana hayat veren ve şimdi de hayatımı alan olacaktı. Gözlerimi sımsıkı kapadım, uzandım yatağıma. İstanbul kadınım... Elveda...

III

Kamera yavaş yavaş uzaklaşmaya başladı kendini ölüme terk etmiş genç adamın yanından. Boğaz göründü objektifte, heyecanlı. İstanbul son bir kez gösterdi kendini. Kamera yakınlaştı, İstanbul'un başka hikayelerini çekmek için daldı derin sokaklara..

Hazal TANRISEVER 11B

BEN KİMİM?

DENİZ ERSÜ: Dostum, akıllıyım, saygılıyım.

ZEYNEP SAMİOĞLU: Korkağım, arkadaş canlısıyım, renkli bir kişiliğim var.

LARA ÜRKÜN: Renkliyim, hayvanseverim, tarz sahibiyim.

CENK SOYLU: Cesurum, sakarım, düzensizim.

OĞUZ ALKAN: Sessizim, komiğim, neşeliyim.

BİRCE DEVELİOĞLU: Komiğim, istekliyim, çabuk üzülürüm.

TURGUT AKAR: Sporcuyum, çalışkanım, eğlenceliyim.

İLAYDA ÜNAL: Çalışkanım, komiğim; ama bazen sorumsuzum.

GİZSU TUFAN: Ben çalışkanım, azimliyim, mutluyum ve hayat doluyum.

CAN BIKMAZ: Ben sportif ve çalışkan bir insanım.

İREM BAYRAKTAROĞLU: Ben, iyi kalpliyim.

PARS KÖSE: Ben mutluyum, azimliyim, iyi kalpliyim.

ALİ FUAD AKÖMER: Ben aktif ve eğlenceli biriyim.

MERT GÖKALP: Süper bir futbolcuyum, çok komik biriyim, cesurum.

SELİN ILDIR: Küçük şeylerden mutlu olan, kendi ile barışık, dost canlısı.

MERT İNAN: Oyun oynamayı seven, gezmeyi ve arkadaşlarımla olmayı severim.

BERKE ÇALBAŞ: Uyumlu, esprili ve kolay sinirlenen biriyim.

CANSU GÜL: Sportif, kendimi geliştirmeyi seven ve doğru kararlar veren biriyim.

DİLA ODABAŞI : Meraklıyım, alınganım; ama hayat doluyum.

ALP ARIOĞLU: Fenerbahçe, futbol, PlayStation3.

BERKAY ORALALP: Sempatik, komik, arkadaş canlısı.

DOĞA ENİS KORDEL: Oyun, eğlence, zeki.

ELİF DUYGU DEMİRCİ: Takıntılı, meraklı, çılgın.

ARDA AKSAKAL: Düzenli, çalışkan, dürüst.

ELİF KILIÇ: Komik, neşeli, meraklı, pozitif, sevimli.

NAZ GÜRELİ: Komik, çılgın, sempatik.

KAAN ONUK: Müzik delisi, konuşmayı seven ve farklıyım.

KAAN ÇUHADAR: Çok karizmatik, komik ve de sevimliyim.

EGE ERKOL :Araştırmayı seven, soran ve düşünen biriyim.

BİZDEN BİRİ...

Ben, Ülgen Alp Erdoğan. İzmit'in Gölcük ilçesinde doğdum. 9 yaşıma kadar hayatın tozpembe olduğunu sana küçük bir hayalperesttim. Yüzmeyle tanışmam, 2003 yılında gerçekleşti. Başlarda yüzme denildiğinde atlamaktan ve dönüş yapmaktan çok korkardım. 1 yıl sonra Fenerbahçe Kulübüne transfer oldum ve o sene 50m. sırtüstünde ilk Türkiye ikinciliğimi aldım. Asıl bundan sonra benim için sıkı ve zor çalışma başlamıştı.

Düzenli çalışmalar sonucu 2005'ten 2008'e kadar 50-100-200 m. sırtüstünde Türkiye birinciliğini hep ben taşıdım. Yüzmede birincilikler devam etti; fakat derslerin de yüzmeyle bir arada gitmesi oldukça zorlaşmıştı. O zaman önümde OKS sınavı vardı. Bu sınav yüzünden yüzmeye ara vermiştim ve o sene sırtüstü stilinde 3 seneden sonra ilk defa geçilmiştim. Liseye girince, yüzme yine ön plana geçmişti. Okul yarışlarında okullarımı hep iyi şekilde temsil ettim ve takım kaptanı olarak bir sürü birincilik kupası kaldırdım. Bunlardan en önemlisi, 2011 Mayıs Dönemi Dünya Liselerarası Yüzme Şampiyonası'ydı. Orada 50m. serbest stilde dünya üçüncülüğünü kazandım. Bunun gibi büyük başarıları 21-25 Aralık 2011 tarihinde düzenlenen Türkiye Kış Kupası'nda da gerçekleştirdim. 50m serbest Türkiye birinciliği, 4x50m serbest-karışık bayrak yarışlarında Türkiye rekoru ve takım olarak ikincilik kazandım. Yakın tarihte Irmak Okullarını da yüzme yarışlarında temsil edeceğim. Birincilik kürsüsünde okul bayrağımı dalgalandıracağıma eminim. Bundan sonraki hedefim, uluslararası yarışmalarda derece elde etmek ve 2012 Londra Olimpiyatları'na katılabilmek. Umarım geçmişimde başarılı olduğum gibi bu yarışlarda da başarılı olurum.

Ülgen Alp ERDOĞAN 11TMB

Her sayımızda "Bizden Biri" olacak. Siz de başarılarınızı bizimle paylaşabilirsiniz.

Kulüplere Misafir Olduk

Hazırlayanlar: Begüm ORTAOĞLU - Şölen CERAN

Beden Perküsyon Kulübü'ne müzik aletleri yetmedi, bedenlerini konuşturmaya başladılar.

International Cooking Club son günlerde leziz tatların denizine açıldılar.

Karikatür Kulübü hayatı çizerek anlamlandırıyor.

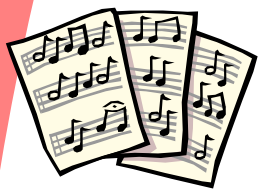

El Sanatları Kulübü kulüp saatlerinde ufukların arkasındaki sanat çizgisine ulaşıyor.

Hareket Atölyesi'nde yapacakları gösteri için hazırlanan öğrenciler "aşk ve sevgi" dedikleri dans yeteneklerini ortaya çıkartıyorlar.

Akıl Oyunları Kulübü her hafta zekalarını zorlayacak sorular çözüyor.

2			5	1				9
	1			8				2
		7					4	8
9			2	6	4			
3	4					2	9	
	2			9				1
4	6		1			8		
1		2		4	8		3	
		3			2		1	

Voleybol Kulübü'nde oyuncular doğru teknikleri ve sizi kazanmaya götüren taktikleri öğreniyor ve

JMUN Kulübü gerçekleri savunuyor!

Satranç Kulübü satranç sırf bir zeka oyunu değil aynı zamanda bir strateji oyunudur. İşte size satrançla ilgili ilginç bilgi:
16. yüzyılda şövalyeliğe kabul edilmek için üst düzeyde satranç bilmek gerekirdi.

Müzisyenler Kulübü okulu sallamaya hazırlanıyor.

Diksiyon Kulübü güzel ve etkili konuşmanın sırlarını öğreniyor. İşte yukarıda gördüğünüz beden diline

Ben senden daha üstünüm demek.

ve.....

Gazetecilik Kulübü

İşte elinizdeki dergiyi onlar hazırladı.

TASARIMLARIMIZ

Manolya ŞAHİN 6A

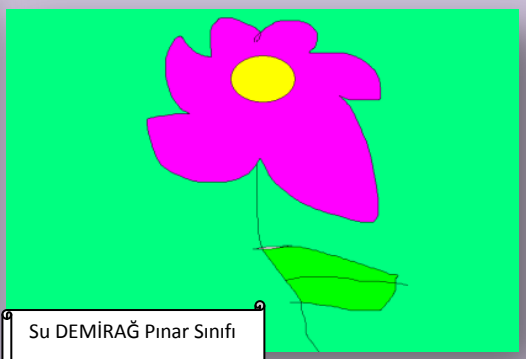

Su DEMİRAĞ Pınar Sınıfı

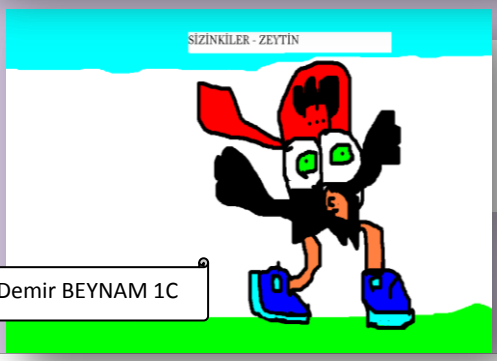

Demir BEYNAM 1C

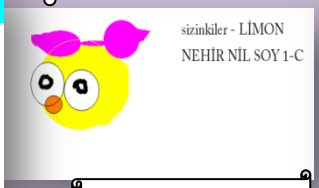

Nehir Nil SOY 1C

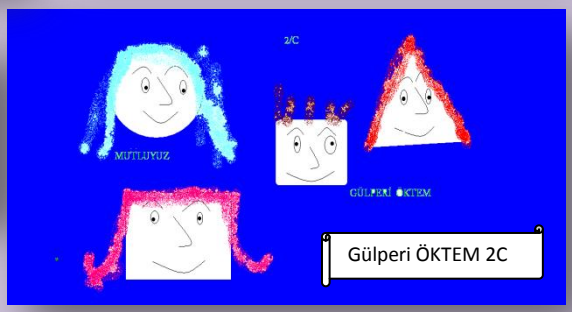

Gülperi ÖKTEM 2C

Yasemin ÜSKAN 7C

Mirel BASUT 1B

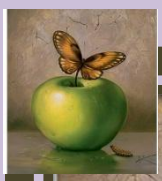

Tibet ERTEN 8B

Mina Nur ERTEN 8A

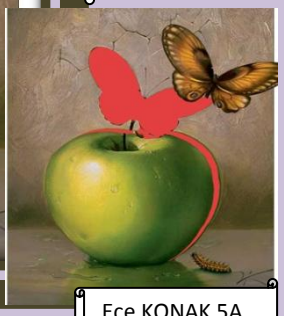

Ece KONAK 5A

Zeynep TEZCAN 2C

Melike Melodi ŞAHİN 2A

Mavi'yi hazırlamak kolay olmadı elbet. Biz de birtakım güçlüklerle karşılaşmadık değil. Bazen haber bulmakta zorluk çektik, bazen haberleri seçemedik; ama bu "Mavi" yolculukta çok keyifli anlar geçirdik.

"Eğitimde Fark Irmak"

IRMAK
OKULLARI